

SOKOL AMERICKÝ

ČÍSLO 7.

ROČNÍK XXVI.

ZVLÁŠTNÍ VÝHODY

poskytuji
et. sborům
sokolským
při objed-
n ávkách
sborových.

Mr. Kolacek & Co.

559. 561. 563 and 565 BLUE ISLAND AVE.
CHICAGO, ILL.

Největší ryze český střižní a modní závod v Americe.

Úplný výběr zboží střižního, obleků pro pány i chlapce, žaketů,
pláštěnek, šálů, dámských klobouků, obuvi, nádobí skleněného,
porcelánového a plechového, karpentů, hraček, atd., atd.

ÚPLNÉ CVIČEBNÍ OBLEKY

pro záky máme
velmi lacino.
Máme na skladě
pravé české tri-
kotové modré
kalhoty do cvi-
čení, též košile,
pasy a střevíce.

Veškeré listy na výměnu,

příspěvky do "Sokola Amerického",
dopisy, zprávy, články, ilustrace, ná-
vrhy k těmto, dotazy listu se týkající,
zvěsti z našich kruhů a jiné zajímavosti
pro širší veřejnost přijímá hlavní pořá-
datel:

Dr. J. RUDIŠ-JIČÍNSKÝ,
Cedar Rapids, Ia.

Změny adres,

přestěhování, nechť každý bratr, aneb
sestra oznámí výpravčímu přímo, totéž
platí i o předplatitelích vůbec, o zmé-
nách oznámk s dohodnutím s jednate-
lem V. V., jakož i zastavení listu. O
čísla na ukázkou rovněž pište přímo vý-
pravčímu, a sice:

"SOKOL AMERICKÝ"
566 W. 18th Street, Chicago, Ill.

Zasílám Výtečné břitvy

kus za \$1.50. Zvláštní výborný řemen
k obtahování 50c. Mýdlo na holení k
tomu zdarma. — Krásné čís. pásky na
kníry, imp. z Čech, a hřebínek k tomu,
obě pouze 50c. Pásky tyto dají kníru
pěkný tvar.

Gust. Vogeltanz, 1030 Russell Avenue,
St. Louis, Mo.

FRANTA ŠINDELÁŘ, první třídy hostinec,

116 Třetí Av., Cedar Rapids, Ia.
Čepuje Budweiser, A. 4. B.

Výstavní ceny po dráze do St. Louisu.

LÍSTKY TAM I ZPĚT DENNĚ NA PRODEJ.

Lístky dobré na 15 dní	- - - - -	\$11.10
Lístky dobré na 60 dní	- - - - -	\$12.30
Lístky dobré na celou sezonu (do 15. prosince)	-	\$14.80

Rock Island jest jedinou dráhou mající přímé
spojení se St. Louisem. Čís. 8 "Fast Express" od-
jíždí denně v 6:40 večer a přijede do St. Louisu v 7
hodin ráno.

Čís. 20 "Fast Mail" odjíždí denně ve 3:50 ráno
a přibude do St. Louisu ve 2:10 odpo. Pullman-
ovy spací káry a první třídy moderní železniční rozy.
O další podrobnosti adresujte

Jno. G. Farmer, D. P. A.
W. H. Dutton, City Pass. Agt.

Cedar Rapids, Iowa.

Viz denní časopisy o laciných výletních cenách.

OBSAH.

	Strana
Před sletem (s vyobr.)	133
Redakční úvahy	194
Záruky zdraví	198
Sokolové a církevní obřady	199
Kdy tělesný pohyb nejvíce osvěží	200
Hry	200
Bezdrátová telegrafie	201
Pozdě	202
Naši v Arrasu	203
Fenilleton	204
Věstník závodní	205
Cvičenky dámského odboru Plze- ského Sokola (vyobr.)	208
Státní závody sokolské (se 4 vyobra- zeními)	209
Ta mládež (Jos. Štibr)	212
Společujeme se (Fr. Klepal)	212
Světová výstava v St. Louis (s vy- obrazeními)	213
Mezinárodní tělocvičné závody v St. Louis	214
Osnova cvičebních večerů pro ženy (K. L. Jadrníček)	215
Z našich kruhů	216
Věda, umění a práce	217
Dopisy	217
Všem českým osvojencům	221
Ze župy Západní	222
Schůze V. V., atd.	222

SOKOL AMERICKÝ

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER 7 AN. 14TH, 1904, AT THE POST-OFFICE AT CHICAGO, ILL.

Ročník XXVI.

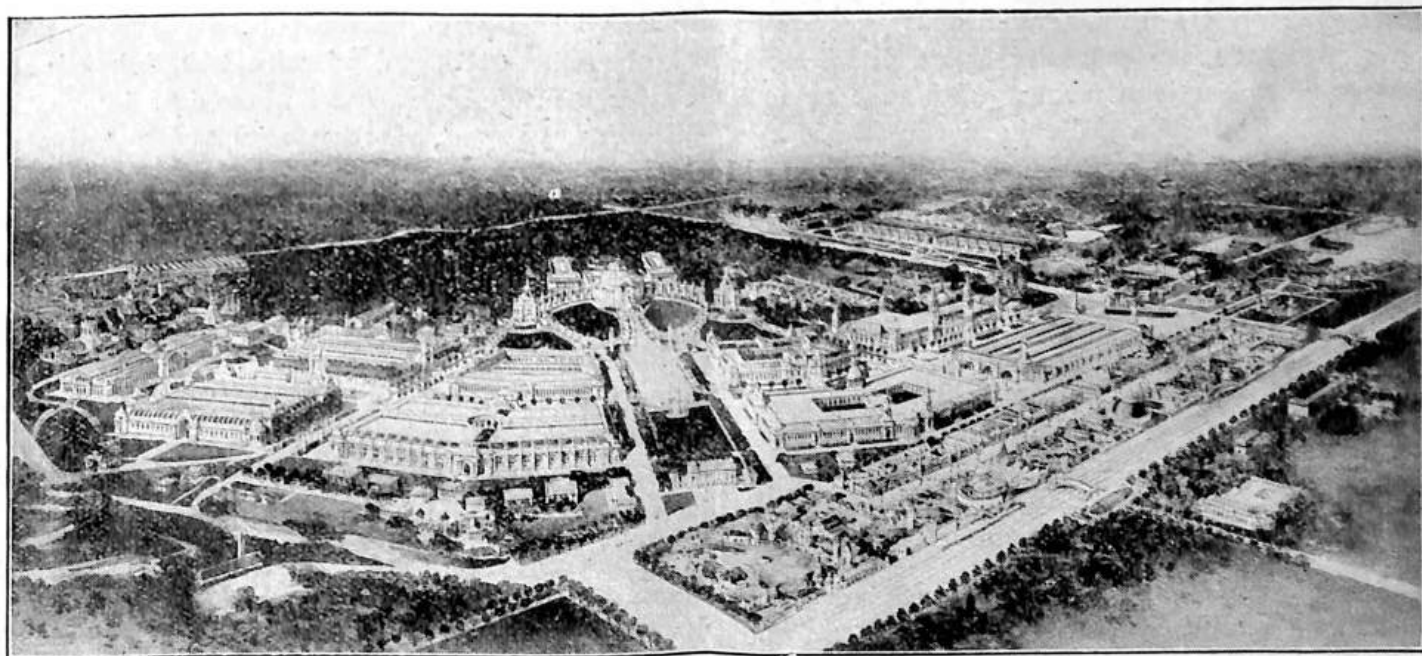
CHICAGO, 15. ČERVENCE 1904.

Číslo 7.

PŘED SLETEM.

Od sjezdu N. J. S., odbývaného v St. Louis, Mo., kdy jakoby nové vzpruhy bylo se dostalo práci naší sokolské, všichni, dojísta všichni, těšili jsme se znovu na St. Louis, proto znovu, že slet náš a závody hlavní odbývat se tu mají u příležitosti zvláště důležité, o výstavě světové a soustavnému tělocviku vykázáno místo ne právě poslední u vlastní správě výstavní. Již tato okolnost a příležitost ukázati, seč jsme i my sokolové a soustava naše vedle těch krásných myšlenek umění, vědy a práce výstavy, vedle toho moře hlubokých dojmů, jemných citů a čistých vznětů, nádherných obzorů, jež se tu otvírají ze živných myšlenek celého světa a jeho pokroku, stačiti musí, abychom všichni s dychtivostí hotovili se ke dnům našim slavnostním, jak u příležitosti dne českého, kdy na světové výstavě ve stadium podati chceme ukázky práce své, tak závodů našich.

Sokolstvo americké, chtěje přispěti hřivnou svou výdatnou ku zdaru dne českého a na podnět N. J. S. změří síly své a jestli nesejdeme se tu všichni, kdož tělocviku holdující a myšlence sokolské, lišíce se

Celkový pohled na výstavu světovou v St. Louis, Mo.

bud' krojem, aneb různým výkladem stejných zásad, tož nebude tak vinou veliké jednoty naší, která od posledního sjezdu nejen zmohutněla, ale i obzor práce skutečné a nanejvýš užitečné i na širší vrstvy lidu našeho rozšířila. A jestli nesejdeme se tu s bratry našimi z vlasti naší staré, jakž byli jsme očekávali, není rovněž vinou naší, jako spíše poměrů a veliké vzdálenosti. Za to ale budeme tu my, my jimž všem slet bude svátkem sbratření, jež k ušlechtilému sebevědomí povznéstí má mysle veškerého lidu našeho i ukázati musí kolik zdatnosti a síly vypěstovati lze jen při trochu dobré vůli na prospěch zdravého těla i ducha svobodou nadchnutého. Ani u nás není to a nemá být pouhá okázalost, která se slavnostními dny zapadá, ale opravdová práce a čin skutečný, výkaz poctivý jádrem tohoto sletu, práce, která vydá plody ceny trvalé, která zůstává stopy, po nichž ubíráti se budeme všichni bez rozdílu a sejdeme se snad přec u jedné a téže mety Sokolstvu americkému vytčené.

Sejdeme se bratři a sestry, abychom dle sil svých nejlepších ukázali všichni, pokud tělocvik soustavný prospívá muži, ženě, mladíku i dívce a žactvu vůbec, sejdeme se tak poprvé, jako na důkaz pokroku, kdy žena naše na roveň s mužem se staví a v řadách našich tytéž majíc povinnosti i táž dostává práva. Sejdou a změří síly své borci v počtu doufejme co největším, aby činem a nikoliv pohodlnou frází přímo dokázali prospěch věci naší a to nejen cizině, nejen kruhům širším, ale i tomu lidu našemu, jenž žel nemá ještě pochopení pro nás úplného. Kdyby bylo jinak nemohly by věru povstávat i u nás čas od času různé theorie, jež tak mnozí o úkolu našem hovoříce, rádi by vtroubili na statný druhdy peň tělesného výcviku letorosty života neschopné, zalévající kořání také nechutnou ředinou frází a nápadů utopických, jimž peň musel by podlehnouti a chřádnouti nebytí pokroku a pravého porozumění pravd nezvratných.

I připomínajíce sobě výsledky práce naší dosavadní, práce v nově čtvrtstoletí, jakož i vystoupení našeho u příležitosti českého dne o výstavě světové v Chicagu, nelichotíme si nikterak, ale očekáváme, s jistotou očekáváme, že i tentokráte vystoupení naše bude věci naší důstojné, ukáže zkázněnost řad našich i vyspělost a přičiněním činitelů místních skončí ve velkolepou manifestaci lidu českého vůbec. Bratři a sestry po celé této Unii, sokolové a sokolky těch kterých jednot bez rozdílu přijďte všichni, ať již jako celky, aneb jednotliví členové těch celkův, chystejte se s námi a jednotou naší a ukažte vůli dobrou na prospěch věci vlastní. Nebudiž žádného nedorozumění v řadách našich a tím méně hostí a příznivců, sejdeme se tu s bratry slovanskými, sokoly a jinými pěstiteli tělocviku vůbec a tu ať zjasní se obzor barvami českými, ať hromové naše: Na zdar! zalehne do všech koutů výstavních těch kterých národů a ozve se tisícero ozvěnou na vzdor všem, jimž zvuk českého slova sokol se protiví, ozve se po všech státech nové vlasti naší.

Vystupování naše jsouc v každém ohledu bezvadné, nechť po stech a stech se sejdeme, bude jen věrným obrazem činnosti naší nezištné i připomene dojista každému našinci, že v boji nynějším o bytí třeba nám nejprve zdraví, pak mysle jaré a vyspělé, povah pevných, přesvědčení vlastního a zásad volných i pokrokových, nikoliv zastaralých, jež u výchově mládeže naší hlavním jsou nám vodítkem. A tolik věduce, sleťte se s čely vztýčenými, silnými duchem, odvážliví a neústupní za pravdy své zápolící i posilněte v zápase každou řadu, každý houfec český, českého člověka. Nevažte obětí, ani námahy tam, kde závody důkazem nejlepším jsou života, práce vaše nebude na zmar. Příklad váš vyvolá následovníky, pohne k práci, vzbudí ospalé a nadšením uvede lid náš k uznání ciziny, nás pak všechny u vědomí vykonaných povinností posilněné přivede ku sbratření.

REDAKČNÍ ÚVAHY,

V dnešním čísle uveřejňujeme některé perly, vyložené z řečí a úvah Tyršových. Blíží se opět slavnostní dnové Sokolstva a dobře učiní sokolové, když si zlatá slova velikého tvůrce Sokolstva při příležitosti té vštípi v paměť a učiní je vodítkem veškerého svého konání.

č.

Minule v Michigan odsoudili člověka, který ukradl dol. 3 do vězení na doživotí a sice proto, že prý se dal již před tím dvakrát chytit. Kolik politikářů ze řemesla ukradne jen za den, kolik bankrotářů ošidí jiné za pár hodin a kolik podvodů spáse mnohý buršián v několika vteřinách a všichni ti jsou "gentleman", poněvač jim dollary humbuku zvoní v kapsách.

"Památník" N. J. S., kniha naše, kniha práce to sokolů a sokolek pouze a výhradně pera jejich, vyjde co nejdříve, aby poskytla obraz veškeré činnosti naší za minulých pětadvacet let. Opět tedy kus práce, třeba v jiném směru, pokus podle sil našich, práce namahavé, avšak tím vděčnější, čím památnější, čím historicky důležitější. Tu však napadá nám ale, že pro

doby příští měli bychom míti veškerá čísla orgánu našeho uschovaná, vázaná, veškeré publikace sokolské uložené, památky zachované, aby ti, kdož po nás přijdou, našli v takovémto důležitém archivu V. V. kdykoliv co třeba.

Typickým již je náhled všech těch, kdož na prospěch lidu pracující odsuzují a je hanobí, že netřeba tomu lidu prostému, aby mnoho věděl, že netřeba mu světla ve tmách pověry a předsudku, poučení pravého na poli politickém, náboženském a národohospodářském. Každý pak, kdož lidu svého učitelem, jest u zpátečníků člověkem nebezpečným, mnoho uvažuje a přemýšlí, kdežto oni jen lid nemyslicí potřebují.

Co vše již v řadách lidu našeho vykonala dobrá kniha, na kolik prospěl dobrý list, ba ano třeba i mimo vřst svou starou dleli jsme, jakoby ta kniha, ten list s ní u stálém udržoval nás styku i nedal zapomenouti nám a našim i budoucím. Proto hnutí jaké objevilo se nedávno v Chicagu na zařízení odbočky knihovny veřejné, české a pro lid náš v české čtvrti, jest čin jen

chvályhodný, svědčící o vyspělosti všech těch našincův, kdož se přičinili.

Ba věru nebylo nadarmo, že ženám našim a děvám, sokolkám na sjezdu minulém poskytnuta byla táž práva i přiděleny jim tytéž povinnosti, jako bratřím sborů našich v N. J. S. sdruženým a tu poprvé jasného dokladu dojsta dostane se nám u příležitosti sletu našeho a výstavy světové v St. Louis, Mo., kdež pokrok náš v ohledu tom před zrakoma širší veřejnosti i sestry naše objeví, činnost svou rozvinuvše jak náleží. Nejsou sice ještě veškeré sbory sokolek s námi, ale budou záhy dojista.

Je to ale pořáde zbytečných starostí, jak pomoci světové výstavě v St. Louis, Mo., na nohy. Majít tam stále malou návštěvu. Otevřte brány výstavní i v neděli, ukažte tomu lidu prostému vše, co s výstavou souvisí, poskytněte mu té příležitosti a uvidíte, že lid ten přijde a rád zaplatí a tolik zaplatí, že živel zpátečnický se podiví. Jakoby poučení, oddech, osvěžení a vzdělání v této době pokroku mohl někdo zastaviti. Co bývalo není, svět pokračuje a páni v kutnách a černém hávu mohli by již tolik věděti, nevědi-li, aneb nechťi, bude záhy výstavní správa v St. Louis věděti.

A jako zdraví lidské nezdá se u nás míti mnoho ceny, pokud ho neztratíme, tak i ty životy lidské neceníme asi příliš vysoko. Nedávno tomu co při požáru v divadle v Chicagu na sta lidí zahynulo a ihned různá činila se opatření ochranná a teď, když v New Yorku na výletní lodi ještě více osob, hlavně nevinných dětí zahynulo, opět se vyšetřuje a opět různé opravy a dohled se nařídí. Proč jen pro vše na světě není dohledu dříve, nežli se katastrofy dostaví, proč předpisy a zákony a opatření mnohá jen na papíře zůstávají a proč beztestně se — obchází? Jak se potom takovéto americké obcházení zákonů vyplácí je vidět.

Jest přímo k popukání, jak ty zákony americké jsou ohebné a jak snadno se dají obejít. V tom ohledu vynikají Američané nad jiné a ta jejich směšná zařízení mnohdy jako děravé síto. Nejhuře však při tom, že i mnohdy zákon skutečně dobrý se obchází a výklad jeho jest všeliký. Který pak z našich se tomuto obcházení zákonů z toho kterého řemesla naučil i provádí je tak soustavně, že by takovéto "obcházení" zavésti chtěl do řad našich, vykládaje si ustanovení sjezdová, prohlášení zásad a ty naše snahy svobodomyšlné, podle toho jak se mu do krámu hodí, tomu se říká třeba "smart", ale sokolské rozhodně není a býti nemůže.

Dne 20. června odbývána byla ve vyšším učilišti v Belloit, Wis., slavnost otevření nové nádherné tělo-

cvičny, při kteréž příležitosti měl velmi pěknou řeč prof. Wallace o tělesné výchově. "Tělocvik na vysokých školách", pravil mezi jiným, "má hlavní zásluhu o to, že tělesný i mravní stav studentstva jest na tak vysokém stupni. Kdo chce být dobrým athletem — dobrým gymnastem, musí být na prvním místě mravním člověkem — a mravnost a síla tělesná má opět veliký vliv na stav duševní." — To jsou slova universitního profesora — jak pěkně vyjímá se vedle nich tento výrok mnohého našeho usedlého souseda: "a prosím vás, co z toho věčného kotrmelcování máte?"

č.

"Slovanské sdružení" v New Yorku přistoupilo nyní také ku praktické činnosti a práci, zakoupíc dům, v němž zřídilo "Slovanskou Besedu". Táž mimo jiné má v pořadu svém seznámení širší americké veřejnosti o každém slovanském pokroku v ohledu kulturním, kterážto práce konat se má soustavně a dobře. Krok tento ovšem jest jen šťastným, zejména rozšíří-li se působnost taková co možná do všech osad, kde naši a Slované vůbec přebývají, odkud rádně bude pak spojení s New Yorkem perem těch, kdož v obhajobě plemen slávských, již nejen se osvědčili, ale i mnohých těch, kdož osvědčiti se mohou při každé vhodné příležitosti, při každém útoku na živel náš a přistěhovalce původu slovanského.

Klademe dotyčnému výboru našemu v St. Louis, Mo., na srdce, aby v ruchu nastalém, ve dnech slavnostních, kde práce naše a čin opravdový měřiti se má před tváří ciziny, kdy Sokolstvo americké bez rozdílu přistupuje k zápasu, nezapomělo se těch, kteří jsou vlastním tvůrci myšlenky sokolské, zakladateli a miláčky našimi, zejména pak, aby vhodným způsobem vzpomělo se, jak v St. Louis, tak i Výkonným Výborem našim, že dne 8. srpna t. r. bude tomu právě dvacet let co zemřel nezapomenutelný vůdce náš Miroslav Tyrš, vzdálen vlasti své a toho lidu, který byl tak miloval. Sokolský genius nebyl přítomen výsledků práce své o velikých sletech Sokolstva českého, ale vedl ty řady mohutné ve všech těch projevech vyspělosti českého junáctva, o kž i provází skrovné snahy naše tu za oceánem a dokáže světu čeho věc naše dobrá jest s to.

Oslava 4. července jest odbyta a my byli opět nuceni vyslechnouti spoustu vlasteneckých řečí, v nichž lid koloniální, jenž proti velké Británii povstal, líčen jest jako lid, jenž rekovností svojí, sebeobětováním a veškerými cnostmi občanskými nenalézá sobě rovna v dějinách světa. Ale že Washington stal se v nejkritičtějších dobách předmětem osobní zášti, obětí nízkých intrik, že často i věc, o níž bylo zápaseno, měla býti obětována osobním choutkám ctižádostivých jednotlivců, že nejednou lid americký počínal si v boji tak, že Washington, ač vždy chladný, sám v největším

rozhorlení zvolati musil: "a s tímto lidem mám uhájiti svobodu?" — to vše slavnostní řečníci pomlčují a proto není divu, že lidé potom přicházejí k tomu mylnému úsudku, že před sto roky byl ten lid lepší, obětovnější a udatnější. č.

Uvěřňujeme v listě našem Durdíkův "Karakter" a to jedině z té příčiny, aby ti mnozí, kdož skvostnou práci tu neznají, měli příležitost utvrditi se v mužnosti, pevnosti a snahách šlechtitných a tím spíše ozbrojiti se mohli proti jakémukoliv zneužití řad našich všelikými "businessáři", lidmi podlých snah a kupčků, již v kramářství si libující a humbuku za mizerný žold i k nejmizernějším propůjčící se rejdům proti věci naší pokrokové, volné a na prospěch toho lidu našeho. Rame-nářská cháska, bezcharakterní vředkáři a prasprosti lháři, již žádných prostředků se neštítí, jen aby podlomili věc naši, věc pravé svobodomyslnosti a uvědomění lidu na těle i duchu zdravého musí z řad našich a tam, kde takým a podobným zmijím se daří, nechť pravda vpálí vždy Kainovo znamení v drzá jich čela.

Velmi často shledáváme se ve veřejných časopisech s úvahami o mravní pokleslosti lidu a někteří novináři jsou takovými pessimisty, že stále vidí, kterak lidstvo čím dále tím více mravně klesá. Jest sice pravda, že tu a tam vyskytnou se případy, které by k takovému škarohlídství oprávněvaly, ale pozorujeme-li běh událostí bedlivěji, sotva budeme s takovými škarohlídy souhlasiti. Vyskytne-li se v některém městě neohrožený muž, jenž v úřadu svém rázně vystoupí proti porušenosti ve veřejné službě, se všech stran se ozývá hlučná pochvala, a sotva že se vyskytne otázka, koho vybrati pro ten neb onen důležitý úřad, se všech stran voláno jest jméno toho, jenž proti porušenosti tak rázně vystupoval — ba nejednou volán byl takový muž nadšeným lidem až na prestol presidentský. Třebas jednotlivci ještě dopouštěli se nepravosti, podvodů a pod. — jisté jest, že v massách lidu jest zakořeněn smysl pro poctivost, spravedlnost a právo. Třeba stavba byla tu a tam chatrna, základy jsou pevné — a pokud jsou pevné základy, netřeba naříkati nad mravní pokleslosti společnosti lidské. č.

Jest zajímavé — někdy však až truchlivo — pozorovati, jak lacino se mnozí lidé domohou slávy co různí zastanci "toho ubohého, uhněteného lidu", jak často mnohý vypočítavý chytrák zahraje si na rázného zastance toho bodrého lidu, jemuž se stala tu a tam domnělá křivda. Pokárejme někdy některou slabost, ba řekněme zlovyk, neboť přímo nešvár, který jsme si sem z vesnic přinesli a kterým jménu českému nesloužíme ke cti, hned ujme se toho "bodrého lidu českého" nějaký "neohrožený obránce" a když byl výtku učiněnou několika nabubřelými frásami odbýl, složí pak hrdě ruce na prsa a sebevědomě ohlíží se kolem,

z které strany zavzní nejdříve ohlušující souhlas. Co na tom, že takovýmto zastáváním se slabosti našeho lidu onen zastance nám více škodí než prospívá — jemu se jedná hlavně o to, aby nemysleli lidé, jenž mylně má za to, že mu bylo křivděno, viděl v něm svého zastance, viděl v něm "muže lidu"; a když si takový velkán tu svoji slávu na našem trhu tak lacino byl koupil, jde potom na trh politický, kde ji často dosti drazé prodá. Ale zastancem a přítelem toho "lopotičního lidu" zůstává přece. č.

Chceme-li skutečně v souhlasu se zásadami našimi pracovati musíme nevyhnutelně toho dbáti, aby ve všech těch místech a osadách našich, kde není českých svobodomyslných škol nedělních, takové bud' námi, aneb spolky českými se společně zařizovaly. Nedělní škola taková musí trvati po celý rok a tedy i o prázdninách a poslání její v řadách našich nedá se ani dost oceniti, neboť čelí práci jiných škol nedělních a živlu zpátečnických. Představujeme si však školku naši nedělní poněkud jinak, chceme tu působiti na mládež naší rozhovory, poučením více méně zábavným po způsobu besídek v těch kterých osadách větších, nikoliv čítankou a materiálem z Čech objednaným, k němu na každé třetí stránce jest bůh atd. Takovéto knihy ani na doplnění do škol našich se nehodí, mají-li školky ty, navzdor budov nádherných býti školami živlu svobodomyslného. A nemáme-li učitelů zrovna schopných k besídkám nedělním mládeže, o čemž pochybujeme, tož jsme tu my, abychom dítkám našim poskytli na neděli pěkné a poutavé tělocvičné hry, koupele, učili je plavat, učili je kázni a pořádali pro ně nedělní výlety do volné přírody, kde by si zapětí, zadeklamovati a proskočiti mohli. Spůsobem tím získáme je nejen naši škole nedělní, ale i na příště i pro školy naše tělocvičné, poskytující jim vycházkou zábavu nejlepší a poučení mnohého vedením učitelů a cvičitelů v té krásné a mohutné přírodě, tom skvostném chrámu našem volném, co zatím jiné dítky v tak zvaných "sunday-schools" různých věr se pečou v horku a tlaci v lavicích místností uzavřených a diví se té velrybě, jak toho Jonáše jen mohla spolknout.

Na jiném místě přinášíme článku nadepsaný "Pozdě". Jest to vzpomínka na jeden nadějný, ale téměř již ztracený život — a co vzpomínku tu činí tím truchlivější, jest její pravdivost. Však nejsou to vždycky jenom rodiče, kteří jiskru bujného života v děcku svém záhy utlumí — často dospělí lidé nejednají vůči sobě samým jináče, obrázků takových viděti můžeme na vlastní oči celé řady. Snad mnohý z nás měl příležitost pozorovati obchodníka, jenž od rána do večera nucen jest dliti v uzavřené místnosti a tělesně pohybuje se jen, co jest nejnevyhnutelněji potřeba. Necítí se při tom sice dobře — ale špatně pochodíte, přiblížíte-li se k němu s radou, aby tím líným tělem

aspoň jednou denně krev poněkud rychleji prohnal. "Bodejť," dostaneme za odpověď, "vy byste všechno kurýroval tím vašim kotrmelcováním." Vysvětlíte mu, že nemusí cvičit, že mu stačí, když věnuje denně hodinu neb dvě rychlé procházky — dostanete zase za odpověď: "ale co vás to napadá — kde pak na to naberu času?" Ale když shovívavá příroda počne usilovněji připomínati, že občan onen prohřešoval se proti jejím zákonům — když choroba dostoupí toho stupně, že povolán býti musí lékař a ten nařídí tělesný pohyb na zdravém vzduchu jako jediný lék — tu vidíme občana pravidelně vycházeti, tu hned má času dosti — ale žel, že i on začne již, když choroba se byla příliš zakořenila, trochu pozdě. "An ounce of prevention is worth more, than a pound of cure," praví jedno anglické přísloví, které by mělo býti v každé domácnosti vyvěšeno, kde by je měli všichni členové rodiny stále na očích. č.

To je nějakého povídání o barbarství Rusův a zatím hroznějšího bezvládní, hroznějšího bezpráví, křivdy a hanobení naší ústavy není a nebylo snad nikde jako právě ve státu Colorado nedávno. S pomocí vojenské a výkonné moci státní jednoduše páni majitelové tanních dolů stali se samovolně pány situace a prováděli si zákon jak sami chtěli. Za zřejmého a nepokrytého vyhrožování lynčováním ohrožovali lidem zvolené úředníky, poněvač s lidem soucítili, přinutili je pod hrozbami k odstoupení, kde podezření také a podobné měli a na místa jejich samovolně ustanovili si kreatury své, aneb zástupce zájmů jejich vlastních. Dělníky, proto že patřili k jednotě, unii, organizaci dělnické, dal jednoduše postřílet jako vztekly psy a ty, kdož byli jim nepohodlní jednoduše z domů jejich, majetků a státu vypovídali jako psance nějaké. Časopisy, které proti takovému znásilňování se ozvaly, potlačili, lisy jejich a zařízení tiskařské a majetek rozbili i smrti jim vyhrožovali, kdyby ihned členové všichni ze státu neodjeli. Dělníci, jimž ničeho dokázati se nemohlo, ničím se neprovinili, poslali přes hranice státu, aniž soudit nějakého by jim povolili. A vše co páni dokázati chtí, jest potlačení organisované práce organisovaným kapitálem! Všechno toto bezpráví chtí páni omluvit tím, že stal se dynamitový attentát na nádraží v Independence, čin to, který kdo ví spáchal a každý člověk rozumný jen odsoudil. A za tento čin má trpět veškeré organisované dělnictvo s rodinami svými a snahami šlechtnými. Kde jest tu lidskost, kde jest tu člověk? Člověk bestie, zvíře, jež neví kdy přestat u prolévání krve nevinné, člověk, jenž práva organisace upírá bližnímu svému, aby na úkor jeho v zápětí se obohatil. Není pravda, že jest tu někde "žlutého", aniž "slovanského" nebezpečí, jest nebezpečí tu u nás horšího, horšího Kišiněvu a horšího, nežli, když hořel Řím, ten "pokrokem" a Nero nem zaslepený Řím.

Nedávno čtli jsme v "Šotku" několik opravdu slov jdoucích od srdce k srdci, jednajících o všech těch možných i jiných přímo křiklavých nedostatech školství našeho českého, školství živlu svobodomyšlného. A hle, nářky ty mnohé zakládaly se na oprávněných stížnostech učitelů, již na úpadek mládeže naší, pokud řeči české se týče a výchovy si stěžovali. Zde poměrně malá jest návštěva, onde špatné místnosti a tam slabé síly učitelské, dozor pak rodičů doma žádný, jinde nádherné budovy bez učitelů svobodomyšlných, aneb knihy učební rázu darmo mluvit. Jak pak ta mládež naše česky má mluvit, česky s námi citit? Hned na to následoval v tomtéž listu dopis, v němž se stěžuje i do těch, kdož nedávno sem do země této přijeli a drmolí za krátko trochu té angličiny ve směsi s češtinou, kazíce tak rodnou mluvu svou. A což, když ku všemu tomu dnes dodáme my a slova naše "Svoboda" v Texasu vycházející potvrdí, že jsou tam české osady, kde není ani dobrých sil učitelských na veřejných školách, že hledají se pouze českými dozorcí školními jen levné síly, tedy pro českou, jejich mládež to nejlacinější, jejich vlastními rodiči, již sami ovšem si na to platí, ale jak divně o ten dorost svůj pečují. Ano jsou tam i v Iowě, Wisconsinu případy, že mládež česká nejen že nezná jazyka rodu svého, ve psaní a čtení, ale nezná ani správně jazyka země této, nechodila dost dlouho do školy, aneb neměla dosti dobrých učitelů a řádného vedení. A tak jest v osadách českých, kde čeští jsou školdozorcové, kde Češi školy veřejné si vydržovati mají a — na nich šetří, na duchu dětí vlastních a vzdělání jich šetří. Bavlina, brambory a dobytek i korna náležité se těší tu i onde pozornosti rodičů, co zatím vlastní jejich krev — houstne, klesá a jen žije, aby žila, ale jak? Jen podívejte se do těch školek na venku, kdo tam učí, jakými výkazy se může schopnostmi a kolik dostává platu, co vše od něho se žádá, jak zametá podlahu, čistí okna a jiné ukazuje schopnosti paedagogické za \$20 měsíčně. A což ten jeho "board", darmo mluvit. Není tak všude, žel ale je namnoze, vedle všech těch ústrků a kapric dozorcův.

Zvykli jsme si pohlížeti na vše co jest rakouské, jako na zpátečnické, ale co řekneme tomu, že povinného vyučování tělocviku od nejmenších škol obecných až do středních, od nejmenší školky vesnické, až do měšťanské toho kterého města, reálky, aneb gymnasia máme tam všude, a nyní uveřejněn výnos ministerstva vyučování, týkající se vyučování školní mládeže ve školách i plování. Právě se pak mezi jiným o důležitém a novém zařízení: "Blahodárný vliv plování na udržení a mohutnění síly tělesné, jakož i lidského zdraví vůbec zdůvodňuje přání, by nejen chovancům ústavu ku vzdělání učitelů a učitelek, nýbrž i dětem vyšších tříd škol obecných a měšťanských poskytována byla příležitost naučiti se plovati. Ministr

osvěty a vyučování vyzývá tudíž zemské školní úřady, by vhodné kroky učinily. Zvláště mají zájem obcí a oněch spolkův, jež obraly si za úkol tělesný výcvik mládeže, o věc povzbuzovati. Spolky pro pěstování her mládeže, spolky tělocvičné, plavecké, veslařské a sportovní buďtež dožadovány, by všude, kde lze toho dle poměrů místních dosíci, plovárny a koupelny k účelu naznačenému byly zřizovány, nebo školám přenechávány. I jinak mají zemské úřady školní k tomu přispívati, by mládeži školní, jakož i chovancům ústavu ku vzdělání učitelů a učitelek bezplatné, neb alespoň pokud lze možno levné vyučení se a pilné praktické provozování plavání bylo možným učiněno". A hle, u nás v té stále se chvástající Americe, topí se mládež a lidé vůbec po stech, poněvač neumí plovati, stává se spousta neštěstí, jež trochu zdatnosti a duchapřítomnosti mohlo odvrátit a přec věcem těmto zdraví našemu a dítek našich užitečným se neučí. Mládež naše učí se biflovat Homéra i nerozumí mu, vzdělává se v latině, již vyslovuje, že by člověk smíchy puk, mluví o planetách a vyšším počtářství jen což podle kněh a theorie za pravdu považující, stává se nesamostatnou u smýšlení svém a názoru, nemajíc žádoucího a pevného podkladu vlastního a tak v praxi většinou je nedoučená, poněvač tomu co žití našemu i zdraví potřebné všude se neučí a když učí, tož se papouškuje o lepší "grades", či známku pouze.

Záruky zdraví.

Vypěstujte si zdravé tělo a s ním zdravý duch, naučte se žití jednoduchému a prostinkému co nejvíce, šetríce životosprávy a hygieny a dlouho žití budete na zemi, dlouho budete mítí svěžích sil i přežijete všechny ty, kdož porouchané zdraví své napravovati se snaží brzy tím a hned zas jiným nevhodným způsobem. Buďtež v každém ohledu střidní a jednejte v nejdůležitější otázce žití vašeho, pokud zdraví se týče — rozumně, nepřehánějíce v ničem, ani v jídle, ani pití, ani jiných požitcích těla, aneb mysle, nepřepřacujte těla svého, nemuňte ducha přesprilíš a nenamáhejte, ale také nehrajte si jen stále, nelenošte válice se v přepychu, aniž holdujte jemu podle bláznivé mody, jež prikazuje vám stahování těla vašeho a překázení oběhu krve, ničíc vás poznenáhlu sic, ale jistě. Pamatujte si, že členy jste společnosti lidské a dle toho jako lidé si počínajíce člověk s člověkem u vzájemném styku v zápasu o to bytí, nejprve lidsky jednati musíte; lidsky plní soucitu a spravedlnosti vůči jiným a zdraví svého dbajíce, starati se i o ty druhé členy společnosti naší, aby zdravými byli a bytí mohli. Jako jest povinností společnosti celé pečovati o nemocné, choré na mysli, sirotky, nalezence a p., zdaliž není i povinností její daleko důležitější pečovati o ten nejdražší poklad občan-

stva vůbec — zdraví jeho. A jeť celkem úkol to snažší pečovati o zdraví a tak nemocem a chorobám různým, nákaze a neštěstí se vyvarovati, nežli nemoc, když již jest tu, léčiti, často marně, když pozdě chyb svých na nás samých páchaných jsme nahlédli.

Jaký na příklad jest v tom smysl, jaký rozum honiti se denně za dollary, barákem, kus té cihly anebo prkna, když ta naše stavba tělesná, aneb ještě hůře mysle, čivní trpí, trpěti musí stálým přepínáním sil, oč tu u výhodě prostý dělník a střidný proti bohatému žoku, jenž nezázivností a rozruchem čivním trápen noc od noci živoří, láteře na mládí své nerozumné a lakotu a vrhá se brzy tomu a zas onomu léčení v náruč, ba i do tělocviku by šel, jen kdyby bylo pomoci.

Považte jak jen vysmáli by jste se tomu, kdož radil by vám, aby jste si vždy na noc stahovali krk nějakou železnou obručí, aby jste měli jiný tvar vašeho bělostného krčku s červenou proužkou a přec nalézáte úplně v pořádku, když žena vaše, holky a jiné stahují se krúnýřem — šněrovačkou, překázejíce oběhu krve a stlačujíce různé orgány těla svého. Jak zejména tu trpí srdce a játra. Pak divíte se, proč přichází záchvaty, v kterých srdce se i na vteřiny zastaví, jindy zase jako zběsilé bije. Stav tento provázen bývá bolestmi často strašlivými, zvláště v krajině srdeční a jaterní a ke všemu tomu druží se pocity nevýslovné úzkosti a hrůzy, ba někdy i náhlá smrt se dostavuje.

A ku podivu ta naše společnost lidská již od matky počínaje určuje náš vývoj tělesný i duševní; táž společnost, jež může naše štěstí založiti, aneb mu uškoditi, o mnohé se ještě nestará! Mluvíme stále o našem pokroku, chvástáme se našim vzděláním, ale sotva těm starým se rovnáme, již o vývin těla a ducha se lépe starali, lépe zdraví svého dbali, majíce tělocvik všude a vždy na místě prvé. My chybně považujeme za vzdělaného člověka každého, třeba hlupce, který náhodou vykázati se může nějakým tím diplomem a vysvědčením z té, či oné vyšší školy, jakoby již to vysvědčení, ten kus papíru kryl vše i sebepovrechnější vědomosti, jež ani tolik pochopiti nedají, že jen zdravá pokolení lidská opravdu mohou býti šťastna a opět zdravá pokolení zaručují. Zdraví jest přední podmínkou blahobytu a zdraví lidové mělo by v každé obci, každém státě býti přednějším, nežli tolik a tolik nových podniků a továren. Jestli národ celý prospívati chce, musí prospívati od svých jednotlivců a prospívati na zdraví jest více, nežli pouhý mamon. Jest pravda, že na poli lidového zdravotnictví muselo by být úkolem obcí a států přetvoření nynějších společenských základních zařízení, přetvoření všelijakých nesmyslů a odstranění sebeklamu, humbuků, a jiného a že hlavně k tomu by se přihlížeti muselo, aby všude vedle povinné návštěvy školní i zavedeno bylo povinné účastnění se mládeže cviků tělesných, věku, soustavě a vývinu přiměřených. Tedy nikoliv jen dobrovolné zavedení tělocviku na školách veřejných těch kterých měst vět-

ších, ale povinné všude po celé Unii. Vždyť těch užitečných her, těch cviků jednotlivých a na svalstvo zvláště působících má dítko malého města, aneb venkova zrovna tak zapotřebí jako dítě ve městě větším a mluví tu o předsudku jest jen pohodlná výmluva tam, kde lidu lépe nevědoucímu lépe se nepoví. Nepoví se mu, aby mnoho nevěděl, aby na vlastní síly spoléhati se nenaučil a nestával se duchem vyspělejší od živlů všelikých. V kalných vodách lépe se loví a proto nedostatku zdravých zájmů se nedbá. Co pánům pátérům, požitkářům, po tom, že nynější žití oveček jejich vede k zhoubnému životu a tento způsob zhoubný, že má za následek bezideálnost, hovnění smyslným choutkám, alkoholism, noční život, mařící životní sílu a zdraví různým modlám přinášených, takže koncem jest nejen mravní kleslost, bezcharakternost, ramenářství, zaprodajnost, ale i nákaza, jež od pokolení k pokolení i na nevinných se mstí.

A jako zákonodárny postaraly se o zkrácení doby pracovní, o práci žen a odstranění práce dítek, o nucenou návštěvu škol, dohled na ženitbu zdravých, dohled lékařský v těch kterých školách, očkování, ochranné prostředky v pádu úrazu dělníka, jeho pojištění a více méně nucenou spořivost, dozor na potraviny, dopravu jich, trusty a p., tak budou se muset i postarati o zdraví lidu svého a uvéstí myšlénku, že společnost musí býti sídlem zdraví, ve skutek. Musí se postarati o tělocvik, ale nejen zákonem na papíře, alebrž i jeho důsledným všude prováděním, jež vedeno by bylo pravým duchem, pravou láskou, pravou zdatností ve prospěch lidí všech. A lid ten by musel sám vyjítí práci dobré vstříc, jen když veškerá naše výchova směrem pravým by se nesla, vedouc jednotlivce k tomu, aby záhy objevili schopnost i vůli k náležitému spolupracovníctví na posilnění celého národa, na výchovu jeho, že znovu a znovu tu i onde povstaly by Sparty, nikoliv výbojné a mečem bojující, ale vyspělostí ducha, těla, citem a zdravím.

Sokolové a církevní obřady.

Jednoty, náležející k N. J. S., v přítomné době sestavují sobě nové stanovy a u mnohých sborů vkládány jsou do stanov články, týkající se těch sokolů, jichž rodiny přejí si výslovně, aby nad rakví odbývány byly obřady církevní. Navrhováno jest, aby sokolové svobodomyšní byli k poslednímu odpočinku výborem doprovodeni, jak se až posud dělo, kdežto u těch, kteří pohřbeni býti mají s obřady církevními, má učiněna býti výjimka a výbor má obmeziti se pouze na vyslovení soustrasti pozůstalým.

O věci této pronášeny jsou náhledy velice různé; jedni praví, že článek takový stal se v stanovách jednotlivých sborů nutností následkem svobodomyšlného prohlášení ve sjezdu — druzí opět tvrdí, že jest to tří-

dění členstva a že chceme-li býti sobě rovni za živa, nesmíme činiti žádných rozdílů po smrti.

“Ale co pak má si počít svobodomyšlný výbor Sokola,” namítají opět druzí, “když mimoděk octne se v tak traplivé situaci — že jest nucen být přítomen obřadům církevním?”

Jelikož, jak ze soukromých dopisů a dotazů vysvitá, podobné debaty vedeny byly v poslední době v četných sborech, pokládáme za svoji povinnost několik slov o tom též pronésti.

Náhledem našim jest, že právě ta okolnost, že Sokolstvo na sjezdu prohlášením svým postavilo se na stanovisko ryze svobodomyšlné, činí článek, týkající se pohřbu s obřady církevními nejenom zbytečným, ale i nemístným — ba neostýcháme se prohlásiti, že takový článek ve stanovách jest v rozhodném odporu se svobodomyšlným prohlášením ve sjezdu st.-louis-ském.

Sokolstvo zaujímá v otázce náboženské totéž stanovisko, co známé svobodomyšlné obce. O Sokolstvu, které vstoupilo do řad organizací ryze svobodomyšlných právem předpokládá se, že sestává výhradně ze členstva svobodomyšlného. A pohlíží-li se na nás jako na těleso svobodomyšlné, stavíme se do podivného světla, když vkládáme do stanov články, týkající se sokolů “věřících”. Řekli jsme, že prohlášením svým postavili jsme se na stanovisko spolků ryze svobodomyšlných — a jak by se vyjímali ve stanovách svobodné obce neb Stráže Osvojených článek, jenž by pojednával o těch členech, kteří by měli býti pohřbíváni s obřady církevními? Veřejnost by se takovému opatření musila jen vysmáti — neb článkem takovým by doznávaly, že to ryze svobodomyšlné těleso ze samých svobodářů se neskládá. A od té chvíle, co Sokolstvo svým prohlášením postavilo se na totéž stanovisko, musí zůstávati si právě tak důsledným, jako organizace ostatní. Co bychom řekli my, kdyby nějaký temperenční spolek, bojující proti požívání lihových nápojů, dal si do svých stanov článek, počínající slovy: “... a v případě, že by některý člen se opijel...” — Nespůsobil by článek takový všeobecnou veselost?

“Ale, což když takoví členové se přece jen vyskytnou,” namítne se opět, “a jejich pozůstalí chtějí, aby byli pohřbeni s obřady církevními, co potom?”

I zde jest prostředek velmi lehký. Výbor sokolský snadno může se v čas dozvědět, budou-li v bytě podobné obřady prováděny neb ne a když ano, nemusí jim býti přítomen a tím vyhne se tomu, že nemusí sobě dělati násilí a nemusí též svoji zdrženlivostí při obřadech těch provokovati přátele zesnulého.

Ale prohlašovali se za organizaci ryze svobodomyšlnou a při tom vkládali do stanov články, týkající se členů věřících, bylo by podle našeho názoru nedůsledné, poněvač tím veřejnosti sami povídáme, že svobodomyšlná organizace naše skládá se ze dvou živlů — ze živlu svobodomyšlného a ze živlu věřícího. Č.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO.,
566 W. 18th St. Chicago, Illinois

Official Paper of the United Bohemian Gymnastic Associations.

Vychází 15. každého měsíce v Chicago, Illinois

Pořadatelé:

Editors:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

Části přírodovědecké, zdravotní, atd.

JOSEF ČERMÁK, 1562 W. 16th St., Chicago, Ill. Části povědecké

A. HALLER, 818 So. Ashland Av., Chicago, Ill. Části technické

Všecky dopisy pro "Sokola Amerického" buďtež zasílány hlavnímu pořadateli:

Dr. J. RUDIŠ - JIČÍNSKÝ, Cedar Rapids, Iowa

SUBSCRIPTION - - - - - 75 cents per year

Předplatné 75 centů ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, sděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zeldátní.

JAN ČERNÝ, 437 E. 71st St. New York City, jednatel Výkonného Výboru

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou hlavního pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají děle, nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se sokol sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému sboru náleží. Nově odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní sborů výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

NÁRODNÍ TISKÁRNA, 566 W. 18th Street, CHICAGO, ILL

Kdy tělesný pohyb nejvíce osvěží.

V chicagské "Tribuně" uveřejňuje jistý odborník následující úvahu: "Téměř pro každou osobu, nepřekročivší ještě 50. rok — ba i přemnoho těch, kteří mají již padesátku na zádech — tělesný pohyb, čili jak se všeobecně říká tělocvik jest tím nejlepším lékem proti všem chorobám, jaký až posud byl vynalezen. Uvedeme-li tělo v pohyb, ať toto již nuceno jest natahovati se, neb vzpírati, uvádí krev v rychlejší proud, játra počnou vykonávati svoji důležitou funkci a i čivy uvedeny jsou v zdravou činnost.

Nejvhodnější dobou pro cviky tělesné jest ráno — před snídaní. Žádný tvor — ať to člověk nebo zvíře — z pravidla neulehá večer s prázdným žaludkem. Během spánku tělo spotřebuje jen malé procento své energie — a proto když ráno opouští lože, nejeví se v něm touha po obnovení upotřebených látek. Mimo to delší spánek má do jisté míry otupující vliv na čivy a orgány zažívací. Zasednutí k vydatné snídani za krátkých patnáct neb dvacet minut od té chvíle, kdy jsme lože opustili, znamená plnění žaludek něčím, po

čem on ještě netouží a co následovně hned také nestráví.

Propracování svalstva před snídaní povzbudí celou naši životní sílu, dodá nám přirozenou chuť k jídlu, což bude mít za následek dobré a rychlé trávení. To znamená opět, že staneme se spůsobilejšími pro náš denní úkol. Komu je to možno, dobře učiní, když si též během odpůldne vydatnými cviky svalstvo své propracuje — neb tím zajistí si přirozenou, zdravou chuť na večeri, dobré trávení — což opět přinese mu klidný a zdravý spánek.

Silný duch zajistě bude vždy ještě silnějším, když přebývatí bude v silném těle, a nejlepším prostředkem k sesílení těla a zachování si té síly a zdraví do pozdního věku jest tělocvik.

č.

"Všichni za jednoho a jeden za všechny!" bylo již heslo tábořské, heslem k činu a povždy heslem k vítězství!

M. Tyrš.

Hry.

Žádný obor tělocviku nemá na vývoj lidské bytosti většího vlivu, nežli dobře volené, stáří, pohlaví a tělesné vyspělosti přiměřené hry. A když již jeví se takové úkazy, že u cvičenců let dospělých hry jsou zanedbávány — často vinou cvičitelů — tím usilovněji měly by býti pěstovány dítkami, neboť hrami přiměřenými docílíme toho, čeho právě ve výchově mládeže docíliti chceme, a to jak po stránce tělesné, tak i po stránce duševní.

Hra jest přirozeným — ba nejpřirozenějším cvičením každého živoucího tvora. Všimněme si jen zvířat, žijících v naší blízkosti — povšimněme si jen domácího psa neb kočky: Jak přirozený pud jejich žene je ku hře a jest dokázáno, že právě ta nejhravější zvířata jsou to, která později vynikají největší hbitostí. Však není to jen hbitost svalstva, která se hrou vyvíjí — to nebylo by tak důležité a výsledky toho mohli bychom docíliti i jinými cviky, ale hry mají nevylicitelný vliv na celý náš čivní system a ono bleskurychlé uposlechnutí svalstva k vykonání práce nějaké, kterou tak zvaná ústřední stanice čivní čili nervová jim vykonati velí, jest výsledek pouze takového tělocviku, jaký naleznem v různých hrách.

A v tom leží právě ta důležitost her. Bleskurychlý skok kočky za nějakou hračkou — úžasné rychlý únik nebezpečí, neb vyhnutí se nějaké překážce, to jest výsledek jen ustavičného hraní — neustálého tělocviku.

A jaký vliv má hra na zvíře, takový vliv má i na tvora lidského.

Pohlédněme jenom na zástup zdravých dětí — pozorujme je při hře. Zdaliž může ten nejdůmyslnější

cvičitel sestaviti cvičení, jimž by tolik svalstva zaměstnal, a které by děti tak lehce prováděly, jako obsahuje hra? A zdalíž by kdo byl s to sestaviti cvičení, které prováděno by bylo s takovým zápalem, s takovým nadšením, s jakým děti provádějí oblíbenou hru? Věnujeme-li tomu více pozornosti, tu souhlasiti budeme s těmi autoritami, které dávají — jmenovitě v tělocviku dětském — hrám přednost před často dosti suchopárným cvičením.

Veliké chyby dopouští se ti cvičitelové tělocviku, kteří kladou hlavní váhu na vývin svalstva úsilným cvičením, neboť zanedbáme-li onu čivní ústřední stanici, co platna jest nám spousta svalů, není-li harmonie mezi nimi a tak zvaným čivním ústrojím, t. j. když svaly nejsou s to rychlostí blesku vykonati dílo, jaké mu jim z ústředního sídla našich čivů dán byl rozkaz?

Prof. Henderson, ve svém díle "Filosofie tělesných cvičení" klade důraz na to, že jen tenkrátte docílíme těch pravých výsledků, když s fysickou částí těla našeho cvičíme společně část duševní. A to docílíme hrami.

Jiná přednost her tělocvičných jest: hrou upoutáme pozornost dětí okamžitě, což nedocílíme vždy ani těmi nejlépe volenými cviky prostnými.

Dále pak Titchener praví: Jsme-li něčím potěšeni, naše tepna bije vydatněji; jsme-li v špatném rozmaru, bije slaběji. Totéž platí o dýchání: Jsou-li dojmy na nás působící příjemny, dýcháme vydatněji — jsou-li nepříjemny, jest dech náš mnohem kratší. A dále, máme-li radost, krev rychleji proudí všemi žilami — jsme-li mrzuti, shrnuje se krev k vnitřním orgánům. Proto také jsme s to vykonati více svalové práce, jsme-li v dobré náladě, cítíme se silnějšími, nežli když jsme mrzuti, kdy jak se říká nemíváme do ničeho chuti. Veselost nás povznáší, sílí, — žal nás kruší, odnímá nám síly, činí nás slabšími, nežli jsme. A tyto pocity veselosti, tyto pocity radosti vzbudí v nás dobře volená, oblíbená hra.

Hry mají veliký vliv i na povahu člověka, v mladším věku dítě ve hře musí učiti se zachovávatí jistá pravidla, musí zachováti v úctě práv svých spoluhráčů. V hrách jako jest base-ball, foot ball a basket ball musí podvolovati se pravidlům, hbitě spěti ku pomoci, kde pomoci třeba, vypomáhati slabším a proto pěstujeme hry — jak naučí se dítě počínati si při hře, tak počíná si dospělý i v životě.

č.

Bezdrátová telegrafie.

Kdo by si byl před nedávnem ještě jen pomyslel, že budeme mít v každém téměř oboru své hochy, že sokolové vedení snahami listu svého pomalu, ale jistě vrhnou se i do oboru práce a umění elektrotechnického, ba co dříve po radě naší tu i onde podati nám mohou záhy důkazy vyspělosti své a snah nejlepších. —

Dnes mohli bychom vám široce a dlouze vyprávěti o jednom z našich, jenž nalézaje se ve službě vládní na pokusných stanicích bezdrátové telegrafie, poskytl nám látky původní k této stati. Však k věci vlastní. Před 70 lety co bylo to za divení, když první praktické povedly se pokusy v telegrafování pomocí elektřiny, co napracoval se bezvysledně Amperé r. 1820 — a Fechner r. 1829 — až teprve Gaus a Weber 1823 telegrafovali pomocí dvou drátů a magnetické střílky v universitě v Göttingen z hvězdárny do tamního fysikálního kabinetu. A tu ve Spojených Státech se také nezahálelo v tom směru, ba malíř Morse psací telegraf ještě dnes se používá a od roku 1835 po celém téměř světě vzdělaném soustava jeho známa jest. Ale na tom pokrokunilovný svět neměl dosti, přál si jen, aby těch drátů ve spojení telegrafním býti nemuselo. Steinhall již 1831 užil pro zpětné vedení proudu elektřiny nikoliv druhý drát, ale prostě zemi, avšak ani na tom nebylo dosti, a my již 1849 shledáváme se s Angličanem Wilkingem, který telegraficky chtěl spojit Anglii s Francií Lez drátu a to jak následuje, podle známů zachováých:

"Na břehu anglickém a francouzském se měly vésti dva rovnoběžné dráty, jichž oba konce by vedly k zemi; do jednoho zapnout baterii galvanických článků a tlačítko, do druhého pak citlivé měřicí přístroje.

Na tomže návrhu, který podal Wilking, pracoval též v letech devadesátých chef-inženýr anglické pošty William Preece, jenž se dopracoval na tehdejší poměry velmi dobrého úspěchu, neboť na vzdálenost 8 km. dosáhl dobrého srozumění. Tento Preece-ův výsledek dal podnět oněm znamenitým pracem, které pak během několika let přinesly dobré ovoce.

Poněvadž se brzy dokázalo důkladnými pokusy, že tento způsob bezdrátové telegrafie nemá žádnou vyhlídku do budoucnosti, přikročilo se na to ke způsobu jinému, který si razí stále větší a jistější cestu do praxe, a při němž se pracuje s elektrickými proudy o vysokém napjetí proudy a rychlé frekvenci, to jest s proudy střídavými, jichž změna z kladného na záporný se děje mnoho setkrát za vteřinu".

V naší laboratoři nalézá se fotografický snímek, dar to přítele vynálezce, použití takovýchto proudů, jakž použil jich zároveň s Marconim, Italem, Slovinec Nikola Tesla v New Yorku. Marconi však se octl v ruchu veřejnosti se svým plánem poněkud dříve, za to ale Tesla nyní o to v mnohém, pokud praktického upotřebení jeho soustavy se týče jest o něco napřed. Jména obou jsou dnes světoznáma. Ale také jméno Branly má zvuk, neboť týž pomohl bezdrátové telegrafii vynálezem svým tak zvaným "coherem", strojem to, jenž dokazuje, že jestli jsou umístěny dvě elektrody v nějaké isolující trubičce a mezi nimi kovové piliny, změní ihned svůj odpor proti proudu, jakmile na ně dopadnou a uhdí vlny elektrické. Takováto roura našla praktické upotřebení v poměrně krátké době

a sice prof. Popovem na lesnické akademii v Kronstadte pro ohlašování výboje atmosferické elektřiny.

A nyní přikročíme k překladu toho co nám píše z vlastních zkušeností bratr zaměstnaný, jakž již podotknuto na stanici vládní. Jména jeho z příčin pochopitelných neučáváme.

Bezdrátová telegrafie nazývá se posílání zpráv, zpráv, dávání znamení umluvených, varovných a jiných, poselství a p. pomocí vln nalézajících se v etéru a to proudy elektrickými o vysokém napjetí.

Elektrické vlny. — Vlny v etéru, jež světlo i teplo vodí byly již dávno známy, tak jako se vědělo o paprscích různých ve světle samém a ve spektru u jistého bodu se jevících, chromatických i aktinických. Všechny tyto vlny lze oddalovati a přitahovati a lámati a tolik lze o nich říci, že vesměs vykazují rychlost tutéž, totiž asi 186.000 za vteřinu, lišící se pouze navzájem délkou svou a mohutností, vlna fialového nádechu světelného má rychlou frekvenci as 750 trillionů a ta nejnepatrnější vlna teplá jest o 160 trillionů za jednu vteřinu, v letu svém, čili vlastní rychlosti.

Délka vln. — Jelikož rychlost vln etérových jest v celku tatáž, jest tu rozdíl pouze v délce, která řídí se frekvencí, to jest proudy střídavými, jichž změna z kladného na záporný se děje mnoho setkrát za vteřinu, jak již podotknuto bylo. A poněvač frekvence čili ono střídání u nejdelší vlny tepelné jest as 160 trillionů, jest délka její méně 0.002 jednoho milimetru. Nejkratší elektrická vlna až dosud měřená a získaná výbojem na malou plochu kovovou, jest 6 milimetrů, což odpovídá frekvenci o 50 billionech za jedinou vteřinu. Délka vlny používané na stanicích bezdrátového telegrafu se různí a sice od 100 metrů až do jednoho kilometru, nejdelší vlna, jež získati se dá, závisí pak více méně od fysických, nežli elektrických okolností.

Vzduch místo drátu a délka vln. — Kdybychom prut ocelový na jednom konci pevně držíce na druhém konci udeřili, zachví se a toto zachvění záviseti bude pokud frekvence se týče na délce tohoto prutu, jakož i jiných fysických okolností a stavu jeho vůbec. Doba tohoto chvění bude tatáž ve všech částech prutu a množství bude lišiti se od nuly konce drženého až po nejvyšší bod množství na konci volném. Tak má se to také s drátem, aneb jiným vodičem, který na jednom konci jest osamocen, izolován a tak volným zcela k zachvěvům elektrickým, co zatím druhý konec jest držán v stálém napjetí spojen se zemí aneb jiným způsobem. Dejme tomu, že také tu vydáme ránu elektrickou, proud a chvění následuje ve drátě, jehož frekvence záležitosti bude zcela na délce a jiných elektrických vlastnostech drátu, co zatím množství a mohutnost tohoto chvění — proudu střídavého — bude se lišiti rovněž od nuly konce v zem zapuštěného až k nejvyššímu bodu konce volného. Kdybychom na ocelový prut udeřili několikrát v pravidelných a jistých přestávkách, docílili bychom téhož množství chvění a dosahu, jako

větším silným a jediným úderem. Jen na pravidelnosti tu záleží a době. S elektrickými proudy o vysokém napjetí a povaze jejich není radno udeřiti jednou ranou silnou a tak dosíci chť nejvyššího možného bodu chvění, aneb jiskry, čili paprsků rozvětvení, ale tu třeba řídit se střídáním ran a úderů podle vlastní povahy a poměru drátu samého. Tento souhlas střídání jisker se vzduchovým drátem, čili vodičem, jímž je vzduch, zove se ozvukem, čili resonancí. Když tento ozvuk jest dokonalý drát vzduchový, abychom tak děli v celé své prostotě vodivé jest volným a chvěje se i přivodí vlnu elektrickou v etéru, již snadno pokusem lze získati a dalším jejím zkoumáním se přesvědčiti můžeme na kolik nám poměrně třeba délky vln, abychom jisté místo dosáhli, na kolik energie, aby jiskra taková, či ona se vytvořila, byla krátkou a rychlejší aneb dlouhou a mohutnější a podobně a tak pomohla nám zanešti zprávy naše na jistou vzdálenost stanic našich přijímacích. (Pokrač.)

Žádáš zdvořilost, buď též zdvořilým! Žádáš slušnost, buď též slušným! Žádáš bratrskost, buď též bratrským!
M. Tyrš.

Pozdě.

Chodila do školy — byla čilá, zdravá, byla nadaná. Radost rodičů!

Hoj, jak bouřlivě vřítla se vždy do tělocvičny školní, s jakým nadšením účastnila se her! —

Prospívala v studiích — a prospívala tělesně. V prvním ročníku byla mezi nejprvnějšími v tělocvičce — a praveno mi, že i úlohy její vždy sloužily za vzor žákům ostatním.

Jaká to skvělá budoucnost otvírala se před tím hezkým, bystrým, nadaným děvčetem!

Uběhla dvě léta. Jak ten čas letí — jako voda.

Moje přítelkyně octla se ve vyšších ročnících. Málo jsem se s ní setkával. Jednou za tři — čtyry týdny sešla dolů, rozhlédla se po tělocvičce a ze stísněné hrudi vyhrklo ji jako z nenadání:

“Kde jsou ty krásné chvíle, tady zažité?”

Litoval jsem ji. Jindy tak jiskrné oko její jako by ztrácelo všecken lesk — to jindy tak jasné, hladké čelo, rozryto jest vráskami — svěží červeň s lící úplně zmizela.

“Pohled'te, pane,” praví, a vidím, že v ruce třímá končíř, jímž kdysi dosti obratně vládla, “hled'te, jak se mi ruka třese . . .”

“Zanedbáváte tělo,” pravím, “a obávám se, že budete toho později litovati . . .”

Učinil jsem dlouhý výklad o nezbytnosti síly a zdraví i na kolbišti práce duševní.

Přisvědčila.

"Ale co počít?" dodala, "pohleďte, co musím vše prostudovat, a maminka by se hněvala, kdybych neměla tak vysokých známek, jako dříve. Věřte, že častěji nejdu spát až po půl noci..."

"A ani pak nespíte..."

"Pravdu máte — nemohu spát — a ráno vstávám jako zabítá... Věřte, dnes bych se ani na kruzích neudržela."

To mi řeklo děvče, jehož bujnost jsem musival vždy tak krotit — kterou jsem ve chvíli "volného cvičení" nesměl spustit s očí v obavě, aby divokostí nepřišlo k nějakému úrazu.

Poslední rok — za ten celý rok jsem ji viděl jen asi dvakrát.

Byla první začkou a chtěla graduovat školu s těmi nejlepšími známkami. Podařilo se jí to.

Rodiče měli radost — a jak pak ne — taková čest — s takovou známkou projde školu velmi málo žáků.

I na graduačních programech jsou takové zvlášť vyznačeny. — — —

Uplynul zase delší čas.

Odebrala se na universitu. Dlouho však tam nepobyla.

"Viděl jste slečnu...?" tázala se mne její přítelkyně, "nepoznal byste ji — hotový stín..."

A zas uplynulo několik měsíců.

"Slyšel jste?"

"Co pak?"

"Slečna... musila opustit školu a rodiče musili ji dát do sanatoria."

"Co se jí stalo?"

"Lékař pravil, že přílišné napjetí duševní — nedostatek pohybu tělesného."

"A rodiče?"

"Litují nyní — ale je pozdě. Je to hotový vrack."

O jak často obětují rodiče u dítek svých ten nejdrahocennější poklad — z d r a v í — za trochu bezcenné, bezvýznamné, zrádné pochvaly! č.

Je nedůstojno sebe podceňovat, avšak nebezpečno a nemůžeme, sobě lichotit a sebe klamat a samozrádno s málem se spokojit.

M. Tyrš.

Naši v Arrasu.

Pohlížíme vždy k jakémukoliv mocnému a šlechetnému projevu lidu na prospěch věci dobré s úctou nemalou, tak jako vážíme si přátelství těch, kdož jedné a téže práce se ujmají na prospěch lidu zdatného, statečného a vyspělého. A jako těší nás úspěch každého českého člověka v tom, či onom oboru práce, vědění a umění, každého jednotlivce, tož tím větší naplňuje nás radostí úspěch bratří našich ve vlasti staré před tváří jiných, před tváří těch přátel věci naší, již

sdužení jsou ve velké Unii gymnastů francouzských, přátelství vůči Čechům několikrát již osvědčivši. V Čechách pak za nepříznivých poměrů a vládních opatření přátelství toto České Obce Sokolské a Unie francouzské má mimo to ještě jiný význam demonstrativní, neboť není a nemůže býti Němcům vhod, když prapor červenobílý družně snoubí se s trikolorou francouzskou. Ta přemoc vídeňská jak ráda by poškodila práci sokolskou, víť předobře co práce skutečná navzdor nástrahám mnohým znamená... Tak dozvídáme se z Arrasu. —

Jakž dá se předpokládati bylo uvítání delegace české po celé Francii velice vřelé, zejména ovšem v Paříži a v Arrasu samém. Vlastní slavnosti a závody trvaly od 22. května do 23. Dne 21. května o jedné hodině odpoledne uspořádán byl arraskou jednotou skvělý banket ku počtě českých sokolů v hotelu "L'Univers", při které příležitosti odevzdali sokolové gymnastům arraským bronzovou sochu Jiříka s případným věnováním. Velice srdečné uvítání proslovil starosta arraských gymnastů pan Griffitus, jemuž nadšenou řečí odpověděl dr. Scheiner. Předseda Unie gymnastů pan Cazalet vítal staré přátele sokoly a přál jim pobytu a výsledkům závodu mnoho zdaru. Dále mluvili pan Minelle, starosta města a mnoho jiných.

Po banketu rozešli se sokolové vedeni gymnasty k prohlídce města a výstavy hospodářské celé severní Francie. O půl šesté hodině večer shromáždily se jednoty francouzské i sokolské na nádraží k přijetí praporu Unie, čímž oficiální slavnost zahájena.

Po vykonaných obřadnostech zahájen průvod, který ubíral se před radnici, kdež před sochou zemřelého presidenta a purkmistra Lengleta vzdána památce jeho počest. Promluvili zde vedle zástupce gymnastů všichni zástupcové cizinců, tak Angličané, Belgičané, Čechové, Dánové, Italové, Luxemburští, Nizozemci, Švýcaři, Španělé a Američané, kteří všichni položili skvostné věnce před sochu Lengletovu. Po defilé uložena prapor Unie a nastal rozchod. O 9. hodině večer za skvělého osvětlení města následoval lampionový průvod vojska pěšího a jízdy, který před radnicí uspořádal dostaveníčko přicházejícím hostům k "vin d'honneur" na radnici, z nichž zejména sokolové byli bouřlivě vítáni.

Vlastní závody počaly dne 22. května a družstvo české vedené br. dr. Vaníčkem těšilo se zvláštní pozorností veškerého lidu, odborníkův a soudcův, gymnastů. U náradí a kol kolem, kde sokolové závodili a borci čeští se tužili, bylo pozorovateli jako včel a gymnasté rozradostnění prací našich chválili i tleskali po každém těžším a správně provedeném výkonu. — Družstvo české čítalo 14 členů, borců statných a vybraných přísnou zkouškou v Praze, jakž sdělili jsme již dříve.

Výkony sokolů sledovány s neobyčejným zájmem a namnoze vzbudily bouřlivou pochvalu. Sokolové

dokončili závody o championát v jednotlivcích, jehož se účastnili jen nejlepší gymnasté. Bratr František Erben z Plzně docílil největší počet bodů na cenu zlatou "Couronna". Týž dostal vítězný věnec s první cenou. O championát závodili ze sokolů mimo bratra Erbeny ještě bratři: Sál, Honzátko, Dudek, Czada, Žabka a všichni docílili dostatečný počet bodů na cenu. Odpoledne o 4. hodině počal pro sokoly těžký závod v družstvech vyššího oddělení všech cizinců. O půl 2. hodině odpolední byl průvod městem na cvičiště skvostně položené. Prostná cvičení provedlo přes 4000 gymnastů. Večer byl banket gymnastů.

Účastnensví tělocvičných jednot francouzských, ba i z dalekého Alžiru, bylo hojné, také Belgie, Anglie, Amerika, Luxenburk, Nizozemí, Španěly, Švýcars, Dány a Itálie a čeští sokolové z Paříže byli na místě. V průvodu měli Čechové místo třetí a lid zdravil je nadšeně kdekoli se objevili. Naším povedla se složitá prostná znamenitě, cvičilať se při svérázné hudbě dvou kapel. Velení na cvičišti měl náčelník XXX. federální slavnosti Andermars.

Slavnosti dostoupily vrchole, když president Loubet přibyl a byl velikým množstvím lidstva pozdravován nadšeným provoláváním slávy. Také republika a ministerskému předsedovi Combesovi provolávána na ulicích hlučně sláva. Odpoledne účastnil se president závodů a veřejného cvičení, jehož účastnilo se též české Sokolstvo zvláštními závodními družstvy. Mezi jinými hodnostáři oslovil president a dlouho rozmlouval též se starostou "Č. O. S." br. drem Podlipným a br. drem Scheinerem.

Po řeči presidentově ku gymnastům a lidu shromážděnému tu vůbec, rozdány jsou řady mnohým o výchovu a tělocvik zasloužilým, co zatím prapor sletový odevzdán jednotě místní v opatrování.

Prapory české obce sokolské a prapor "Sokola" pařížského na prvním místě umístěné vesele vlály vedle nesčetných praporů jednot francouzských, jakož i cizineckých.

Na nezvykle vysokých bradlech, na předním místě před čestnou tribunou presidenta republiky cvičila nádherně četa českých sokolů. Tisíce obecenstva shromážděného na rozsáhlých tribunách sledovalo dychtivě drem. Vaníčkem vyškolené české borce a po přesné provedení cvičení i za každým jednotlivým výkonem jsou salvy potlesku Čechům odměnou. Zde oceňena železná píle a zdatnost česká velkým francouzským národem před zrakoma přečetných zástupců jiných národů.

Za hlučného volání slávy a vlasteneckých ovací opustil president republiky cvičiště. Četní přátelé přišli Sokolstvu blahopřáti k velkým úspěchům. V přesných čtyřstupech za zpěvu sokolských písní opouštěli sokolové provázení hlučným potleskem cvičiště a odebrali se do moderní budovy školy pro výchovu učitelů, kde v jídelně odbyta tak srdečná a přátelská slavnost,

jak ve vlasti domácí zábava. Pánové Avoird, Defurne a Seneca zapěli francouzsky "Kde domov můj" a "Hej Slované", což vyvolalo ovšem pravě nadšení. —

Nemůžeme dojísta lépe pak skončiti stať tuto, jako když povíme si, že družstvo České Obce Sokolské získalo při závodě společném v oddělení C — čili kategorie C — nejlepší ceny tak zvané "d'excellent", tedy ceny výtečné, která pozůstávala z lípového věnce s francouzskou trikolorou, diplomu a zlaté medaile. Družstvo Sokola pařížského, které závodilo v lehčím oddělení D (kategorie D), docílilo t. zv. ceny I., pozůstávající z dubového věnce s trikolorou a diplomu.

V závodech jednotlivců o přebor (o t. zv. championát) účastnilo se 7 bratrů, z nichž docílilo našich 6 bratrů ceny (128 závodníků dosáhlo vůbec ceny a čestného uznání, jak vidět, byla to konkurence nadobyčejně tuhá), a to:

František Erben z Plzně v pořadí ceny věnčené 14. (lípový věnec), diplom a stříbr. plaquetu.

K. Sál z Prahy, II., v pořadí cenu jednoduché 4. t. j. stříbr. plaquetu.

J. Czada z Prahy, III., v pořadí ceny jednoduché 4., t. j. stříbr. plaquetu.

B. Honzátko z Prahy, III., v pořadí ceny jednoduché 11., t. j. stříbr. plaquetu.

Jindra Žabka z Prahy, III., v pořadí ceny jednoduché 13., t. j. stříbr. plaquetu.

R. Dudek z Kr. Vinohradů, v pořadí ceny jednoduché 28., t. j. stříbr. plaquetu.

Docílený počet bodů:

Erben 125.50, Sál 117.—, Czada 117.—, Honzátko 112.50, Žabka 111.50, Dudek 104.—, Malý 100.—.

Kdo do Sokola vstoupí, chce především silným a obratným být. Dochází do cvičení jeden, dva, tři měsíce, přece není z něho ještě žádný Herkules. Zklamán odejde. Ne brachu! za tak krátký čas, za tak málo práce je také malý zisk!

M. Tyrš.

FEUILLETON.

Chicago, v červenci 1904.

Již po třetí беру pero do ruky — a po třetí je opět odkládám. Papír přede mnou na stolku rozložený zůstává čist.

Přečtu si opět lístek — snad mne přece něco napadne. A čtu — už ani nevím po kolikráte:

"Dovolujem si požádati Tě o malou zdravici, projev vlastní, aneb heslo ku Sletu našemu, atd."

Nějakou zdravici, projev vlastní — čím to jest, že ten projev mi nikterak nechce ven z pera?

A přece jsem se chystal k projevu tak nadšenému, k projevu tak slavnostnímu. — — —

Ale to bylo tenkrát, když jsem si ve své rozbourané fantasmii představoval, jakým by ten letošní slet měl být — a jakým letos jistě bude.

Bylo to tenkrát, když mi bylo sděleno, že k sletu na výstavě světové svoláno bude veškeré Sokolstvo česko-am-

rické, bez rozdílu zásad; bez rozdílu kroje, že slétnem se všichni jako synové jedné matky — jako čeští sokolové!

Kdosi pronesl pochybnost o možnosti sletu takového. Předně jest zde prý mezi různými jednotami řevnivost — zárlivost — různý кроj — osobní neshoda —

Nechtěl jsem slyšet víc. Jak by to bylo možné, aby sokol, kde jedná se o takový mohutný projev, kde jedná se o to, aby jméno české opět jednou zazářilo tak skvěle mezi národnostmi ostatními — jak by to bylo možno, aby sokol dal se odvrátiti takovými, mužů nedůstojnými malichernostmi? Zasloužili bychom si jména sokolů? Vždyť sokolové naši při každé příležitosti opakují a hlučným potleskem provázejí slova „ni zisk, ni slávu“ — vždyť v každé sokolské síni nalezneme vyvěšené „v myslí vlast“ — a jiná a jiná krásná hesla — bylo by to tedy možné, aby dal si sokol český ujiti příležitost povznést jméno české a to před tváří tolika tisíců cizinců? Bylo by to možné, že bychom si tuto příležitost dali ujiti jenom proto, že někteří sokolové nosí jiné kalhoty?

A nevěřil jsem tomu.

Věděl jsem sice, že jsme často podivnými potentáty, že se dovedeme pohašteriti o „ohnutý hřeb“ anebo o „děravou pipu“, že navrhované sloučení rozbijeme často o kožený pás, ale počítal jsem takto:

Ač se různíme náhledy, ať různíme se krojem, jedna věc jest nám všem společnou: p o v z n e s e n í j m é n a č e s k é h o .

Němci a jiné četnější národnosti svolávají pro své slety na výstavě kde jen kdo, jen aby imponovati mohli počtem — proč bychom my nemohli aspoň pro jednou — pravím aspoň pro jednou v dějinách Čechů amerických ty dětinné trucey odložit a podati si ruce k práci společné, z níž vzejítí musí čest ne snad některé jednotlivé organizaci, nýbrž c e l é m u j m é n u č e s k é m u ?

Tak jsem počítal a — přepočítal jsem se.

A ty příčiny, proč že se k tak důležité chvíli nemůžeme spojit!

Že prý to pozvání nebylo zasláno tak a tak — že to nebylo napsáno tak a tak — že . . . eh!

Věční bohové — a tak mluvíme my, kteří jsme samé krásné heslo, samý ideál, samá vlast, národ, kteří neostycháme se při každé příležitosti brát jméno velikého Tyrše nadarmo!

Ted' mám psáti nějaký ten projev, zdravici — teť, když ten skvostný sletový obraz, jaký jsem si utvořil, rozplynul se jako klamná fata morgana.

Viděl jsem na tisíc statných junáků českých před zastupy cizinců prováděti úchvatně cvičení prostná — viděl jsem celý les českých svalnatých paží zvedati se v krásném tempu do výše, viděl jsem tu pěkná mohutná těla skláněti a zase vztyčovati se, jako když vítr pohne dubovým lesem — a viděl jsem tisíce zraků českých zářiti nad tím skvělým úspěchem naší společné české práce.

A ted', když ten krásný obraz zmizel, mám napsati zdravici, nadšený projev . . .

Kdybych se neobával, že bych mohl pokaziti sletovou náladu, napsal bych:

„Hrááme si na . . .“

Ale ono by se to špatně rýmovalo — na „sokoly“ se nedá rým tak snadno najít jako na „vojáky . . .“

Něco ale přece napsat musím a proto: Vy sokolové, kteří se sletu účastníte, hleďte vzornou kázní, ušlechtilým chováním, důstojným vystupováním dokázati, že jste praví č e š t í s o k o l o v é — a podaří-li se vám to, nebude nám třeba naříkati, že náš počet nebyl tak veliký. Hleďte kvantitu nahraditi kvalitou — a lid český bude s vámi spokojen.

Věstník závodní.

Osmé závody N. J. S. zahájeny budou ve čtvrtek, dne 4. srpna. Bylo by proto pozdě, aby vyzývali jsme borce naše k přípravám důkladným. Kdo zanedbal přípravy svoje v měsících minulých, ten v posledním okamžiku nedohoní, co vlastní nedbalostí neb netečností zameškal. Chtít přehrávám trainováním v okamžiku posledním secvičenost závodníků stupňovati, jest stejně spozdilé jako nerozumné.

Nám nezbyvá nyní nic jiného, než přehlédnouti čtyř borců našich a udělit jim pokyny potřebné. To týká se hlavně nováčků našich, kteří o průběhu závodů náležitě představy učiniti sobě nemohou. Těm záhodno bude, když jim celá pravidla závodní náležitě vysvětlena budou. Nechť nepříjde nikdo k skrácení snad pouze proto, že s řadem závodním dostatečně obeznámen nebyl i doufáme, že náčelníci a cvičitelé sborů, jimž přípravy a dohled nad závodníky u sborů svěřen byl, neopomenou ani tuto povinnost svou vykonati.

Předáky závodních čet, aneb v případech kde cvičitel s četou na závody přibude, tož cvičitele aneb i náčelníky upozorňujeme, aby se všemi dotazy, pokud cvičení se týká, hned po příjezdu svém, na vrchního náčelníka se obrátili. Nechť nezapomíná nikdo, že před závody žádných zkoušek ve cvičení s činkami nebude. Jak ze zpráv dříve nás došlých poznáváme, byli borci některých sborů v nejistotě, jak cvičení ta se provádějí. Proto bude záhodno, aby každý, kdo snad v úplné jistotě není, ještě v čas před závody o vysvětlení se postaral.

Nechť vezmou pak též všichni cvičenci na vědomí, že nemusí bráti si své vlastní činky na cestu. O postačitelý počet činek pro všechny cvičence stará se Výkonný Výbor a jak nám známo, v čas na místo dodány budou.

Sokolky jsou povinny však zaopatřiti si kůže samy. Upozorňujeme tudíž ještě jednou, že kůže ty mají býti jednu libru těžké a sice z měkkého dřeva. Barva kůželů buď černá. Bylo by záhodno, by i ty sokolky, které na závodech podílu bráti nebudou, avšak na výstavě se účastní, z ohledu na stejnost též ty samé kůže si opatřily.

V poslední době došly nás dotazy, co bude to s pořadovým cvičením, v minulém čísle S. A. uveřejněným. Vypadá to tak, jakoby někteří bratři nevěděli vůbec, že ve stanovách N. J. S. máme i vše, co závodů se týká. A vědí-li to, pak jistě nečetli stanov těch, jinak známo bylo by všem, že stanovy určují závod v cvičení pořadových a cvičení prostných, aneb s nářadím. Úmyslem pořadatele původně bylo, žádných cvičení pořadových nestanoviti, nýbrž ty samé až na místě závodním dle ustanovení soudců cvičiti. Aby však předešlo se možným trapným výjevům při závodech samých, uveřejněn byl v minulém čísle S. A. vzorek cvičení pořadových, jak o závodech cvičeny budou. Upozornění toto, tušíme, i bez dalšího vysvětlování postačí těm, jichž se týče.

Dále upozorňují se všichni, kdož některých mimořádných závodů účastniti se chtějí, že k závodům těm nutno se v čas přihlásiti, a nebude-li pak na opožděné přihlášky žádný ohled brán, pak ať jen ti liknaví sami sobě vinu připočtou. Rozhodně však trpěno nebude, aby teprve v závodech borci k jednotlivým závodům se přihlašovali. Zlovyk ten, kterýž se při závodech již dříve vyskytnul, nutno vymýtit z kořene, aby vícekrát se neopakoval. Z ohledu na to, že závodní místo postrádá slušné dráhy pro běhy, bude závod v nich vyloučen z pravidelného pořadu závodů a odbývati se budou o den později při příležitosti cvičení na výstavě, kde k účelu tomu k dispozici budeme míti tu nejlepší možnou dráhu. Tím poskytnuta bude též borcům našim příležitost rozví-
nouti v plné míře schopnosti své v tomto oboru tělocviku,

což při závodech minulých obyčejně vinou dráhy nemožností bylo.

Všichni soudcové nechť vezmou na vědomí, že musí být ve středu t. j. 3. srpna v poledne na místě. Kdo prohlížel všechny závody naše, od prvních až do sedmých počítaje, shledal, že ani při jedné závodech soudcové s prací svou v čas hotovi nebyli, následkem čehož zahájení závodů po každé se zdrželo. Aby tomu se předešlo, určuje se schůze soudců na den 3. srpna v 1 hod. odpoledne, v níž všechna práce soudců vyříditi se musí. Hlavním bodem bude tu ovšem stanovení výkonů školních, jakož i přivedení listin soudcovských v úplný pořádek. A tu opět upozorňujeme ty, kdož na starosti mají budou čtyři závodní, že všechny možné změny jmen aneb pořady závodníků oznámí se musí ve schůzi této.

Celý pořad cvičení všech rozvržen následovně:

Ve čtvrtek 4. srpna, závody hlavní.

V pátek 5. srpna dopoledne, závody mimořádné.

V pátek 5. srpna odpoledne, zkoušky ku cvičení na výstavě a ku cvičení nedělnímu.

V sobotu 6. srpna, cvičení ve stadiu na výstavišti.

V neděli 7. srpna odpoledne, veřejné cvičení a rozdání cen vítězům v Lempově Parku. Zakončení všech slavností.

Přihlášky závodníků nedostoupily toho počtu, jak dříve jsme doufali a jen nepatrný rozdíl jeví se dnes od přihlášek v min. čísle uveřejněných. Celkem zaznamenáno:

Ze župy Východní:

T. J. Čech, Cleveland.....	15
T. J. Podlipný, Detroit	6
T. J. Budivoj, Detroit	8

Celkem 29

Župa Střední:

Plzenský Sokol	21
T. J. S. Chicago v Chicagu.....	13
T. J. S. Čechie v Chicagu	7
T. J. S. Praha v Chicagu	7
T. J. S. Tábor v Chicagu	6
T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids	12
T. J. Sokol v St. Louis	20
Česko-Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.	6

Celkem 92

Župa Západní:

T. J. Sokol v Omaha.....	7
T. J. Sokol ve Wilber	6
T. J. Sokol v Plattsmouth	3
T. J. Sokol v Bruna	3
T. J. Sokol v So. Omaha	3
T. J. Sokol v Abie	2

Celkem 24

Ze sborů nesdružených v N. J. S. přihlášeny:

T. J. Sokol v Milwaukee.....	7
T. J. Sokol v Racine	6
T. J. Sokol Slávský v Chicagu.....	10
Slovinský Sokol v New Yorku	6
Dělnický Sokol v Chicagu	2

Celkem 31

Všech závodníků přihlášených jest tedy 197. V seznamu tomto schází nám počet borců T. J. S. Cleveland, o níž

známo nám, že k závodům se připravuje, však o zaslání zpráv povinných se nestará.

Počet přihlášek nás neuspokojuje. Župa Východní malým počtem borců nás překvapuje. Župa Severo-Východní, již mnozí z nás za nejslabší župu považovali, bude na závodech lépe zastoupena. Župa Západní rovněž nemůže nás počtem borců uspokojiti. Pamatujeme se určitě, že na sjezdu minulém zástupci západních sborů souhlasili s tím, aby v roce hlavních závodů neodbývaly se státní závody v Nebrasce, jak zvykem u sborů tamních bylo. Mělo se tak státi z toho důvodu, že odbývání závodů hlavních by tím trpělo, čemuž se mělo předejiti tím, že sbory ty žádných státních závodů vstejném roce neuspořádají. Nejsou sbory naše v tak skvělých hmotných poměrech, by v jediném roce vysílaly závodníky na závody dvojce. Vždyť stěží účastní se za několik let závodů jedné. Však závody státní se pořádaly jako dříve, a výsledek toho jest, že 12 sborů župy Západní zastoupeno bude na závodech hlavních dvaceti čtyřmi závodníky.

Pro cvičení na výstavě bylo získáno stadium. Pořad cvičení tam pořádaných vydán bude ve zvláštních programech a pozůstávati bude ze cvičení s činkami (sokolové), cvičení s kůžely (sokolky), cvičení členstva a žactva T. J. Sokol v St. Louis, běhů závodních a cvičení na náradí.

Náčelníkům župním oznámeno bylo vrchním náčelníkem, by zaslali jemu úplný počet borců příslušné jim župy, dle čehož počet a druh náradí každé župě přidělen bude. Pouze župa Západní tak učinila. Nečekaje na další, oznámeno bylo župním náčelníkům, na čem cvičiti jim připadá, a jich starostí nyní jest, by přidělená jim náradí mezi cvičence župy rozdělili. Volba cviků (druhů) též župním náčelníkům se ponechává.

Následující projevy a zdravice k sletu všesokolskému nás došly:

St. Louis, Mo.

Sokolky a sokolové! Ve svorném nadšení a vytrvalé práci předstihujeme se navzájem u věrném plnění posvátného odkazu našeho Fügnera a Tyrše. Na zdar! Josefina Beck.

Bratřím zástupcům na sokolském sletu v St. Louis a borcům! Ni zisk, ni slávu! budiž vždy jen heslem Vaším. Největší Vaši závodní budiž cenou, prokázati národu vždy jen práci cennou! Těl. J. Sokol Mt. Pleasant, P. Piřha, starosta. Josef Černý, tajemník.

Bratři! Nechť pozná celý svět, shromážděný zde v době světové výstavy, že pravdou jest: "Zdravý duch v zdravém těle!" Na zdar! F. D. Novák za St. Louiské Listy.

New York, N. Y.

Síla paže s vůlí silnou nechť se pojí, sokolského vzmachu tmáří ať se bojí! F. Lier.

Silou v páži, oheň v srdci, věhlas v duši, mysl jasnou, vůli pevnou, stále tužší, jen tak dospějem ku kýženému cíli, jak se na věrné syny vlasti a na sokoly sluší! M. Grabenstein.

"Leťte, sokolici, v ten vzduch americký, leťte svobodně v zář příští osvěty!" Antonín Jurka, sokol z minulého století z let 60tých.

Ku příštímu sletu: Nechť výsledek práce na sletu jde přímo k srdcím všech Čechů a oni pak by s námi byli! Na zdar! Fr. Bartůněk, náč. Vých. župy.

Borcům na závodech v St. Louisu: Vzhůru americký sokole, až v modravých mračnách leť, ať s víchem vidí tě v zápole celá Kolumbova zem! "Besídka Sokolská".

Každý sokol napni paži svoji, zbystři zrak a vzpruž svou mysl k boji šlechtnému, který ukázkou je pouze pokroku a zdaru v naší touze za pokrokem, velkými ideály, jež nám Fügner a Tyrš byli zanechali. Vítězem tu může každý sebe zvát, třeba bez medaile, bez diplomu, jen když přičinil se pomáhati celku sokolskému ku rozkvetu.

Ferda Martyny.

Chicago, Ill.

Nic na pů! Buďte sokoly celými, ne polovičatými! Nebuďte lhostejnými: lhostejnost nás zabíjí. Spíše nepřítel nám pomůže, protože k práci nás podnítí. K světlu spějte, bratři, do tmy se nevracejte. Ctěte práci, poctivost, přimost!

Alois M. Zahorík.

Sokolky, pomněte, že heslo "Smělost v srdci, sílu v páži!" vztahuje se nejen na sokoly, ale i na Vás. Nechť žije sokolská rovnoprávnost! Na zdar! Ženské Listy.

Tužme se osvojením těla k svobodě, a osvojením mysli k moudrosti. Za Svobod. Obec v Chicagu, F. B. Zdrůbek.

Všesokolskému sletu v St. Louis, Mo.: Bratři sokolové! Přijměte srdečný pozdrav starého Vašeho soudruha Jindřicha Hájků z Chicaga, Ill., volajícího Vám třikrát upřímně Na zdar! Na zdar! Na zdar!

Z hloubi srdce svého raduji se, že aspoň z části podařilo se docílit slet Sokolstva česko-amerického a těším se, že za nedlouho vítati budeme v střed náš milé bratry sokoly, kteří dosud nejsou sdružení pod praporem naší milé Národní Jednoty Sokolské. Kéž by se tak stalo co nejdříve! Josef L. Voborský.

K mohutnému rozmachu perutě sokolí, k velikému a významnému svátku Vašemu, bratři milení, náš pozdrav! Za Župu Fügner-Tyrš: Pořadatelstvo "Borce".

U příležitosti doby tak významné projevují přání nejvšelejší: Zdar sletu našemu, jakož i závodům a dalšímu vzornému konání! August Raisler.

"Ku předu, ku předu, zpátky ni krok", budiž, bratři, heslem naším stále! Svozně krácejme za cílem vytknutým a ni krok neustupme!

Národní Tiskárna.

Cedar Rapids, Ia.

Zdokonalujme se tělesně a duchem nesme výš, neb čím výše se vzneseme, tím větší poznáme slasti; zrovna jako ten skřivánek radostněji a radostněji zpívá, čím výše se vznáší.

L. J. Palda.

Svaly z ocele, povahu z křemene a srdce na pravém místě, nechť každý má sokol! Na zdar! Jan J. Hrbek.

Prací k cíli! Ve skutku příklad — a protož bratři, nechť skutky Vaše jsou příkladem. Franta Filip.

Sletu sokolskému: Tuhé rámě hotovo vždy k ráně, tam, kde ochablost by ovládla. Naprej! Ferda Engelthaler.

Každá perioda dějin lidstva přilnula k určitým ideám člověka umravňujícím. Doba naše má též své ideje, v tělesném i duševním obrození našeho člověka, vrcholící v opravdové lidskosti snah. — Hrdý rod "Sokolů", koná tu své poslání: Cíl jeho není vypěstiti hrubé síly člověka, nýbrž zužitkováním této síly dosáti inteligence těla, tak ducha, k účelům reálních snah člověčenstva.

K. L. Jadrníček.

Nuž vzhůru, bystrý sokole, jen výš a výše spěj! — Však vedle těla, ducha též vždy na zřeteli měj! — Vždyť nedostojíš úkolu, jenž Tyršem dán Ti byl, když v "osvojení" sokolů svůj nebudeš zřít cíl! J. Halq, t. č. starosta.

Cleveland, O.

Nechť tam u veletoku Mississippi, kde první vztýčen byl prapor sokolský a kolébka jest myšlenky naší, před tváří ciziny zjevíme a dokážeme o sletu našem, že dosud zdráva a silná ta haluz naše česká v zemi této volné a my sokolové a sokolky též. J. Štíbr.

Sokolové vzhůru do sletu, pak mužně ku předu, ku cti českému národu! Za Sokol Čech: J. O. Kulas.

Přeji Vám mnoho zdaru o sletu v St. Louis a blahobyt celé jednotě! Na zdar! Alois Urbanec, starosta.

Skvělého zdaru našim sokolům při závodech a sletu našemu v St. Louis! Za Sokol Cleveland, O.: Frank Čada.

Jsou dvojí sokolové: Jedni svobodně myslí a poctivě jednají, druzí dělají přemety, šplhají a nazdarují. V. Šnajdr.

Wilber, Neb.

Největší zásluha o udržování a pěstování české národnosti v Americe patří našim sokolským sborům. F. J. Sadilek.

Kéž slet sokolský na světové výstavě v St. Louisu jest mocným činitelem ku povznesení myšlenky sokolské. — Kéž tak nadchne lid česko-americký, aby pochopil práci naši a skutečností stalo se heslo: "Co Čech — to sokol!" — Dr. Karel Šťastný.

Racine, Wis.

Cvičit tělo, povznášet ducha, toť budiž heslem sokolů i v této naší nové vlasti. Za "Slavii", Fr. Čemus.

Newark, N. J.

Vždy ku předu, ni krok zpět u vzdělání lidu svého a práci naší! Na zdar! A. Rovenský, taj. T. J. S. v Newark.

Detroit, Mich.

Jarý sokole, vznes se v nedozírnou výš a hlásěj lidu kol, že jen ve zdravém těle zdravý dlíti může duch. Jan Fryš.

Omaha, Neb.

Na zdar sletu a vděčná vzpomínka těm prvním sokolům v Americe. R. Havelka.

So. Omaha, Neb.

Věrnost zásadám našim sokolským budiž heslem všech. Na zdar! Za Sbor Sokolek Libuše: Barbora Sperl, taj.

Philadelphia, Pa.

Přeji mnoho zdaru sletu a závodům Sokolstva česko-amerického na světové výstavě v St. Louis, Mo. Přiložte bratři ruce k dílu a k práci šlechtné, tak aby perut "Sokola" zasáhla čím dál výš a výše. Duch Tyršův budiž s Vámi! Leo. J. Pavlík.

Wilson, Kansas.

Bratři sokolové! Na cvičišti v St. Louis, ukažte světu, čím český národ jest, čím práce naše a čeho přejeme lidu našemu! Na zdar! Za T. J. S. Jonáš, V. Hubálek.

Cílem našim jest všestranný vývoj, všeobecné vzdělání a zušlechtnění lidského těla; to ho se musíš vždy dovolávat, chceš-li věci své vydobýt uznání vážných mužů, uznání národa a rozšíření po národě veškerém.

M. Tyrš.

První a povšechný náš úkol záleží v tom, že před jinými povolání jsme zachovávat národ svůj při té síle stále a svěží, při té zdravoti tělesné, duševní a mravní, která ni žádné zkáze vzniknouti nedá.

M. Tyrš.

Cvičenky dámského odboru Plzenského Sokola.

Čilý a snaživý Dámský odbor Plzenského Sokola, jehož počet dostoupil plných 200 členkyň, oslavil 25. května t. r. 20-leté trvání své. Dámský tento spolek vydatně podporuje sbor Plzenského Sokola. V čase posledním vzpružena byla i tělocvičná činnost členkyň v té míře, že sokolské své bratry předstihují. Cvičívá v čase přítomném na 50 cvičenek sboru toho. Z těch vybráno jich bylo tři čety ku cvičením na výstavě v St. Louis, z nichž většina jich i závodů se účastní. Vyobrazení, jež tuto přinášíme, znázorňuje cvičenky, jež na cvičeních v St. Louis podílu bráti budou.

Státní závody sokolské.

Sokolstvo státu Nebraska pořádá již po dlouhou řadu let každý rok svoje státní závody, které nemálo přispívají k vzpružení tělocvičné činnosti mnohých sborů na západě. Též i letos na začátku minulého měsíce odbývány závody ty v Omaze, ač domnívali jsme se, že upuštěno bude od pořádání jich tento rok z ohledu na hlavní závody N. J. S., jichž obeslání samo síly každého sboru v míře nemalé napnouti musí.

Zprávy došlé nás o závodech těchto jsou tak sporé, že nuceni jsme přijmouti za vděk, co z českých, anglických i německých časopisů se dovídáme. Leč i tu potěšení jsme, vidouce, jak velké pozornosti závody našich junáků na západě i u jinonárodního časopisectva dochází. Z anglických listů, zvláště "The Omaha Sunday Bee" věnuje Sokolstvu našemu velkou pozornost, činíc charakteristickou zmínku o důležitosti pěstění cvičení tělesných dle vzoru našeho, a stavíc je nad cvičení národností jiných, jmenovitě nad cvičení rázu čistě sportovního.

Velmi pěknou zprávu nacházíme však v časopisu "Osvěta Americká", kterouž i pro úplnost její tuto podáváme:

Přiznáváme se, že na sletu a státních závodech sokolských, jež konány byly v Omaze v sobotu a v neděli, očekávali jsme účastenství mnohem větší, jak od sokolů samotných, tak i se strany obecnstva. Sokolské sbory v Nebrascce měly by nejméně sto závodníků vyslati — 56 je zajiště počet nepatrný na tolik sokolů. Některé jednoty, jako v Prague, Abie a Milligan, vůbec nebyly zastoupeny. Nemůžeme-li se jednota ani na vyslání několika závodníků jednou do roka na poměrně malou vzdálenost, jaká je vlastně její činnost! Účastenství venkovního obecnstva bylo celkem slabé a také od krajanů omažských více dalo by se očekávat, aspoň při nedělním veřejném cvičení; za to návštěva obou zábav v Sokolovně byla veliká. Dlužno ovšem vzíti úvahu, že počasí nebylo příznivé, v neděli skoro zima, obloha neustále deštěm hrozila a na venkově je práce nejpilnější. Jinak závody setkaly se se zdarem úplným.

Sokolové sjeli se v pátek, večer konali schůzi a v sobotu dopoledne cvičili v síni z obavy před deštěm a pak v parku bylo ještě vlhko. Odpoledne konány již závody v parku, kde půda zatím vyschla a nemohla ani býti ve stavu lepším. Účastenství se strany obecnstva bylo pranepatrné, což celkem nepřekvapovalo, neboť závody nelákají tolik laika, jako veřejné cvičení, kteréž je malebnější a tím též i zábavnější. Ačkoli dle programu měly býti dokončeny závody v sobotu, vyžádaly si ještě celé nedělní dopoledne. Omažští hoši drželi se znamenitě, získavše první cenu ve vyšším oddělení na veškerém nářadí, kdežto cenu první v nižším oddělení odnesli schuylerští. První cena přebornická připadla V. Chaloupkovi z Wilber. Celkový výsledek je následující:

Vyšší oddělení.

První cena na veškerém nářadí, Omaha, 917 bodů.

Druhá cena na veškerém nářadí, Wilber, 899 8-10 bodů.

První cena pro jednotlivce na veškerém nářadí, V. Chaloupka, Wilber, 176 7-20 bodů.

Druhá cena pro jednotlivce, na veškerém nářadí, Frant. Říha, Omaha, 166 8-10 bodů.

První cena na hrazdě, F. S. Fiala, Omaha, 33 bodů.

Druhá na hrazdě, F. Říha, J. Krajíček, Omaha, 31 5-10 bodů.

První na bradlech, F. Říha, Omaha, 34 9-10.

Druhá na bradlech, F. S. Fiala, Omaha, 34 7-10 bodů.

První na koni na šíř, F. S. Fiala, Omaha, 32½ bodů.

Druhá na koni na šíř, F. Říha, Omaha, 31½ bodů.

První na koni na dél, R. Procháška, Omaha, 30¾ bodů.

Druhá na koni na dél, J. Vokoun, Wilber, 30½ bodů.

První ve skoku do výše, V. Chaloupka, Wilber; výška 5.3 stop.

Druhá ve skoku do výše, R. Procháška, Omaha; výška 5.2 stop.

První ve skoku do dálky, R. Procháška, Omaha; vzdálenost, 17 stop a 10¾ palce.

Druhá ve skoku do dálky, V. Chaloupka, Wilber, vzdálenost 17 stop a 10 palců.

První ve skoku o tyči, E. Prucha, Wilber; výška 9 stop a 2 palce.

Skok do výšky — Sok. R. Kmentova, vítěz.

Druhá ve skoku o tyči, V. Chaloupka, Wilber, 9 stop a 2 palce.

První ve vrhání břemen, V. Chaloupka, Wilber; vzdálenost, 37 stop.

Druhá ve vrhání břemen, B. J. Vašák, Wilber; vzdálenost, 33 stopy.

Druhé oddělení.

První cena na veškerém nářadí, Schuyler, 748 bodů.

Druhá cena na veškerém nářadí, Omaha, 726 8-10 bodů.

První cena pro jednotlivce na veškerém nářadí, J. Pešek, Schuyler, 146 1-10 bodů.

Druhá cena pro jednotlivce na veškerém nářadí, A. Pešek, Schuyler, 142 5-10 bodů.

První na hrazdě, Ant. Pešek, Schuyler, 27 1-10 bodů.

Druhá na hrazdě, Jos. Pešek, Schuyler, 27 7-10 bodů.

První na bradlech, F. Kubin, So. Omaha, 33 body.

Druhá na bradlech, Julius Nedza, Wilber, 29 3-10 bodů.

První na koni na šíř, F. Křeček, Omaha, 27 bodů.

Druhá na koni na šíř, Ant. Křeček, Omaha; Jos. Pešek, Schuyler, 26 5-10 bodů.

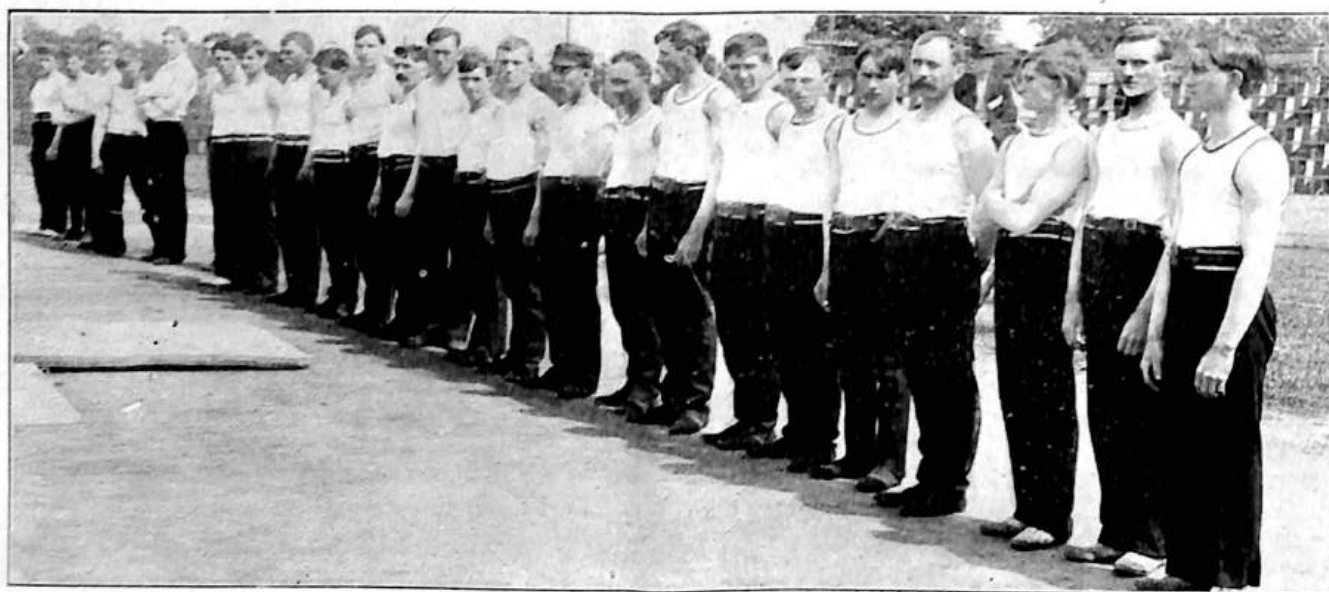
První ve skoku do dálky, Ant. Křeček, Omaha; vzdálenost 17 stop 8 palců.

Druhá ve skoku do dálky, Emil Hlávka, Omaha; vzdálenost 17 stop 5 palců.

První ve vrhání břemen, Jos. Bartoš, Omaha; vzdálenost 17 stop 5 palců.

První ve vrhání břemen, Jos. Bartoš, Omaha; 12 9-10 bodů.

Druhá ve vrhání břemen, F. Vomáčka, 12 5-10 bodů.

Borci. — Pohov.

Sokolky.

První na koni na dél, Jos. Pešek, Schuyler, 28 2-10 bodů.

Druhá na koni na dél, Ant. Pešek, Schuyler, 25 bodů.

První ve skoku do výše, Ant. Křeček, Omaha; výška 5 stop 1 palec.

Druhá ve skoku do výše, Ant. Pešek, Schuyler; výška 4 stopy 9 palců.

První ve skoku o tyči, Ant. Křeček, Omaha; výška 9 stop 2 palce.

Druhá ve skoku o tyči, Ant. Pešek, Schuyler; výška 8 stop 6 palců.

D o r o s t.

První cena na veškerém nářadí, Schuyler, 563 1-10 bodů.

Druhá cena na veškerém nářadí, Omaha, 502 3/4 bodů.

První pro jednotlivce na veškerém nářadí, J. Schmidt, Schuyler, 105 1/4 bodů.

Druhá pro jednotlivce na veškerém nářadí, Otto Bartoš, Omaha, 97 3/4 bodů.

První na hrazdě, J. Schmidt, Schuyler, 26 bodů.

Druhá na hrazdě, J. Pešek, Schuyler, 25 bodů.

První na bradlech, J. Schmidt, Schuyler, 25 bodů.

Druhá na bradlech, Emil Jungman, Bruno, 24 8-10 bodů.

První na koni na šíř, Otto Bartoš, Omaha, 27¼ bodů.

Druhá na koni na šíř, J. Schmidt, Schuyler, 27¼ bodů.

První na koni na dél, J. Schmidt, Schuyler, 26 bodů.

Druhá na koni na dél, J. Holub, J. Pešek, Schuyler, 23 5-10 bodů.

S o k o l k y.

První povšechná jednotlivá cena, sokolka R. Kmentova, Omaha, 31 4-10 bodů.

Druhá povšechná jednotlivá cena, sokolka Mary Chvalova, Omaha, R. Hainesova, Plattsmouth, 30 3-10 bodů.

První ve skoku do výše, R. Kmentova, Omaha, výška 3 stopy 10 palců.

Druhá ve skoku do výše, M. Chvalova, Omaha, J. Svobodova, Plattsmouth, výška 3 stopy 9 palců.

valy se chyby. Cvičení zakončeno bylo výkony na hrazdě, bradlech, skokem do dálky a o tyči, kterýžto poslední zvlášť baval shromáždění. Po páté hodině seřadil se opět průvod a nastoupila cesta do Sokolovny, kdež večer uspořádána skvělá akademie. Návštěva při této byla velká, příznivci Sokolstva naplnili úplně prostornou síň.

Slavnostním řečníkem byl prof. B. Šimek, jenž přednesl pravou "sokolskou" řeč, bez všelikých kudrlinek, ale za to mnohou pravdu obsahující. Zmiňoval se o úkolu Sokolstva a kladl členům na srdce, aby nenechali sokolství klesnouti na stupeň amerického sportovníctví, širší veřejnost pak vybízel, aby v mládeži pěstovala český cit, což nejlépe dá se docílit posiláním dítek do řad sokolských, kde tělo i duše se vzdělává. Řeč p. profesorova přijata byla s povděkem, o čemž častý potlesk svědčil. Program zakončen byl roz-

Volný na koni na šíř.

První jednotlivá ve cvičeních prostných, Kamila Dlaškova, So. Omaha, 19 6-10 bodů.

Druhá jednotlivá ve cvičeních prostných, Anna Soukupova, So. Omaha, 19 2-10 bodů.

První cena ve kroužení kůžely, Plattsmouth.

První cena ve cvičeních prostných, South Omaha.

První cena na cvičení pochodová, Omaha.

Soudcové závodů byli následující: Anton Novák, Omaha; O. Jelen, Omaha; J. R. Fiala, Omaha; L. J. Hort, So. Omaha, E. Pták, Plattsmouth; John Schulz, Schuyler; Otto Otrádovský, Schuyler; J. J. Novák, Wilber; Ant. Otoupal, Bruno. Předákem čili řiditelem závodů byl zasloužilý sokol R. Havelka, jenž pečoval, aby každému po právu se stalo a pořádek všude byl zachován.

Při nedělním společném vystoupení v parku pro hraní míče na Vinton ul., kamž průvod za různých zvuků kapely Eliášovy dospěl kolem půl třetí, nejlépe líbily se sokolky ve cvičeních prostných, kroužení kůžely a zvláště rej sokolek omazských byl rozkošný. Obecnostvo dávalo spokojenost svou na jevo nadšeným potleskem. Rovněž žactvo drželo se statečně, kdežto ve prostných cvičeních sokolů vyskyto-

dáním cen závodníkům, načež volná zábava se rozproudila. Litovati je pouze, že v síni panoval šumot, někdy dokonce hluk, jenž zvláště za řeči prof. Šimka trapně působil. Během programu měly by býti dvěře nálevny stále zavřeny — to se děje všude a nemůžeme pochopiti, proč u nás pravidlo takové se neprovádí.

Jak jsme již výše podotkli, závody celkem dopadly uspokojivě, a poněvadž návštěva jak nedělní akademie, tak i sobotního plesu byla velká, a také cvičení v neděli odpoledne účastnilo se několik set osob, doufám, že finanční výsledek bude také slušný. Týž při počasí příznivějším byl by ovšem mnohem větší. Mnohé domy, zvláště na 13. ulici, byly pěkně ozdobeny, v čemž zvláště Sokolovna vynikala, a sice zevně i uvnitř. Příští závody, župní, konány budou v Bruno, Nebraska.

Vytrvalost, toť heslo hesel, toť znamení, v němž zvíťazíš. Ovšem že vytrvalost ne v zahálce, než při činu, či lépe při konání ustavičném, při práci každodenní a neustálé!

M. Tyrš.

Ta mládež.

V minulém čísle podává sok. Č. svůj úsudek o mládeži na vyšších školách amerických a na vyšších školách českých.

Zajisté bylo by nesprávně, aby též někdo jiný nepodal svůj úsudek o té věci, abychom nebyli jednostranní. Nepiši snad proto, abych se mládeže v Čechách zastával, aniž proto, že snad nejsem se zdejšími školami obeznámen — jsem zde též hezkých pár roků a měl jsem často příležitost nahlédnouti do zákulisí zdejších vysokých škol. A proto píšu:

Jsou všude dobré a špatné stránky, avšak porovnávati zdejší učiliště a mládež s učilišti a mládeží v Čechách, jak sok. Čermák činí, myslím, že jest mylné zcela. V mládí jest život ať kde-koli různý a zvyky jsou rozličné těch kterých národů. Co se zde na jedné straně považuje nedůstojným, to druhá strana schvaluje a správným zove. Avšak nehledě na zvyky, poměry a chutě jednotlivců, a drže se přehledu všeobecného, přece bych nechtěl se postaviti na ochranu mládeže zdejší. Možná, že ve školách v Chicagu jest třeba mládež jiná než jinde.

Zde v Americe jsou posílány děti na učiliště ne snad proto, aby byly vzdělány a tudíž lidmi působícími pro blaho a pokrok všeobecný, nikoliv. Zde jest jako jinde trojí třída studujících, totiž bohatých, pak v dosti dobrých poměrech si stojících, a konečně chudých. Poslednějších však ovšem procento jest nejmenší. Bohatým asi tak jako tak málo na tom záleží, zdali budou důkladně vzděláni, jen když projdou, aby se mohli školy nimi chlubit (obzvláště patřili-li k nějakému teemu). Táta jim nechá biznis a oni pak budou dít dělníky dále a více.

Méně bohatí jsou také na tom dobře, otec přišel do Ameriky a měl štěstí, že si zde zlepšil své postavení, prodává třeba hodně svízelů, a proto nyní tatík řekne: Hled' kluku, já mám teď dollary, chci, abys šel do školy, já musel dít jako mula, hled', ať ty nemusíš — buď chytrý a budou na tebe dít jiní! — A s takovým naučením jde pak dítě na cestu ku vzdělání.

Třetí třída, totiž ta, jichž jest málo, avšak přece se vyskytují. Někteří již po škole si hledí vydělati co třeba, aby si mohli opatřiti knihy a podobné, avšak jakým způsobem. Jdou a dělají práci laciněji, aby ji dostali, ano i často zaujali místa dělníků, kteří nemohou své četné rodiny za plat, který dostávali uživiti, stávkovali, snažíce se o více chleba pro své četné rodiny. Na místa jich často nastoupili oni studující z vysokých škol, by ještě pomohli hladovícím ku větší bídě. Není-li snad pravdy v tom?

A nyní uvedu tu celou hloubku vzdělání některé naší mládeže:

Onehdy vyprávěl mi přítel, jak jej znám — si stěžoval, měl dva syny a dceru. Staršího syna a dceru posílal do vyšší školy a mladšího měl doma. Stalo se, že syn a dcera pozvali sobě na návštěvu své kolegy ze škol. Samo sebou se rozumí, že se usadili v parádních pokojích a tátu vystrnadili do kuchyně, aby snad v jejich společnosti nezadal jejich vzdělání! A občan ten dojísta právem se zapřisáhl, že třetí dítě do žádné takové vyšší školy nepošle — dáti mu podobné vzdělání, aby se za tátu také styděl.

Není tomu dávno, co jeden zdejší český pastor, který má také ono zdejší vyšší vzdělání se vyslovil: "Hled'te, tento člověk chce také mít rozum, jest tím a tím, a býval krejčím" — (ovšem krejčí není snad podle jeho vzdělané hlavy počítán za člověka.) Při tom však tento vzdělaný pán nevzpomněl, že než on byl vzdělaným duchovním rádcem, dělal v rulmě pak, čili ve slévárně nádeníka a myslím, že na jeho lidskosti se nic nezměnilo.

Sok. Č. též se zmiňuje o zdejší mládeži, jak jest galant-

ní k dámám. Inu, ovšem, jsou-li mladé a hezké, starých a udřených dělnic někde z papírny si ani nepovšimnou. Co se o té hrdinnosti vůči policajtům týče — inu víme všichni, že zdejší školství jest hodně v politických rukou, a že policajt se musí mladých pánů střežit, neboť by brzo tatínkové neb ochránci naší zlaté mládeže mu brzy pomohli z jeho policajtského mundúru. — Ovšem, že jest zde také dosti mladých mužů a žen, kteří pracují ku onomu pravému vzdělání člověka, avšak ti jsou všude, a těch se přehled všeobecný, o který se tu jedná, netýká. Tak na tyto věci pohlížím, jest to též úsudek jednotlivce. Možná, že se mýlím, ale o tom ať rozhodne si laskavě čtenář sám.

Josef Štibr.

Spokojenost jest ten těžký, olověný cop, který především přetnout dlužno, máme-li hlavou si nejen směleji hodit, ale i volněji myslit.

M. Tyrš.

Společujme se.

(Pro "Sokol Americký" napsal Fr. Klepal.)

(Dokončení.)

Jen ve spolčení přichází činnost člověka k platnosti úplné, však to nemá významu toho, že snad jednatel by se své činnosti zřici měl, a založiti ruce v klín i ve chvíli, kdy každá sebe menší činnost jest žádoucnou. Častokrát nabýváme dosti přesvědčení, že mnohem více vykonati jsme mohli než jsme dosud učinili, a to dodává nám přesvědčení, jak významné jest spolčování vrstev lidových. Mnohý jednatel snad častokrát obětoval své snahy věci šlechtěné, však brzo ustoupil z bojiště, když seznal, že věc ta vyžaduje více práce a přičinění, které on účelu tomu věnovati nemohl. Jak častokrát vidíme, že síla lidu statečného obětuje svou činnost věci nešlechtěné, bezvýznamné, co temných obrazů naskytuje se nám každodenně v ulicích tohoto města, kde vidíme jinochy v mužném rozkvětu, jak sobě hoví v postranních ulicích, snad v karty neb kostky hrají — čím vznešeným se může honositi tato mladá cháska? Zdaž nemohla by veškeré své síly obětovat věci šlechtěnější a lidu prospěšnější? Zde málo prospěje nám slovo, zde ustoupiti musí skutek, přesvědčení.

Než přesvědčiti by jsme mohli tu naši českou omladinu, jak vznešené jest spolčení a činnost v řadách sokolských, co významu šlechtěného chová v zásadách svých věcí tato. Však k cíli tak dalekému máme dosud málo síly a proto nezbývá nám nic, než pracovati směrem určeným dál ku předu, a nikdy v činech neklesat. Nemáme vhodného prostředku k dosažení cíle tak vznešeného, abychom poukázati mohli těm, kdož Sokolství za věc malichernou až dosavad pokládali. Šlechtěná jest myšlenka sokolská, ale nebylo by důstojno, abychom ji přes moc někomu vnucovali. Ten, kdo nemá smyslu pro věc šlechtěnou, ten nemůže býti řádným sokolem, ten, kdo sebe menšího úrazu neb modřiny se bojí, ten zajisté raději u billiaru stojí, nežli u bradel. Ne veliký význam mají mnohé spolky národní a jiné, přec daleko nad ně vynáší se Sokolství. Ve zdravém těle zdravý duch, co šlechtěnějšího a lepšího podati můžeme člověku zdravému, než ukázati mu šiky jarých sokolů, kteří zálibu svou hledají ve cvičení těla a ducha společně. Toť věc vskutku šlechtěná, tužiti své tělo, bystřiti ducha a býti tím vzorným Čechem, pravým sokolem!!

Jak snadno nechají se různé náhledy napsati na papír, však tím neučinili jsme zloha nic, pak-li skutkem věci neprospějeme, a jen nadále si budeme vypravovati o naší slabo-

sti. — Snad dosti vykonati by mohl mnohý článek v řadách našich i na místě jiném, však málo příležitosti se nám naskýtá, abychom každému dokázati mohli, co šlechtného může vykonati jednotlivce, a daleko více může vykonati armáda mužů a žen takových, kteří ruku v ruce krácejí k cíli vytčenému a horujících pro blaho a dobro lidu veškerého. Volností zdobený jest prapor vlající nad hlavami našich sokolů a nad ním slovo drahé "Tužme se". Bratrské "Na zdar" jest pozdrav mužů těch, kteří spoutáni jsou v celek bratrství. Svalnaté paže, pevný krok a v nitru zápal lásky pro myšlenku Sokolství. — Jak daleko se již rozmohla idea Sokolství v zemích slovanských, jak velký počet je zde jarých sokolů a sokolek, a mnohem více těch, jež dosud neví, že účelem Sokolství jest povznesení sil duševních i tělesných v národě česko-slovanském. Nechtě přesvědčení nás všech vede nás k cíli šlechtnému, kde z tuhé práce kyne zdar!

Ni jeden národ, co jich ve světě bylo, četný neb nečetný, nezhyne ve své jarosti a hodnotě; každý sklesl sešlý, netečný a povrhlý.

M. Tyrš.

Světová výstava v St. Louis, Mo.

ČESKÝ DEN.

Když tak myslí naši táhnou vzpomínky na veliké manifestace lidu českého, zejména u příležitosti světové výstavy v Chicagu a pak v Omaze na výstavě i připomeneme si důstojné vystoupení Sokolstva našeho, tu dojisty jen právem zmocňuje se nás touha, abychom i u příležitosti dne českého na výstavě světové v St. Louis, Mo., dne 6. srpna, dokázali sílu svou a spolu s druhými přispěli ku zdatu dne. Proto také s nejživějším zájmem sledovali jsme tentokrátě práce přípravné, hotovíce se v řadách našich i doufáme, že opět

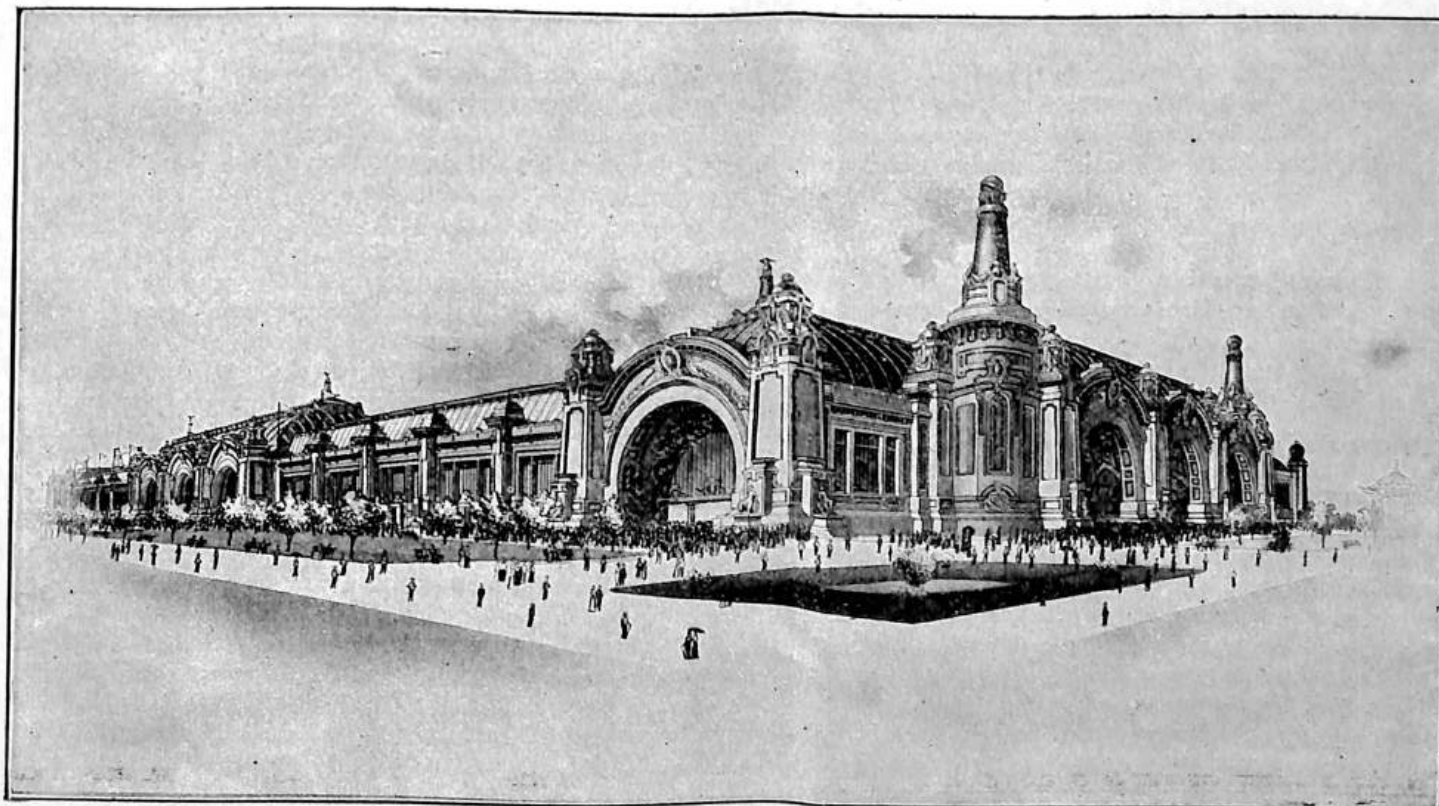
bude den český manifestací důstojnou, že na tu chvíli sejdem se všichni pod jednou korouhví, abychom dokázali u svorném a společném konání výsledky práce své.

Očekáváme s jistotou, že téměř z každé větší české osady vyslány budou zvláštní vlaky, zejména z míst, odkud sokolové, sokolky, dorost a žactvo s mnohými příznivci svými si vyjedou a tu bude na nás všech cvičících i necvičících abychom podavše náležitý důkaz zkázněnosti, objevili se všichni ve stejnokroji bez výminky stavíce se v řady mohutné v průvodu, který musí býti opět rázu opravdu slavnostního.

Pokud vlastního pořadu se týče, dotýčný výbor již ukončil práce předběžné a také o ubytování a informační kancelář se postaral, tak že pro všechny účastníky, spolky, jednoty a organizace i hosty jejich důkladně a vše jest zjednáno. Tam pak, kde jen poněkud lze, měli by se naši přičinit, aby i početní svým a přátel vynikli. Ze společného výboru pak se oznamuje, že slč. Heritesova, virtuoska na housle již na jisto jest získána pro koncert hlavní a přibude do St. Louisu koncem tohoto měsíce. Dále účinkovati budou manželé Mudrochovi, p. Mudroch na housle, a pí. Mudrochová, operní zpěvačka, bude zpívati. Mimo solisty účinkovati bude Ústřední pěvecká jednota z Chicaga, a Národní Jednota Sokolská. Řečníci budou anglicky prof. Šimek a česky spisovatel a básník Sokol Tůma z Moravy.

Výstupy mladých umělců Macharova tria, Charbuláka a Milady Černých byly vynechány.

Otázka cvičení našeho na výstavišti jest vyřizena příznivě, bude se totiž cvičiti ve stadiu, místa to vedle tělocvičny se nalezajícího a hrám olympickým vykázaného. Jest si ce nemožno, aby Sokolstvo americké, těch kterých sdružení, jež s námi se bez rozdílu účastní, početně tedy slabší s Němci, již byli již soustavu svou tělocvičnou v místech těch ukázali, počtem je zastínilo snad, doufáme však, že postavíme k prostným i cvičením vůbec síly, jež nejlépe a nad jiné zřejměji promluví, promluví tu k nejširším vrstvám lidu,

Budova dopravní.

aby věc naší dobrou tím spíše pochopil a za svou vzal. A vedle nás budou tu i milé sestry naše, dorost i káně, aspoň jistě sborů místních, pokud té drobtiny naší se týče. Cvičiti se bude dopoledne.

Průvod vyjde z české čtvrtě o půl deváté hodině ranní a ubírá se bude na nádraží, kde zvláštní vlaky odvezou návštěvníky na výstaviště.

Po výstavišti bude se pochodovati do stadia, kde zahájen bude den cvičením, jakž řečeno již. V hudební síni bude účinkovati 24 členný symphonický orchestr řízením J. Kalaše, člena chicagského Thomasova orchestru.

Kdož pak o výstavě vlastní nabýti by chtěli ještě více vědomostí a podrobností, jež nebylo nám lze v rubrice této dnes ukončené pro nedostatek místa a z jiných ohledů zcela shrnouti, najdou v publikaci "Světová výstava", vydávané Českou vydavatelskou společností mnoho zajímavostí, jež provázeny jsou řadou pěkných ilustrací a vhodným textem. Měsíčník tento vydáván v St. Louis, jakž již v minulém čísle jsme sdělili, poskytne tedy mnohou informaci.

Sluší pak dodati ještě, že již koncem tohoto měsíce na památku 50-letého trvání veliké organizace české, jednoty svobodomyšlné a národní, jednoty podpůrné Č. S. P. S., uspořádány budou v St. Louis slavnosti významné a to u příležitosti třináctého sjezdu téže jednoty a tu jistě bude mnoho bratří z oněch řad, již zdrží se tu již, aby i dne českého se účastnili a spolu s námi brali vřelé účasti na práci naší, sletu našem a závodech, jako bude opět mnoho z našich, zvláště starších, aby zajeli si do St. Louis v čas, aby i jubilea jednoty Č. S. P. S. se účastniti mohli. Veškeré místní výbory dají si již záležet dojista, aby bratry, sestry i sokoly a sokolky uvítali a pohostili i s hosty všemi a příznivci co nejlépe, jakž již ze slavnostních pořadů a příprav vysvítá.

V sobotu 30. července je banket, uvítací řeč má předseda slavnostního výboru A. J. Čejka, jmenem města uvítá zástupce mayor R. Wells. Pak následují hudební sola, přednesy orchestru, dívčí sbory, atd. — V neděli 31. července přikročí se ku vlastní oslavě 50-letého trvání Jednoty Č. S. P. S., tu poprvé sehraji jubilejní pochod Č. S. P. S. věnovaný br. Erstem, načež slavnost zahájí předseda velkořádu státu Missouri A. J. Čejka. Předseda Národního Hlavního Řádu V. W. Wojtišek promluví česky, prof. B. Šimek anglicky. Představení budou pak, jediný dosud žijící zakladatel řádu Č. S. P. S. br. Jos. Stankovský, nejstarší úředník Č. S. P. S. br. Karel Roth. Slavnost zakončí v neděli večer.

Dějiny lidstva jsou věčný boj o bytí a trvání, v němž podlehlne a vyhyne, co života nadál je neschopno a celku závadno.

M. Tyrš.

Mezinárodní tělocvičné závody v St. Louis.

Ve dnech 1. a 2. července odbývaly se mezinárodní tělocvičné závody ve stadium na výstavišti v St. Louis, pod přímým dozorem výstavního výboru, tak zvaného Department of Physical Culture of the Universal Exposition.

Závody samotné zahrnovaly v sobě cvičení na hrazdách, bradlech, koni na šíř, koni na dél, skok daleký, vrh 16 liberací koule a běh 100 yardů. Souzení dělo se dle závodních pravidel North Am. Turnerbundu.

Hlavní závod pozůstával v cvičení celých čet, leč i závod jednotlivců v to zahrnut byl.

Dle programu stanoveno bylo cvičení na nářadí na první den závodů a skok, běh a vrhání koule na den druhý.

Na nářadí byly již před půl rokem stanoveny výkony školní a sice stupně nejobtížnějšího. Podáváme tuto seznam výkonů těch našim cvičencům k posouzení.

H r a z d a: 1. Švihový. Z tichého visu v předu dvojchmatem, u zákmihi obratem vzepření vzklopno (do podporu v předu) — dva veletoce na zad — u předkmihi obrat souruč — výmek zadem do podp. vzadu v přednosu — spád na zad průvlekem na před do visu vynesmo v předu — vzepření vzklopno — stoj o rukou — skrčka. (Celý výkon nutno vykonati bez jakýchkoliv zastávek.)

2. Výkon silou. Z visu v předu dvojchmatem, prohnutým křížem do váhy ve visu v předu — průvlek na zad do váhy ve visu v zadu — prohnutým křížem přechod do váhy praporem o pr. (l.) páži — přechod do váhy praporem o l. (pr.) páži (přejde se polohou visu střemhlav) obratem vzepření tahem střidmopáž do podporu v předu — toč napří — zvolna — sešin na před do visu střemhlav — váha ve visu v předu (vydržet) — svis v předu a seskok.

B r a d l a: 1. Švihový. Z rozběhu na skok do visu (vy-sazeně) u prostřed bradel, u předkmihi vzepření vzklopno — stoj o rukou vzporem — odsun na zad do podporu o pažích — kotoul na zad prohnutě (poskokem) do vzporu — u předkmihi klicmo stříž přednožmo do sedu roznožmo před rukama (přehmátne se za tělo) — výšvih přednožmo (dovnitř br.) — u zákmihi stoj o rukou vzporem — zpět a u předkmihi celý obrat soupaž — spád na zad do podporu o pažích vynesmo — vzpor vzklopno — stoj o rukou vzporem — přednožka s celým obratem zevnitř.

2. Výkon silou. Na začátku bradel z visu v zápěstí, vzepření tahem souruč — přednos — kolo přednožmo snožmo nad pravou žerdí — to samé nad levou žerdí do podporu v přednosu — Zdvihem stoj o rukou vzporem — zvolna do váhy (pokos) bez oporu při pažích napnutých — stoj o ramenou — zvolna kotoul na před do vzporu s přednosem — zdvihem váha pobok oporem o pr. loket — celý obrat vahou do váhy pobok oporem o levý loket — vahou zpět obratem v levo dovnitř bradel — přednožmo snožmo výsed na pr. žerd' — obrat v l. do podporu ležmo pobok — roznožka napřed přes obě žerdě.

K ů ň n a) š í ř: Z náskoku dochmatem pr. ruky na přední madlo (obráceným nachmatem — palec dovnitř madel) levou dochm. na zadní stranu sedla — kolo únožmo v pravo popředu do podporu vzadu na madlech — spojitě přešvih přednožmo na levo (snožmo) na zad do podp. v zadu (pr. ruka na hřbetě, l. na zadním madle) — kolo odnožmo v pravo na zad — spojitě přešvih přednožmo na levo na zad do podporu v zadu na madlech (obličejem k můstku) — kolo únožmo v levo na zad — obrat do podporu v předu (soupaž) — přešvih odboč. na levo a spojitě kolo přednožmo na pravo (triple rear vault) s doskokem na zem (pravým bokem ke koni). Celý výkon provádí se spojitě, bez přestávek.

K ů ň n a d ě l: Z rozběhu veleskok střížmo dochmatem na krk (po doskoku na zem ruce opět na krk dochmátnou) — z odrazu stříh přednožmo nad krkem s doskokem na zem (zády ke koni).

Mimo těchto výkonů každý závodník provéstí musel na každém nářadí vyjma kůň na dél, ještě jeden volný výkon. Celkem cvičeno tu na nářadí 9 výkonů každým závodníkem. Všech závodníků, přihlášených bylo 134, mezi nimiž nalézala se jedna četa turnerů z Německa.

Jak bratr Tesar nám sděluje, přítomen byl závodům těm a přiznává, že tolik vybraných a dobrých cvičenců ještě nikly pohromadě neviděl. O cvičencích z Německa sděluje, že překvapen byl lehkostí a jistotou, s jakou evropští Němci obtížné školní výkony prováděli. Tím ovšem nemyslí se, že zdejší Němci se dost dobře nadrželi. Byli tu ti nejvybranější cvičenci všech sborů. Prvý den myslelo se, že cvičenci z Ně-

mec odnesou první cenu, leč druhý den běh, skok a vrhání koule, rozhodly jinak. V cvičeních těch nedostihují evropští Němci své zámořské krajany.

Návštěva po čas cvičení, jmenovitě první den byla velmi špatná. Nejvýše 300 osob dostavilo se, aby přihlíželo k zápasu tak vybraných cvičenců. První četovou cenu získal Turnverein z Philadelphia a druhou Turnverein z New Yorku. První cenu na nářadí získal And. Spinner z Německa, docíliv 43 49-100 (49 setin) bodů z 50 možných. Ve cvičeních lidových (skok, běh a vrhání koule) zvítězil Max Emmerich z Indianapolis.

Osnova cvičebních večerů pro ženy.

Pro S. A. upravil K. L. Jadrnčák.

(Pokračování.)

Skupinové cvičení.

1. Dvě cvičenky zády k sobě obrácené zavěsí paže v loktech:
 - a) zvolna spouštět se v sed,
 - b) ze sedu zvolna vztyk,
 - c) též rychle.
2. Dvojice. Ze stojí vedle sebe bez opory v zadu:
 - a) spouštět se zvolna v sed,
 - b) ze sedu zvolna vztyk,
 - c) obě rychle.
3. Cvičení 1. a 2. ve trojicích a čtveřicích.
4. Dvě cvičenky zády k sobě obrácené zavěsí paže v loktech: Střídavé zdvihání na záda (lidově tlouci kroupy).
5. Dvě cvičenky čelem k sobě podají si ruce:
 - a) spouštět se zvolna v sed o nohou pokrčených — a zdvihať se zpět do vztyku,
 - b) totéž o nohou napjatých.
6. Cvičení předcházející, ku držení použije se tyče.
7. Dvě cvičenky usednou čelem proti sobě, oprou chodidla o sebe a uchopí tyč: Střídavé zdvihání a spouštění do lehu (kolébání). Nohy jsou buď skrčené neb napjaté.
8. Dvě cvičenky jsou v pokleku čelem proti sobě, jedna v pravo, druhá v levo — mezi nimi stojí cvičenka třetí a vykonává cvičení v podporu ležmo oporem o jejich kolena. Ku př.:
 - I. od. Na 1. podpěr, 2. podpor ležmo za rukama, 3. podpěr, 4. vztyk.
 - II. od. Cvičení v podporu ležmo před rukama.
 - III. od. Změna podporu před a za rukama.
 - IV. od. Cvičení v kliku ležmo atd.
9. Cvičenky, nejméně 8, odpočítají se na liché a sudé, postaví se v kruh a zavěsí paže v lokty. Liché stojí pevně, sudé pak vykonávají různá cvičení ve visu ležmo. Ku př.:
 - I. od. Na 1. dřep, 2. vis ležmo před rukama, 3. vztyk.
 - II. od. Týmž způsobem vis ležmo za rukama.
 - III. od. Změna visu před a za rukama atd.
10. Cvičení předchozí (9.), cvičenky však stojí v řadě.
11. Cvičenky, nejméně 6, stojí v kruhu, ruce pevně na ramenou. Za nim v mezerách stojí stejný počet cvičenek, které provádí na jejich pažích cvičení ve visu stojmo, podobně jako ve dvou cvičeních předchozích.
12. Místo v kruhu stojí cvičenky v řadě, ruce na ramenou a v mezerách cvičí jiné visy stojmo jako ve cvič. předchozím.
13. Cvičenky, nejméně 6, stojí v kruhu a objímají se v pase:
 - a) předklon — záklon,

- b) při předklonu zanožit jednou nohou,
- c) v záklonu zvolna skřížnými kroky kroužit stranou.

14. Cvičenky, nejméně 6, jsou v pokleku a objímají se:
 - a) předklon (opakově)
 - b) záklon (opakově)
15. Cvičenky stojí v kruhu, drží se za ruce, majíce je skrčené, z této polohy trčí jedna druhé pažema dle udání buď v před, vzhůru neb dolů po způsobu prostných.
16. Totéž, stojí-li cvičenky v řadě.
17. Cvičenky stojí v kruhu a jsou odpočítány na první a druhé; první skrčí upažmo, druhé uchopí záruči prvních a napínají paže prvních — dále opačně první ohýbají paže (neb skrčují), druzí odporují, ne však příliš, aby ráz prostných byl zachován.
18. Totéž střídopaž. U každé cvičenky jedna paže jest skrčena upažmo, druhá napjata.
19. Cvič. 18. ve dvojici cvičenky proti sobě, ze skrčení připažmo.
20. Zákl. postavení čelný kruh — ruce navzájem položeny v týl. Na povel snaží se každá cvičenka obě své sousedky tlakem předloktí na týl sehnouti sama se vzpřimující.
21. Zákl. postavení trojice: Dvě cvičenky jsou v kleku vedle sebe s mezerou pro jednu cvičenku. Třetí stojí za nimi v mírném předklonu a opírá se o jejich ramena. Cvičení: a) Klečící se vzpřimují zvolna, stojící je tlačí k zemi, b) klečící se vzpřimují a zdvihať stojící do vzporu na jejich ramenech.
22. Cvičení 21. při větším počtu cvičenek v kruhu neb v řadě. Též v několika trojicích proti neb za sebou stojících s přiřazenými pohyby nohou cvičenky ve vzporu se nacházejí.

Cvičení s kruhem (železný, průměru 50 palců.)

1. Cvičenky, dvě až šest, drží se pr. rukou kruhu, paže napjaté, 1. ruka v bok, nebo konají jiný přiřazený pohyb jako jest upažení, ruka v týle, skrčit upažmo atd.
 - a) Klus ku předu.
 - b) Klus na zad.
 - c) Běh krokem přísunným, stejnostr. neb střídavým.
 - d) Běh různými sestavami kroků a skoků.
2. Cvičení jako 1. — paže drží se kruhu skrčené.
3. Cvičení jako 1. — po určitém počtu kroků neb oběhů zastavit, vyměnit paže a pokračovati v běhu opačným směrem.
4. Cvičenky čelem dovnitř drží se kruhu oběma rukama nadhm. nebo podhmatem, paže buď napjaté neb skrčené.
 - a) Víření stranou krokem přísunným.
 - b) Víření stranou poskoky sounož stranou.
5. Po určitém počtu kroků neb skoků změna směru víření.
6. Na místě: Držení kruhu jednoruč (bokem) — paže napjaté — nohy sešinuté pokud možno ku středu na 1. paže skrčit, na 2. paže napnout. Opakově — v pravo i v levo.
7. Na místě: Držení kruhu obouruč nadhmatem nebo podhmatem — paže napjaté — nohy sešinuté ku středu — na 1. paže skrčit na 2. paže napnout.
8. Totéž držení jako při cvičení 7. — sešin zvolna do sedu — vztyk.

(Pokračování.)

Nevléci se, než vzletně brát se dál! Klesnout neb dospět!
Všechno aneb nic!

M. Tyrš.

Z našich kruhů.

— Jest smutné a dojíká člověka tím více, když jedná se o přítele osobního. Jakoby již nebylo nikoho z nás, kdož by aspoň listu sboru svého a N. J. S. poslati mohl zvěst o úmrtí bratra jindy nad míru činného a probudilého. Tak dočítáme se, že byly minule v krematoriu Gracelandského hřbitova spáleny tělesné pozůstatky prvního ze členů "Česko-amerického spolku pro spalování mrtvol" b. Prokopa Kulíčka v Chicagu.

— Ježto letos padesáte let, co v Americe byla zřízena první česká veřejná knihovna přičiněním F. Boreckého, tehdy v St. Louis, Mo., vydalo několik o odbočku veřejné knihovny v české čtvrti v Chicagu se zajímavých našich v čele s p. J. Andělem "Památník". Redakce svěřena byla p. M. Švagrovskému.

— New Yorský "World" přinesl podobizny českých veslařů F. Veselého a Fr. Budrie-a, vítězů z posledních závodů na řece Harlem minule odbývaných, k nimž připojen byl velice lichotivý úsudek o jejich výkonech. Veselý jak známo, porazil při té příležitosti C. S. Tituse v jednoveslovce, a při závodech dvojveslovek dobyl druhého vítězství společně s Budrem. Dnes je Fr. Veselý americkým championem. Jak se dozvídáme, odeběrou se Veselý a Budrie na výstavu v St. Louis, aby dobyli si tam světový championát ve dvojveslovce.

— Při prvých závodech a zápasu atletů na výstavišti ve stadium vyhrál počátkem minulého měsíce W. Kňákal, studující elektrotechniky z university Columbia, státu New York a sice ve třech závodech ve běhu. Při běhu o závod do vzdálenosti 220 yardů, vydobyl si první cenu. Při běhu do vzdálenosti 100 yardů dostal druhou cenu. Při běhu do vzdálenosti 220 yardů (starší četa) dobyl třetí cenu.

— A ještě o jednom vystoupení našich jest nám referovati, totiž vystoupení před kruhy širšími, jež jen pochvalně se o věci naší zmiňovaly v následek malé ukázky co sokolové, sokolky i káně u nás dovede jen při trochu dobré vůli schopného a přičinlivého cvičitele, jakým bez odporu jest br. Fr. Štětka v Baltimore, Md. Tak na oslavu otevření letní cvičirny v městském parku Pattersonově uspořádaly minule čtyři tělocvičné sbory baltimorské veřejné cvičení. Byly tu, jakž již minule jsme se zmínili na místě jiném: Vorwaerts Turnverein, Germania Turnverein, Sokolská Jednota Blesk a Gymnastická sekce Labor Lycea. "Co se našich statných českých cvičenců týče, musíme referát svůj zahájití prohlášením" praví N. Y. Listy, "že dobyli znamenitého úspěchu a pochvalného uznání. Cvičení bylo zahájeno pochodem všech čtyř sborů před tribunou, na níž nacházel se personál městských radních, městské rady a parkovní komise. Před zahájením cvičení promluvil ku cvičencům býv. mayor Latrobe a hned na to začala se cvičiti prostná. Žáci a žákyně Sokolské Jednoty Blesk, její členové a i naše sokolky cvičili s kůžely, činkami, tyčemi, ve šplhání, na koni na šíř i na dél a na bradlech. Možno prohlásiti, že cvičení ta byla vzorná a bouřlivá pochvala, která výkony českých borců doprovázela, byla jenom zasloužená. České síle a výcviku slouží to jenom ku cti, a baltimorští sokolci i sokolky se svým žactvem mohou býti oprávněně hrdými na výkony své."

— Br. Vaníček, náčelník Sokola Pražského obdržel od mateřské jednoty za veliké zásluhy, již si na poli sokolském dobyl, sochu modelovanou dle originálu ze 14. století, jakž nalézá se na třetím nádvoří královského hradu pražského, sochu Jiříka, jakou darem donesli bratři naši přátelům svým ve Francii.

— Sobotní vycházky žáků a žákyně Děln. Am. Sokola v

New Yorku jest rozhodně novinka, jež i třeba i na neděli leckde by měla dojiti následování místo všelikých "sunday-schools."

— Husův rodný domek v Husinci bude tedy konečně opraven a sice br. jednotou pražskou. Světnička Husova zůstane nezměněna, za to však domek sám obdrží nový vzhled. Kdo zná starý, v archivu vimperském uložený obrázek domku toho, tedy dovede si novou tvářnost jeho představit. Ani ty lipy před domkem nebudou chybět. K ochraně domku bude před ním zřízena mřížovým ohrazená zahrádka, ke kterémužto cíli obecní zastupitelstvo v Husinci odstoupilo pražskému "Sokolu" bezplatně část uličního pozemku před domkem. Tedy již za krátkou dobu uvidí návštěvníci Husince rodný domek Husův v podobě, jakou kdysi před dávnými a dávnými lety mival.

— Sjezd cvičitelstva dělnických tělocvičných jednot česko-slovanských konal se v Praze ve dnech 22. a 23. května 1904 v "Typografické Besedě." Prvního dne odpoledne přítomno bylo přes 50 cvičitelů z Čech a Moravy. Při dopoledním cvičení podána ukázka cvičení prostných a pořadových, vzorného vedení družstva, počátků zápasu a k tomu přistoupila přednáška o technickém vedení Jednot a cvičení pěti družstev cvičitelů s jedním střídáním.

— Na městském Rockefellerově boulevardu v Clevelandu konalo se minule v neděli — a že to páni šábesníci dovolili — veliké veřejné cvičení tamních tělocvičných sborů a organizací a diváků tu bylo přes čtyřicet tisíc. Mimo Američany a Němce účastnil se i sbor T. J. S. Čech vedením cvičitele br. J. Štíbra. Proč druhé dva sbory se nesúčastnily nevíme, na škodu věci naší takováto vystupování veřejná spolu s jinými rozhodně býti nemohou, ba právě naopak, neboť jest již na čase, aby i naše soustava vedle německé došla náležitého ocenění těch kruhů, kde nám konečně se jen prospěje, avšak musíme se přičinit.

Cvičení počala o třetí hodině odpoledne při výborné hudbě Great Western Band vedením kapelníka F. Hrubého. Společná zkouška dopadla výborně a po té přikročeno k výkonům všech jednotlivých sborů.

Prvním číslem bylo cvičení s činkami mládeže, řízením G. Stejna, sboru Stern; druhým číslem bylo cvičení omíadiny ve stáří od 14 do 18 roků řízením br. Jos. Štíbra, cvičitele Sokola Čech; třetím číslem bylo cvičení s obruči sokolek, řízením p. Luthera, cvičitele sboru Social; čtvrtým číslem bylo cvičení s kruhy děvčat od 6 do 14 roků, řízením Zappa, cvičitele sboru Germania; pátým číslem bylo cvičení s činkou s dlouhou násadou (Barbels), řízením Fishera, sboru Vorwaerts; šestým číslem bylo cvičení společné na osmi koních čekanců od 14 do 18 roků stáří a při tom běh výměnný. Toto cvičení bylo napínavé a vyvolalo při běhu bouři potlesku; řízeno bylo cvičitelem J. Štíbrem. Posledním číslem bylo cvičení společné na osmi bradlech a pak zakončeno skupinami na bradlech. Také toto cvičení bylo s pochvalou přijato a bylo řízeno cvičitelem Lutherem. K závěrku provedeno cvičení společné všech cvičenců, řízením Zappovým.

— Z Hory Kutné se píše: Ve schůzi obecního zastupitelstva ve středu 11. května knonané, byl schválen návrh, aby tělesné ostatky předního buditele národa našeho a rodáka Jos. Kajetána Tyla byly převezeny z Plzně do Hory Kutné, a aby městská rada zahájila v Plzni v tom směru jednání.

— Dojista potěšitelným jest úkazem, svědčícím nezvratně o tom, že živly zpátečníků nám ještě všem "neudělal", že téměř ve všech větších osadách českých tryzna Husova pořádána byla a to za účastenství lidu značného. Také

jednotlivé pořady tu i onde byly dne důstojné. A Sokolové nebyli z těch posledních, ani sestry jejich. Tak nám sluší.

— Nový sbor v Lorain, O., již tak záhy ztratil jednoho z čilých bratrů svých. Sdělujet se, že br. M. Němeček nánule onemocněl. Povoláný lékař zjistil zánět slepého střeva i poslal jej ihned do nemocnice, kdež byl bratr náš téže noci operován, však marně, ráno po operaci skončil, ku žalu rodiny své i mnohých přátel, zvláště ale Sokolů. Budiž mu všech nás vzpomínka!

— Před závěrkou listu dovídáme se s jakými ovacemi, jakou radostí němečtí turnéři vítají bratry své ze staré vlasti jejich, z Němce, vítají celou četou borců vyslaných jednotou německou, Bundem, k olympiádám závodům a sletu německému na světové výstavě v St. Louis, Mo. Četa nejlepších borců německých turnerů vedením F. Hoffmana z Berlína. Přijeli, aby soustavě německého tělocviku a rozšíření téže v zemi této ještě více pomohli a bratři svých k další práci povzbudili. Jak smutno nám kol srdce, vidouce, že na tolik, kolik Němci vůči bratrům svým zaoceánským dokážou, my žel se u vhodné příležitosti sletu našeho — nezmohlí.

Věda, umění a práce.

Soudce Corliss v Dakotě vyslovil se minule: "Právě jsem se vrátil z Minotu a tolik říci musím, že osmý okrsek má jednoho z nejschopnějších soudců, jenž zasedá vůbec a třeba mlád, tož přispůsobil se práci své poctivě a nad jiné schopnosti právní a znalost prozrazuje, za což lid by mu měl býti vděčným, jest to soudce Palda." Tak čteme v jednom z větších listů tamních, anglických ovšem. Zdá se, že uplatňujeme síly své a dobře tak, jen houš.

Dr. J. F. Ševčík, z Hutchinson, Minn., jest vládním lékařem a členem družiny jež odjela na Panamu, aby prozkoumala tamní zdravotní poměry i učinila potřebná opatření, aby epidemie a různé nemoci onoho pásma učinili pro dělnictvo, jež pracovat tam bude na průplavu, bezmocnými. Američtí lékaři vyčistili Havanu na Kubě a pobyt tam vojsku učinili snesitelným a totéž docíliti chtí i na Panamě.

Na hudebním ústavě American Conservatory of Music v Chicagu graduovaly dvě Češky Jessie zemanova a B. Pitteova. Zemanova obdržela diplom klavírní učitelky. Pitteova, která již loni učitelský diplom obdržela, absolvovala letos vyšší oddělení klavírní školy, zvané Collegiate department. Obě byly na jmenovaném ústavu žáčkyněmi Kláry Čermákovy.

Minule zmínili jsme se o založení spolku českých malířů Aleš v Chicagu i vyslovili jsme přání, aby spolek prospíval a dnes s potěšením se dozvídáme, že v pracovně jejich na 18. ul. pilně se pracuje, žactvo cvičí a pilné konají se přípravy k první výstavě umělecké, vedením mistra O. Farského, prof. Štěrbý a učitele Lojdy.

František Washington Sovák, syn Fr. Sováka, člena firmy Brdský & Sovák, roh 72. ul. a 2. ave., byl přijat do spolkové námořní akademie v Annapolis, Md. Mladík obstal při zkoušce, které se musel podrobiti, 91 procenty.

Některé listy anglické, ba i odborné povšimly si po zásluze prací krajana malíře a umělce prvního řádu Alfonse

Muchy a před odjezdem jeho do Francie, do Paříže, jeho druhého domova, psaly o něm a pracech jeho na výstavě světové v St. Louis, velice pěkně. "N. Y. World" přinesl reprodukce kreseb s obšírným pojednáním o jeho umění. Geniální krajana náš nazývá je tu největším malířem v oboru dekoračního umění, "geniem podrobné stylisace a živé imaginace" tvůrcem nové školy, "školy Muchovy."

Nečtlí jsme zrovna mnoho v listech českých o odhalení pomníku českému cestovateli, dne 11. června ve Vídni, dr. E. Holubovi, i dovolujeme si podotknouti, znávše náhodou Holuba dosti dobře, že věhlasný ten muž, odborník a cestovatel skutečný, zasloužil si od lidu českého také trochu vděku a vzpomínky. Chybil-li, chybil jsme každý někdy, ale jedna chyba deset zásluh nevyváží. Dr. Holub i u nás zde v Americe mnohé po přednáškách svých zanechal dojmy, a mnozí přátelé v tom se shodují, že obyčejně vše to, co on ilustroval ze zkušeností svých, nebylo zrovna v pestrých barvách, ale za to pravdivé. Pomník ve Vídni Dr. Holubovi odhalený, jest dílem sochaře Jakiče, jest proveden z bílého mramoru a znázorňuje poprsí badatelovo, pod nímž truchlí musa dějin, ukazující pravičí na Afriku na globu u svých nohou. Na podstavci je jméno, rok narození a úmrtí Holuba. Slavnostní řeč při odhalování proslovil předseda zeměpisné společnosti, dr. Emil Tietze.

Časopis 'New York Herald' vydává každoročně nádherné vánoční číslo a za tím účelem vypsál konkurs na nákres obalu, list titulní o ceny. Ku dobytí cen odhodlali se mnozí a o hodnotě předložených prací rozhodovala porota odborníků. Mezi umělci, kteří získali hlavní ceny, jest krajana, Emanuel Nádherný na třetím místě.

V nedávno vydaném seznamu učitelek ve městě Clevelandu uvedeno je 42 Češek.

Antonín Hovorka, v New Yorku, jenž pracuje v městském departmentu, zachránil dne 23. dubna 1903 z východní řeky na úpatí 76. ulice paní Mary Frances, a za svůj hrdinský čin dostal vyznamenání bronzovou medailí. Zaměstnanci zmíněného departmentu měli u té příležitosti v 10. distriktu v 80. ulici přehlídku stejnokroje. Komisař Woodbury řečnil k mužstvu a při tom vyznamenal Antonína Hovorku bronzovou medailí za statečnost.

DO PISY

Wilders, Ind., 23. května 1904.

Sláva! Na zdar! sboru Slovanská Lípa, že se opět vrátil k Národní Jednotě Sokolské. Tato zvěst mě tak rozveselila a potěšila, že jsem opět ve spojení s mými milými sokoly a milým mi sokolským časopisem, po kterém se mě v tom venkovském zátiší tak stýskalo. Nyní se cítím opět mezi svými, cítím se mladším, ač patřím k těm 50 záslužným členům Sokola Slovanské Lípy, jsa členem 36. roku. To znamená, že musím býti také asi již nejméně dědeček, jestli ne pradědeček, totiž jestli mě ještě sbor nevyhodil a jestli ne, tak mě asi brzo — když ne vyhodí, tak vynese. To k očekávání mám jistě, ač právě nyní bych ještě nerad i přál si dočkati se ještě dalších 14. let, tak aby to za to stálo!

Drazí bratři, ne že mě jen potěšila ona svrchu uvedená zvěst, ale také i nynější směr redakce, jenž otevřeně píše proti všelijakým v městech trpěným na úkor dobré české

věci zlořádům, kdež mnoho jest spíše ještě jinými časopisy k vůli zisku podporováno. Ale což mě jest do toho, co se v městech děje, spíše budu psát něco zvláštního a co by sokoly buď rozveselilo, zajímalo, aneb pobídlo.

Draží bratři a vy sestry též, každý z Vás jde jednou za týden neb aspoň jednou za měsíc do schůze a tu dáváte vždy návrhy ve prospěch sboru, jak se stává buď z přesvědčení aneb podle nahodilých událostí z přinucení. Já, sokolové, nyní ovšem do schůze nechodím, pracuji na farmě 60 mil od Chicaga, a proč na farmě? Za prvé protože se mě to líbí a za druhé, že v Chicagu není žádná práce pro starce. To víte, jak to chodí! Ale jak dlouho budu moci ještě nějakou třeba jen lehkou práci konat? A co potom? Do chudého domu! Ach, ach, až mně obcházi mráz při také vzpomínce a mnohý sokol třeba ještě se mě vysměje. Kdybych byl já ten poslední, jenž se stal k stáří chudým, tak bych věci té jednoduše pomlčel, ale bude jich, dá-li osud více, neboť žádný sokol nerad mlád umírá. A tak při tom farmářství mě pojala myšlenka, kdyby tak sokolové vlastnili takovou farmu as 320 akrů a zařídili na ni útulnu? — i ne, nýbrž sokolský ráj — nejen pro starce, ale i pro mladé, na způsob letního hotelu, a sice na řece Kankakee, kde dosti ryb pro rybáře, pěkná zábava pro jiné, dosti hub, jahody, ostružiny a i dosti divoké zvěře pro honce. Vše jest v dosti dobrém stavu a množství. Farma tato by se nechala velmi snadno koupit a nejen snadno koupit, ale také by se musela dobře sokolům vyplácet. Tento sokolský ráj by také nestál tolik, co chicagská útulna, aniž by se muselo ve prospěch jeho pořád tančit, aneb žebrot.

Ani bych se nechtěl o tomto zmínit, kdyby sokolové nemohli mezi sebou sebrat těch pár dolarů, aneb aby museli obtěžovat širší veřejnost, ale doufám, že by při dobrém zařízení byl tento ráj navštěvován velmi hojně. Počítám takto: Farma by stála ku příkladu \$16,000 se vším zařízením, budovy, všeho druhu dobytek, též drůbež, stroje všeho druhu (většinou nové), loňská a letošní úroda přítomně nese denně dost mimo obilí a jiné sklizně, aneb úrody a při každém jednom stu dolaru by byl o jeden dolar denně větší příjem, aniž by bylo potřeba více práce, aneb jiného vydání. První splátka by mohla být, řeknu \$500.00. V Chicagu, počítám, že jest nejméně jeden tisíc sokolů, tudíž by přišlo na každého sokola 16 dolarů, však doufám, že by mohli obdržeti 16 roků času k splacení, tu by přišlo na každého sokola jeden dolar ročně, 10 centů měsíčně a v pádu že by celá jednota přistoupila k tomuto podniku, pak by bylo hračkou se toho odvážiti. Chicagští sokolové by sem dojížděli dle chuti a potřebí k oddechu a na pobyt a uznání. Na podzim a z jara by sem jezdili sázet stromy, to by bylo nejprůběžnější na okrasu a na užitek a myslím, že by se tak vysázela plocha mnoha sty stromky hned ten první rok, aniž by to cenu stálo. Kdo by rád nešel na venek jednou neb vícekrát za leto? A pak zvláště, když by byl spolujednatel takového ráje, kde by si nasázel několik ovocných stromků, jež v pár málo letech nesou již ovoce a po letech až naše děti, vnuci aneb i pravnucci sem budou chodit a říkat, tyto neb tento strom sázel můj dědeček neb můj pradědeček. Jaká to radost, jaké pomyšlení! A což naši žáci, zdaž by oni rádi nejezdili o prázdninách do ráje? Mohli by tak obdržeti dovolenou za jejich pilnost a schopnost, a což naše manželky? Na ty nesmíme zapomenout, ale musíme jim též práva dát jako sobě, ty musíme zrovna tak přijmout do ráje našeho, jako sebe, vždyť ony se také těší v přírodě jako my, a ony budou opatrovat dle možnosti tu malou drůbež a my zase tu větší. Při tom bychom společně si vypěstovali všeho druhu zeleniny, takže by celek nemusel pro nás ničeho kupovat. Doufám spíše, že by se mohlo ještě něco proň schovat. Avšak nejen pro nás, ale i pro ta naše zvířátka, která

by nás zde pomáhala žít, zaopatřili bychom dosti píce na zimu. Doufám, kdyby takový ústav byl založen a veden dle způsobu Národního hřbitova, totiž obchodně a nezištně a rozumně, vždy rok od roku okrašlovat ústav nejlepším způsobem, tak aby byl hledán širším obecenstvím a navštěvován, pak by také mohl částečně sloužit za Národní dům, jak se redakce zmiňuje v posledním čísle Sokola — pro živé a sokoly. Mohli by se tam chlapeči přijímat do ústavu po čase, o prázdninách ve školách v městech, a tak je uklidit před různými živly v Chicagu, buď za malou náhradu aneb státi by se mohli užitečnými v ústavu lehkou prací, které bylo by zde dosti. Sokolové by mohli dle možnosti své ztrávit tu své prázdniny i se svými rodinami, mohli by se přijímat děti v učení se rolnictví a možná, že i více rozdílných a užitečných zařízení by následovalo obcenství i sokolům. V každém způsobu ústav by musel býti zařízen, aby lahodil oku, aby byla radost sem jezdit, což by stálo velmi málo. Největší vydání by bylo postavit, když by bylo třeba, budovu pro chovance, která by též stála velmi málo, u porovnání k budovám chicagským, ovšem muselo by se vše dít dle potřeby a možnosti, jen ne žebrot a tancovat ve prospěch ústavu.

Frank Kašpar.

Chicago, 4. června 1904.

S jakou radostí sledujeme všichni každé hnutí, každé sebe menší povznesení naší činnosti veškeré, však rmoutíme se tam, kde ochablost a netečnost vstříc nám spěje z těch kruhů, kde dříve činnost neunavná všechny ovládala. Co platno nám, když stále říkáme budeme, jsme Češi, jsme sokolové, když hlavního si hledět nebudeme. Nač patřit ku sboru sokolskému, když cvičení se bojíš? Taková slova zaznívají z mnohých stran k nám a my s ustrnutím hledíme musíme vstříc těm, jimž cvičení zdá se býti věcí nadlidskou. Nemuseli bychom dnes naříkati, že sborům našim schází dostatek členstva cvičícího, kdyby jeden z desíti mladíků, kteří denně holdují věcem nešlechetným navštívil tělocvičny sokolské, a síly své zasvětili věci šlechetnější. Jsme dosti přesvědčeni, že málo máme činnovníků bodrých, kteří ve starších letech teprve do tělocvičen vstoupili, avšak přesila těch mladíků šlechetných, kteří již z mládí zamilovali si tělocvičnu, kteří od útlého věku tuží paži svých, těm snadněji jest postavit se v řady mužných závodníků. Pěstujme lásku ku cvičení u mládeže naší, učme znáti naše jinochy jak krásná a vznešená jest myšlenka sokolská, která stvořena jest pro nás i pro všechny věky nehynoucí.

Pakli mluvíti nám lze o činnosti sborů našich, tu směle říci můžeme, že sbor náš, Slovanská Lípa, byl věrnou matkou sokolů chicagských, avšak jinak soudíme dnes. Ti členové, kteří tak horlivými byli ve cvičení, dnes většinou již stáří a nemožností se honosí, majíce dosti svaly vyvinuté, ale ne na pravém místě. Však přec jen v mnohém nitru plápolá dosud onen duch, který dříve v činech posiloval řady starých Jednošáků. Nemůžeme se diviti, že dnes tak temnou činností chlubit se můžeme, neboť ze staré české osady stal se nám posvátný Jeruzalem, a od plemene takového ovšem my nemůžeme spásy očekávati. Když čteme však seznamy členů našich, tu seznáváme, že dosti je těch, kteří nepřeskočili dosud ani 30, ale cvičiti se jim nechce. Však ochablost ve cvičení, která až do nedávna pronásledovala řady naše byla odstraněna, a na místo její dostavila se činnost jará a čilý ruch. Na všestrannou žádost cvičících členů, usneseno bylo v poslední měsíční schůzi, aby sbor požádal sok. F. Hešika, aby opět a opět přijal místo cvičitele ve sboru našem. Milený bratr Hešik uznal, že je syrcovaný čas, aby zase bývalá činnost zavládla v řadách

našich, a proto přijal funkci tu k nemalé radosti cvičenců i všech členů ostatních. Též i ve cvičení mládeže se pokračuje. Již tři měsíce tomu, co mládež vyvolána byla v ruch života sokolského a nyní čítáme již 25 žáků, kteří dvakrát týdně cvičení navštěvují. Dne 1. června začalo se cvičit s děvčaty a mile potěšení jsme byli hojnou návštěvou. Nyní jen činnost, vytrvalost a pak snad přece podaří se nám nahraditi činnost minulou.

Již v minulém čísle "Sokola Amerického" četli jsme, že sbor "Slovanská Lipa" má nejvíce členů záslužných mezi Sokolstvem americkým, s čímž málo který sbor chlubit se může. Jedním z těch starých veteránů našeho sboru jest miléný bratr Jindřich Hájek, toho času tajemník sboru jmenovaného. Staříčkův bratr tento, který již přes 25 let těší se neunavné činnosti svého blahodárného působení v řadách našich, dospěl již stáří 70 let, čehož zapomenuto nikterak nebylo věrnými spolubratry. Dne 26. května odbývána byla týdenní schůze; po které následovali večírek. Členové, kteří u velkém počtu se schůze účastnili, odebrali se do jídelny, kde vše již připraveno bylo. Když bratři sokolové ke stolům zasedli, povstal starosta bratr J. Hroděj a upřímnými slovy blahopřál starému bratru Jindř. Hájkovi k jeho 70letým narozeninám a podal mu dárek, který mu členové věnovali. S překvapením sledoval miléný bratr J. Hájek upřímné projevy svých bratří, radost nevýslovná uhostila se na rtu tohoto muže prostinkého, ale celého, a mnohá slza lesknoucí v oku skropila sněhobílý vous jeho. Po proslovu bratra starosty mluvil br. Kostner, br. Kapsa, br. Vaněk a jiní, kteří mnohá leta pevného zdraví přáli milému br. tajemníkovi. Snad první a posledně odbýval sbor náš večer tak významný, jako tento, neboť již málo rodí se nám členů takových, jakým jest br. Hájek, a proto nechať ještě mnohá leta žije ve zdraví a síle, nechť na dále zastává významný úřad svůj, nechť ruka jeho ještě dlouhý čas znamená v knihu protokolní činnost sboru našeho, nechť jeho vetché nitro kochá se radostí nad prací vykonanou, která památkou mu bude nehybnoucí. Na zdar! Fr. Klepal.

St. Louis, 26. června 1904.

Doba hlavních závodů a slet Sokolstva na břehu vele-toku Mississippi v městě St. Louis nás dělí jen na krátce. Již počátkem měsíce srpna t. r. sletí se sokolové a sokolky do města světové výstavy, aby před veřejností všech národů podali důkaz síly, hbitosti a vyspělosti své mužné a hrdinné junácké svěžesti. Bude to poprvé, kdy v městě našem hlavní závody pořádány budou, bude poprvé kdy sokolové se sestrami se sjedou jako jedna mohutná rodina v této naší druhé vlasti. Jak každého upřímného Čecha srdce zaplesá, jsouc svědkem sokolské činnosti a jaký úsudek si učiní o tom, zdali Sokolstvo americké koná své poslání svědomitě, věnujíc ročně mnoho práce, obětujíc mnoho na výchovu svých členů, žáků a žákyň, jen aby vypěstovalo mladíky a dívky zdravé, otužilé a vytrvalé, tak aby pak oni i nadále věnovat se mohli téže práci až nynějších pracovníků nebude.

Snahy Sokolstva jsou ovšem vznešené, nezištné, ale je mnoho těch, kteří nepovažují práci tu za tak vážnou v budoucnosti, ano nejen že neuznají, ale kde jim dosti malá příležitost se naskytne, hledí zájmy Sokolstva poškodit. Jsem jist, že nemusel bych ani tak daleko jíti a jen ukázati prstem a viděti bychom ty "sokolozrouty", ty škůdce práce národní, ty hrobaře pokroku a svobody. Jak mnohý dobře smýšlející Čech je nucen odvrátiti zraků svých od těch, kteří jsou také Češi! Avšak dosti o tom, máme před sebou práci velikou a zajisté Sokolstvo dokáže a překoná veškeré překážky dle osvědčeného již: "Přeskoč, přelom, ale nepodlez!" —

Dle soukromých zpráv činí se pilně borci tu i onde, aby byli úplně připraveni k závodům, a je každého povinností, aby se přičinil o palmu vítězství, každého má býti chloubou, že pověřen jest svými bratry, aby zastupoval svou jednotu na závodech. Vím ze zkušenosti, že není třeba nutit závodníků, aby pilně se tužili, aneb aby sami k tomu hleděli, až nadejde doba byli úplně připraveni. Chci se zmíniti o našich členech a poukázati (nemíním ovšem všechny), jak dovedou býti liknavi vůči přípravám k příštím závodům.

Počátek roku byl jedním z nejlepších pokud se návštěvy cvičení týče, přičítal jsem částečně, že naše jednoty vzrostla a mnoho mladých sil věnovalo se cvičení, ano i ti starší se pak do toho pustili, měl jsem radost, že budeme moci oběslati závody a býti zastoupeni ve všech třídách. Čekal jsem i jedno družstvo starších členů, cvičilo se, ale tak bylo počátkem roku. Po čtyřech měsících to vypadá smutněji, členové, kteří zastoupeni měli býti v prvnějších družstvech, částečně ochabovali a dnes je není možno získati, ani domluvami, ani sliby. Co pak bratři jsou tak měnliví, že v době krátké to velké nadšení vzalo hned za své, či se snad někomu nezamlouvá to neb ono? Předstupte a podejte Vaše přání, recete přímo, co v tom vězí a zajisté se najdou cesty, že se všemu záhy odpomůže. Buďte přímí a nezůstávejte pohodlně doma sedět, ale věnujte se tomu, co Vám prospěje.

Náš cvičitel upravil prostná jako jedno číslo veřejného vystoupení na výstavišti, máje v úmyslu členy sokoly i žactvo soustřediti v jedno tak, že by se podílelo kolem 400 cvičenců jednoty. Přáli jsme si, aby členové se účastnili jen jednou týdně na prostné, tak aspoň 80 sokolů bylo třeba, aby se mohlo sestavení učiniti, ale ani členové neuznali práci a vůli cvičitele a zůstali též pohodlně doma.

Odpusť, milý bratře pořadateli, že takto píši před hlavními závody, ale věc se tak má a nechť členové se zlobí, nemohu jinak, nežli poukázati na chyby naše. Což sbor náš pro jednou a pro vždy nemůže zakročiti, nemá práva poručiti členům, aby dbali svých povinností, které při vstoupení do jednoty slíbili? Co nám pomůže dvě stě členů a dvacet jen koná povinnosti své, 180 zůstává jich lhostejnými. Jak smutný úkaz, smutnější, že právě u nás v této chvíli!

Výbor sletový a závodní se nyní činí, práce se trochu zdržely a proto se hledí vše dohoniti, na mnoho dotazů sloužíž k vědomí všem závodníkům a sokolkám, které do města St. Louis zavítají, že všichni řádně ubytování budou, sokolky budou ubytovány v soukromí rodin sokolů, závodníci a soudcové budou společně ubytováni v tělocvičně Sokola i v tělocvičně Mount Pleasant, totéž platí i o hostech našich, musí se však předem oznámiti, jak výbor uzavřel, t. j. do 20. července t. r. Další přihlášky zůstanou nepovšimnuty, aneb musí se spokojiti, co výbor jim bude moci zaplatiti. Mimo jiné práce na žádost vrchního náčelníka a Výkonného výboru N. J. S. získal výbor na výstavišti pro den 6. srpna "Stadium" zcela určitě již. Proto sokolové a sokolky na shledanou a Na zdar! Vác. K. Tríska

St. Louis, Mo., 29. června.

Všem sokolským sborům a sokolkám! Již jen krátký čas dělí nás ode dnů slavnostních a závodů, je tudíž nutno, aby veškeré přihlášky sokolek a sokolů, jakož i hostů, staly se u výboru pro slet sokolský co možná nejdříve, čas kvapí, a třeba práce. Sokolky ubytovány budou v bytech rodin soukromých, sokolové ubytování budou společně v tělocvičnách obou sborů, náhrada za ubytování bude co možná nejnížší. Závody sokolů započnou dne 4. srpna a skončí druhý den 5. srpna; v sobotu, dne 6. srpna: Veřejné cvičení od 11 hodin ráno do 2 odpoledne ve stadium světové vý-

stavy, kdež se též uspořádá průvod. Zároveň při veřejném cvičení ve "Stadium" odbydou se as veškeré běhy pro závody určené; v neděli, dne 7. srpna: Sokolský den s průvodem do Lempova parku. — Závodníci musí býti v St. Louis již ve středu, dne 3. srpna, aby se mohly odbyti zkoušky na prostná cvičení pro slet a pak župní cvičení, totiž i sokolek. Soudcové mají též toho dne poradu, aby vše připraveno bylo, nežli se přijde na závodistiště. Oznamte v čas též dobu příjezdu a kterým vlakem, aby výbor Vás mohl očekávat na nádraží. Na shledanou Výbor pro slet sokolský.

Přihlášky řiďtež na taj. výboru: Vác. K. Triska, 1911 Geyer Ave., St. Louis, Mo.

Detroit, Mich., 28. června.

Pokládáme za povinnost vzdáti srdečný dík ctěným bratřím Sokola Podlipného, za jejich přízeň a obětavost, jakou nám projevili při našem divadle sborem pořádným. Zvláště pak děkujeme b. Šusterkovi a b. Masákově za jejich neúnavnou práci. Za "Odbor Sok. Podlipný Paní a Dívek" Sesterské Na zdar! Barbora Pelantová, taj.

New York, 29. června 1904.

Krátce po úmrtí našeho slavného mistra Ant. Dvořáka šel jsem jednou ulicí v naší české čtvrti a v jedné výkladní skříni českého hostince jsem četl následující vývěsku: "Genius hudební, Ant. Dvořák mrtev. Památka jeho oslavena bude v sobotu ** května v této místnosti DŮSTOJNOU taneční zábavou". Po přečtení tohoto plakátu jsem dostal rýmu, moje kůže sokolí se proměnila v kůži husí a pomyslel jsem si při tom, vida mrška šenkýř oslaví Dvořáka důstojnou trdlovačkou, a bude z toho business. Taková vlastenecká probudilost, a takové národní sebevědomí se mi líbí. Tomu šenkýři dávám za to kredit. Máme z té sokolské sbory, pěvecké sbory (jeden dokonce měl kdys jméno slavného mistra), máme zde Národní Jednoty a Slovanské sdružení a přece si žádný nevzpoměl ani tím telegramem, a náš bodrý hostinský si vzpoměl přece, přece aspoň tou důstojnou taneční zábavou. Jen bych rád věděl, čím se liší "důstojná" taneční zábava od nedůstojné.

Naše úcta k památce zemřelých našich velikánů nezná mezí. Tak jiný hostinský zase jmenuje svou místnost "Hostinec u Husa". Co tomu říkáte? Mně se to rozhodně zamlouvá. Ted' jenom čekám, až nějaký česko-katolický šenkýř okřtí svoji putyku "Hostinec u svatého Václava" nebo "Hostinec u svatého Jana Nepomuckého". Pak nebude ovšem nic divného, uslyšíme-li otázku: "Kam jdeš?" a odpověď významnou: "I támhle k svatému Vašku na velkou a na lunč," aneb "K svatému Janu na jazyk . . ." Však žert stranou. Chtěl jsem ukázat, že honba za dollarem nešetří ani jmen našich národních mučedníků a mužů slavných, že jsme s to, "slavit jejich slávu" šmejkáním jejich jmen trdlovačkou a po putykách. Jak ona pověstná taneční důstojná zábava dopadla, nemohu říci, ale myslím, že lépe, nežli kdyby to pořádal některý spolek jako opravdu důstojnou slavnost. Taci již jsme! Vždyť často čteme vyzvání ku sborovému účastenství členů váženého spolku na výlet, který pořádá několik mladíků, již mnohdy, ba skoro vždy slušný výdělek ze své zábavy promažou a zpijou se pak pod obraz. To však našim spolkům nevadí, jdou tam sborově přece, neboť jim to tito mladí "junáci" se šestákem v kapse o jejich zábavě zase oplatí. Aspoň u příležitosti spolků oněch plesu, anebo výletu, tam budou mít i mládež. No děkuju, nechci.

V Americe prý jsme si všichni před zákonem rovni (nejsmo-li totiž hrbatí), máme prý stejné povinnosti a stejna

práva, žádná víra nemá prý žádných privilegií a my i vládla a zákony jsou od každé viry neodvislé. V tom smyslu asi nám to našeptává ústava. Šenkýř nesmí v neděli prodat sklenici piva, pakli mu to náš všemohoucí car, jemuž se zle říká dollar, nedovolí. Ale jsou i jiné věci, které se nesmí v neděli prodat, leda za úplatek. Některé věci však nesmí být v neděli vůbec, třeba jste i chtěli podplácet. Ku příkladu průvod s hudbou v neděli zde snad ještě nebyl nikdy, leť když zemře nějaký voják. Bylo to ale překvapení, když při svěcení českého katol. kostela v jednu z minulých nedělí vyrukovaly dvě bandy muzikantů, houf praporů a nějakí kadeti s policajtem v čele. A potom prý zde Češi nic v politice nezmohou! I samotní Irčani se tomu divili, a ti přece mají v politice "pull".

Jedno ponaučení si však z toho můžeme vzít a sice, že se nám nastrkuje a nasazuje tak pěkně klerikální chomoutek, že půjde-li to takhle, tedy za 50 roků budeme na tom hůře nežli ve Španělsku. My kdo ví kde budeme za 50 let, ale naše děti se toho mohou snadno dočkat. A není také divu. U presidenta a u pana Tafta si podávají římsí moasignorové a kardinálové dvěře a co se za těmi dveřmi kutí, to jistě není k duševnímu prospěchu velikého národa amerického.

Za katastrofu na parniku "Gen. Slocum" jest zodpovědní 11 lidí, kteří prý budou přidrženi k zodpovídání. Mezi nimi jest kapitán nešťastné lodě, předseda lakotné společnosti loď vlastníci, a dohlížitel na plavbu a přístav. Dle mého hloupého rozumu jest blavním viníkem všemohoucí car, dolar americký. Jak nás zkušenost učí, obžalovaným se asi mnoho nestane, neboť budou pod ochranou opět cara \$, a ten zmůže vše. Na zdar!

Alois Bohdanecký.

Chicago, Ill., 30. června 1904.

Je tomu sotva tři měsíce, co jsem psala posledně a jak mnoho se událo za tu krátkou dobu v našem sboru. V minulém dopisu jsem se zmínila o počtu našich členkyň, že je nás 185; od té doby jsme již slavily, dne 25. května dvacetileté trvání a dovršení počtu 200 členkyň a v minulé schůzi bylo několik nově uvedených a v příští schůzi bude nás o 16 ještě víc. Zdá se jakoby bylo v modě býti Plz. sokolkou. Máme ovšem radost, je krásné čím víc tím líp, ale mnoho-li z vás, sestry, které jste byly tak ochotnými řady sboru našeho rozmnožit, si vzpomene na řady naše cvičící? Přistoupily jste ku sboru tělocvičnému pěstovat tělocvik?

Slavnost našeho dvacetiletého trvání jsme odbyly skvěle. Návštěva byla velmi četná vzdor tomu, že se pořádala v nepříznivý den, ve středu. Pořad byl pěkný. Starostka Fialová přednesla nejhlavnější body naší působnosti za dobu našeho trvání a mezi jiným se též zmínila o sok. Ant. Porákové, která navrhla 90 členkyň k našemu sboru. Sok. O. Splavcová, K. Klausová a A. Poráková přispěly nemálo k zábavě svými přednesy. Milým překvapením nám bylo číslo programu: "Jakými jsme byly před 20 lety." Tu každý jistě očekával nějaké čtení protokolů a něco pod., když tu na jednou br. Haller si vede 12 těch nejmenších žaček za průvodu hudby do prostřed síně a s tím roztomilým půvabem, jen dětem vlastním, provedly cvičení se zpěvem. Ano takovými jsme byly před 20 lety, a dnes mnohá je matkou toho caparta, který jí zde ukazuje, jak tehdy cvičila, jakou byla tenkrát. Cvičení to bylo zajímavější nežli hodina mnohé přednášky.

Se cvičením ted' asi přestaneme, až zase v září na novo, jen ty naše st. louiské se musí činit. Ve cvičení nedávno se jedné naší sokolce, která pojedla do St. Louis, stala nehoda. Je to děvče asi 16 leté a při cvičení ve skoku dopadla nějak

špatně na nohu a nemohla se bolestí hned postavit. Br. cvičitel ihned k ní přiskočil a zjistil, že poranění nohy sestává jen z pohmožděných žil a svalů u kotníku, což jest ovšem velice bolestné a noha otýkala ku podivu čerstvě. Pomoc, kterou ji poskytl, byla skutečně druhu vážného, ale děvče ani nehleslo, naopak ujišťovala nás s úsměvem, že to nic není, aby jsme si jen nedělaly starosti, a kdyby nebylo její zsinalosti a té oteklosti nohy, byly bysme ji snad uvěřily. Na návrh cvičitele jsme ji vzaly do koupelny a s naší skrovnou vědomostí ji hleděly ulevit. Byla trpělivá až ku podivu, na tu bolest co měla, ani jednou nezasténala, jen měla stále starost, že nás zdržuje od cvičení a jak je jí líto, že nás polekala, a jen, aby maminka to nespozorovala, že z malíckosti udělá mnoho atd., ale ani jediného slova o sobě. Tu jsem si vzpomněla na slova: ráno ukazuje jaký bude den, hoch ukazuje jaký bude muž, mohou-li slova ta obrátit se na dívku naši? V jakou ženu dobrou dívka taká dospěje, jež v takovém mládí v bolesti a utrpení myslí jen na jiné, aby ti s ní netrpěli. Dovedu si ji představit v úloze pravé ženy, která v neštěstí se přemůže a těší ty, již stihání jsou s ní, místo aby jim ještě přitížila svým nářkem a rozmazlením. A dívka tato od svého útlého mládí cvičí. Dovede-li tělocvik nám takové dívky vypěstovat trpělivé a statečné nanejvýš, zasluhuje doista, abychom jej hlásaly kde a kdy jen můžeme.

Příčina, jakou udává ses. Šimůnková v jejím dopisu, že provdané sestry necvičí, je právě taková, že měla by je přiměti, aby cvičily. Ty, které sedí a pracují celý den a starají se, těm právě je zapotřebí cvičícího kroje a 2 hodiny strávené v kroužku, kde se osvěží a obveselí aspoň jednou týdně. Vim, že je mnohá unavená a je ráda, když si sedne a nic nedělá, ale četla jsem kdesi, že odpočinek nesestává v "dělání ničeho", ale ve přiměřené změně práce. Ovšem musí se brát zřetel na okolnosti, poměry, vývin a celou soustavu tělesní.

U nás jsme ještě na to nepřišly, že těm vdaným kroj cvičící nesluší, já o tom aspoň nevím, neboť skoro polovina sester cvičících jsou vdané, a co se mne týče myslím, že jim sluší jako žádný jiný, poněvadž se každá v něm tváří příjemně, musí kdyby nechtěla, ta změna tak působí již a komu pak příjemnost nesluší?

Ráda bych vám napsala, mnoho-li sokolek vyšleme na závody a které, ale cvičitel sám ještě neví určitě.

Na zdar!

Marie Kalíková.

Všem českým osvojencům.

Svobodomyšlní krajané! — Předstupujeme před Vás s přátelsky útklivou výzvou, abyste všude, kde značnější počet Vás pospolitě bydlí, semknuli se v pevný šik a utvořili "Svobodnou Obec", která by scházela se ku pravidelným shromážděním, v níž byste přiměřenými zpěvy, řečmi, výklady, četbou, poučováním dítek a proslovy navzájem se posilovali a povznášeli.

Uvažte, že všude, kde vznikne trochu větší česká osada, usadí se ihned jak katolický velebníček tak sektářský reverend a v brzkou utvoří si každý z nich pevný tábor a Vy osvojenci pak sevření jste se dvou stran, aniž byste mohli vydatně se brániti, nejsouce pevně zorganizováni. Vzpomeňte při tom na známou rozpínavost a bezohlednou zastráňovací taktiku, jakou kostelníkáři dovedou si v místě dopomoci ku značnému, často i rozhodujícímu vlivu, ač z pravidla jsou to lidé, kteří jednotlivě by byli bezvýznamnými a každý sám

pro sebe vzat neznamenal by nic ve veřejném životě, ani hospodářsky neb společensky. Co jim dodává v obcích moci, není ani jejich početní síla ani společenský význam, nýbrž pouze okolnost, že tvoří pevný tábor. V mnohé obci vyváží jediný svobodář svou duševní vyspělostí, hospodářskou silou a společenským postavením dobře půl veškeré katolické neb sektářské osady. Vzdor tomu jsou svobodáři ve svých osvětových snahách ochromeni, ježto netvoří žádný viditelný celek, který by vyvážil vliv církevních táborů.

Jak ihned jinak utváří se poměry, poslechnete-li naši výzvy a založíte-li si Svobodnou Obec. Svými shromážděními vyvrátíte nejlépe drzou pomluvu, jako by svobodomyšlnost byla nevázaností; ukážete, že právě svobodomyšlnost skýtá mocnější umravňující prostředky, než všechny církve i s jejich ďáblem dohromady; a co hlavního jest, budete mít středisko a útulek, kde v kruhu svých rodin a dítek setřesete občas prach všedního života, povznesete se, potěšíte i pobavíte.

Konečně spojením všech Svobodných Obcí v jednu velikou Ústřední Svobodnou Obec dostane se nám všem toho blaženého vědomí, že nejsme opuštěni a osamoceni, že stejným zásadám holdují a za stejným vznešeným cílem svorně pracují četné sesterské obce a tisíce věrných bratrů po všech státech naší nové vlasti. Nemůže býti nikoho mezi upřímnými, opravdovými Osvojenci, kdo by neuznal dalekosáhlý význam a nedozírný prospěch z provedení této organizace. Spíše mohlo by se státi, že byste sice uznávali výzvu naši za dobrou, ale že byste domnívali se, že věc taková dá se provést jen ve větších osadách, u Vás však je neuskutečnitelnou. Nikoliv, krajané, vzhopte se k činu a my s radostí pomocnou ruku Vám podáme.

Ústřední Svobodná Obec převezme péči o zásobování Svobodných Obcí potřebnou látkou, jako zpěvy, řečmi, deklamovánkami, vyšle ob čas k Vám i své odborné řečníky a učiní vše, aby i v té nejmenší české osadě mohla Svobodná Obec se utvořiti a se udržeti. Třeba jen, aby několik Vás, mužů i žen, se uradilo, abyste si zvolili prozatímní výbor, který by Ústřední Svobodné Obci Váš úmysl sdělil a zároveň oznámil, v kterém čase by bylo u Vás nejvhodnější činnost zahájití uspořádáním prvního shromáždění, k němuž by Ústřední Svobodná Obec vynasnažila se poslati k Vám řečníka, jenž by i ve všem ostatním poradil.

Jak patrně, není žádných nepřekonatelných obtíží. Ovšem všechny počátky jsou těžké, ale tím záslušnější a čtenější je hned při samých počátcích dobré věci se činně účastniti. Proto oddáváme se blaživé naději, že všude a všichni přiložíte srdce i ruku k dílu a že tak v poměrně krátkém čase budeme moci, Vy i my, ve spravedlivě pýše a čisté radosti hleděti na naši Ústř. mohutnou Svobodnou Veleobec! S upřímným krajauským pozdravem

F. B. Zdrůbek, před., R. J. Pšenka, taj., Dr. F. Iška, organizátor.

Kdo z Evropy zasílá předplatné

mezinárodní poukázkou, sděl to také ihned jednatelem Výkonného Výboru Nár. Jed. Sok., Jan Černýmu, 437 E. 71st Str., New York City. Z poukázky není vidno, kdo jest zasílatelem, a to působí obtíže při vybírání peněz na poště zdejší, a peníze tyto jsou obyčejně zasílány zpět, poněvadž jednatel neví jméno zasílatele.

Z ústředního výboru Západní Župy Sokolské

Omaha, Neb., 24. června 1904.

Příjem.

Black Wolf	\$ 4.25
Prague	9.00
Cedar Rapids	25.95
Bruno	3.00
Plattsmouth	17.40
So. Omaha	6.10
Omaha	11.00

Příjem celkem	\$76.70
Vydání	75.70

Zbývá na první půlletí	\$ 1.00
V pokladně 31. prosince	156.70

Zbývá v pokladně	\$157.70
----------------------------	----------

Vydání.

Plattsmouth vrácen poplatek	\$17.40
Služné a poštovné tajemníku za čtvrt roku	5.50
Havelka, cestovné, útraty a poštovné	4.85
Cedar Rapids Jed. vrácen podíl v Záp. Župě	37.15
Služné a poštovné tajemníku za čtvrtletí	5.80
Havelka služné za půl roku	5.00

Celkem vydání	\$75.70
-------------------------	---------

Rozpočet obnosu, na který byla Cedar Rapidská jednotka oprávněna:

Průměr členů v župě 31. prosince 1903.	768
Peněz v pokladně	\$156.70
Sbory měly k dobru	16.75

Zbývá v pokladně župních peněz	\$139.95
Příjem z Cedar Rapids, Ia.	25.95

Peněz na rozvrh	\$165.90
Cedar Rapids průměr členů	172
Průměr na členu	21.6
Průměr na 172 členů	\$37.15

Oldřich Jelen, taj.

Zápis o schůzi výkonného výboru N. J. S.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Schůze tato byla za účelem hlavních závodů a sletu odbývána.

Br. V. Tříška ze St. Louis zasílá dopis, v němž oznamuje, že zaopatřili na den 6. srpna Stadium na výstavišti k odbývání cvičení, a sice od rána do 2 hodin odpoledne. Dopis byl přijat a usneseno, by br. Haller byl o tom uvědoměn, že toto bylo V. V. přijato a usneseno, by se cvičení na stadium odbývalo od 12 hod. do 2. hodin odpoledne.

Jelikož nabídka na tisk Památníku zaslaná Národní Tiskárnou z Chicaga byla nejmírnější, byl tisk Památníku této zadán.

T. J. S. Mladočech z Racina oznamuje, že vyšlou 6 závodníků ku hlavním závodům do St. Louis.

Česko Am. Sokol v Manitowoc oznamuje, že vyšle 6 závodníků ku hlavním závodům do St. Louis.

T. J. S. Fugner oznamuje, že vyšle 2 závodníky.

Vrchní pořadatel, b. J. Rudiš-Jičínský, zasílá dopis, ve kterém oznamuje, že se Památník nedá zmenšit, jelikož práce jest již rozepsána a rozestavena, a jest nemožno mu

v tom udělati jakékoliv změny. Dopis přijat a usneseno, by se zůstalo při starém usnesení, dle odporučením vrchního pořadatele br. Jičinského, by totiž Památník obsahoval 300 stran. — Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, taj.

Schůze ze dne 4. července.

Starosta F. Martyny zahájil schůzi. Nepřítomni V. Hampl, jenž omluven, a K. E. Hrbek.

Zápis o schůzi ze dne 6. a 15. června přijat.

Vrchní náčelník br. A. Haller zasílá dopis s rozličnými odporučením k hlavním závodům, zároveň zasílá vzorek soudcovské listiny, které má být při hlavních závodech v St. Louis užíváno, což bylo Výk. Výb. přijato a uloženo výboru na tělocvik, by ji prozkoumal a dal do tisku.

T. J. S. Svornost oznamuje, že vyšle 2 závodníky ku hlavním závodům do St. Louis.

T. J. S. New York žádá záslužné listiny pro br. Vác. Linhartu a Václava Bělského; žádosti vyhověno.

T. J. S. Budivoj žádá záslužné listiny pro br. A. Stock, Č. Pokorný, J. Jileček, V. Kos, V. Papeš, V. Procháska, Fr. Rajlich a K. Uhlíř; žádosti vyhověno.

Sbor Sokolek Libuše ze So. Omahy oznamuje, že jim není možno závodů se účastnit.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. Tyrš v Cedar Rapids.

Vrchní pořadatel br. J. R. Jičinský zasílá dopis, ve kterém se přimlouvá, by na den 8. srpna byl položen jménem Výk. Výb. N. J. S. věnec na hrob zvětšeného sokola Miroslava Tyrše v Praze, což bylo V. V. přijato.

Župa Západní oznamuje, že odevzdala župě Střední připadající díl poplatku za T. J. S. Tyrš ze Cedar Rapids.

Br. F. Filip zasílá dopis, v němž uvádí, že Výk. Výb. N. J. S. měl dle usnesení sjezdu poslat pozvání České Obci Sokolské v Praze, by se účastnili sletu a závodů, a že dle jeho vědomosti tak neučinil. Br. jednatel naproti tomu uvádí, že pozvání ono poslal a že bylo ve Věstníku Sokola Pražského uveřejněno. Výk. Výb. jednání jednatele schvaluje, neboť tím samým způsobem jednala Česká Obec Sokolská při sletu všesokolském, kterého se amer. sokolové v Praze účastnili a Výk. Výb. to postačilo.

Vrchní náčelník, br. A. Haller, žádá Výk. Výb., aby ustanovil dva ukázovatele k hlavním závodům. Výk. Výb. se usnesl, by 1. a 2. podnáčelník, a sice br. A. Tesař a F. Fillip místa ona zastávali, a br. Haller má být o tom uvědoměn.

T. J. S. Horymír v Curtis Bay oznamuje, že knihy a tiskopisy jednatelem jim zasláné obdrželi.

Jednatel oznamuje, že zaslal rozličné tiskopisy T. J. S. St. Louis.

T. J. Sokol Chicago žádá o tiskopisy; jednatel obstará.

Br. A. Haller odporučuje, by bylo zvoleno 24 soudců ku hlavním závodům. Výk. Výb. toto odporučení přijal a následující byli zvoleni: J. Vašák od T. J. S. Wilber; V. Blatný od T. J. S. Bruno; Old. Jelen od T. J. S. Omaha; V. Hampl od T. J. S. New York; F. Martyny a F. Lier st. od T. J. S. New York; Fr. Štětka od T. J. S. Blesk, Baltimore; J. Štíbr od T. J. S. Čech, Cleveland; Rud. Pech od T. J. S. Cleveland; J. Fryš od T. J. S. Podlipný; A. Jelinek od T. J. S. Budivoj; V. Vinický, K. Hýbler od Plzenského Sokola; L. Široký od T. J. S. Praha; A. Červenka od T. J. S. Chicago a J. Krizan od T. J. S. Chicago; A. Pešout, V. K. Tříška a T. Ulrich od T. J. S. St. Louis; J. Hrbek od T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids; Fr. Chmatal a P. Churaň od T. J. S. Čechie; J. Slauf od T. J. S. Tábor; F. Fanta od T. J. S. Manitowoc. — Co náhradníci v pádu, že by se některý zvolený soudce nesúčastnil, zvoleni: J. Bačkora a J. Beníšek.

T. J. S. Vlast oznamuje, že jim není možno sletu a závodů se účastnit.

Br. Lier podává zprávu, že veškeré rytiny pro Památník, které mu byly uloženy zaopatřit, v čase nejkratším obstaral a ty samé na patřičné místo zaslal a udává, že on vinu nenese, když by v čas nedošly, vina by dříve padala na vrchního pořadatele, anto on to sám zdržoval; zároveň předložil účet za veškeré rytiny v obnosu \$195.50. Dále předložil br. Lier účet za obstarání a zaslání rytin v obnosu \$2.05, dále za 600 poštovních listků \$6.00; Nár. Tiskárny za výpravu Sok. Amer. za měsíc červen v obnosu \$171.25, veškeré tyto účty k vyplacení odkázány.

Následující jednoty zaslaly zprávy a poplatky:

T. J. S. Prague, \$26.50, Čechie \$14.60, Abie \$5.70, Bayonne \$12.00, Black Wolf \$6.50, Baltimore \$60.70, So. Omaha \$27.50, Tyrš, Cedar Rapids poplatek do fondu na sjezd za 1. a 2. ¼letí 1904 \$8.25; sbor Sokolek, Baltimore \$3.10; Crete \$20.70, Fugner \$10.90, náhrada za vydržování těl. školy \$10.00, Svornost \$18.20, za 100 členských knížek \$1.00.

Uloženo výboru na tělocvik, by se dorozuměli s jednatelem a patřičné ceny ku hlavním závodům zaopatřili, zároveň mají dát soudcovské a počtářské listiny shotovit.

Na to schůze skončena.

M. Grabenstein, taj.

Členové noví a vyloučení.

— Od T. J. S. Philadelphia vyloučení pro neplacení příspěvků: Jan Lužnický, Josef Pitha, st., Josef Pitha, ml., Will. Pitha, Josef Svidenský, Josef Zelený, Josef Falout, Vác. nedbal, Frank Čenský, Emil Zeman, Josef Bouda; Stanislav Tauš odestoval, příspěvky neplatil.

— Do T. J. S. Svornost, Morrisania, přijat Frant. Sládek; vyloučení pro neplacení příspěvků Anton Kautner a Fr. Kautner; poděkoval se Ant. Vrána; Gust. Vobořil si vzal odstupní listinu.

Od Slovanské Lípy v Chicagu odstoupil Alois Kreml.

Do T. J. S. South Omaha přijat Dominik Felix.

— T. J. Sokol v Crete, Neb., přijala nové členy: Leo Marek, Jan Musil.

— Do T. J. S. New York přijat: Jos. Hopp.

— Do T. J. S. Bruno, Neb., přijat Ant. Kouma.

— Do T. J. S. Prague, Neb., přijat Jos. Cink.

— Do T. J. S. Čech, Cleveland, přijati: Fr. G. Hlavín, L. J. Srp, Mat. Český, Em. Tomeš, Otto J. Vaněk, Theo. Koudelka.

— Do T. J. S. Omaha přijati: Ed. J. Lebeda, Eemil Pa-keš, Ad. Dvořáček, Fr. Končál, Jos. Růžicka. Vyloučení pro neplacení: L. C. Chleborád, Jan Kolář.

— Do T. J. Sokol St. Louis přijati: F. Burda, na členský lístek z Čech přijat Václav Tuček.

— Do T. J. S. Čechie v Chicagu přijati: Alois Sládek, Jos. Vresčinský, Fr. Hlaváček, Jan Černý, Eduard Černý, Karel Synek.

— Do Těl. Pod. Jed. Budivoj v Detroit přijati: Leopold Rajlich, Josef Jonáš, Josef Krajzinkr.

— Do Sokola Česko-Zábavného v Clevelandu přijat Jan Koryta.

— Od Sokola Cleveland vyloučen pro neplacení Bedřich Plešmit; odstoupil s vyrovnáním Bedřich Svoboda, Jos. Švancar.

— Do T. J. Sokol v Newarku přijati: Frant. Vávra, Jos. Mojžíš, Jan Kubík.

— Do T. J. Sokol v New Yorku přijat Václ. Záklasník, vyloučen Jan Dočekal.

— Do Sok. Horymír v Curtis Bay přijati: Bernard Soukup, Josef Hrabák, Vojtěch Franc; odpadl Vác. Nocar.

Příjem a vydání N. J. S. za měsíc červen '04.

Červen	PŘÍJEM	\$ c
2. Předpl. na S. Am. od T. J. S. v Jihlavě na Moravě	1.00	
2. Předpl. na S. Am. od J. Kroupa, Islip, N. Y.	.75	
3. Doplatek na S. A. od V. Očenášek, Choltic, Čechy	.41	
18. Předpl. na S. A. od T. J. S. v Hulín na Moravě	1.00	
18. Předpl. na S. A. od T. J. S. v Karlíně v Čechách	.61	
18. T. J. S. Prague, Neb	26.50	
22. Za 30 plat. knížek od T. J. S. Horymír, Curtis Bay	.30	
22. Za těl. knihy pro L. Kozár, McKeesport, Pa.	.68	
22. T. J. Čechie, Chicago	14.60	
22. Předpl. na S. A. od F. Hofman, Liberec, Čechy	.60	
24. T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.	5.70	
25. T. J. S. Bayonne, N. J.	12.00	
28. T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans.	6.50	
30. S. J. Blesk, Baltimore, Md.	60.70	
30. S. J. Blesk, Baltimore za 250 plateb. knížek	2.50	
30. T. J. S. So. Omaha, Neb	21.20	
30. T. J. S. So. Omaha, 10c. popl. na sjezd za r. 1904	6.30	
30. T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, 10c. popl. na sjezd za první půlletí 1904	8.25	

\$ 169.60

Hotovost z minulého měsíce 2,405.51

Úhrnem \$2,575.11

Červen VYDÁNÍ \$ c

6. Za vyplnění diplomu V. Kňákalovi pro T. J. S. Horymír	1.50
6. Za 300 nácel. zpráv pro žup. nácel. br. F. Lierovi	14.00
6. Za 3885 výt. S. A. s výpr. a pošt. pro květen t. r. Národní Tiskárně v Chicagu	171.32
6. Cestovné a ztráta času, do St. Louis, br. A. Hallerovi	19.00
8. Za telegram ohledně Památníku br. Jičínskému	1.79
8. Za expres dvou beden, zasl. br. Jičínským V. V.	2.16
27. Vrch. pořad. S. A. za červen, br. J. R. Jičínskému	30.00
27. Výp. pořad. S. A. za červen, br. A. Hallerovi	10.00
27. Výpom. pořad. S. A. za červen, br. Jos. Čermákovi	10.00

Úhrnem \$259.77

Příjem \$2,575.11

Vydání 259.77

Hotovost \$2,315.34 a sice:

Fond pro příští běh cvičící	\$ 42.85
Fond pro příští sjezd v Detroit r. 1908	326.22
Na U. S. Savings Banku	400.00
Na Germania Savings Banku	300.00
Na Dry Dock Savings Banku	300.00
Hotovost skutečná	946.27

\$2,315.34

Žádám br. tajemníky, by hned po schůzích zaslali okamžitě II. ¼letní zprávy a zároveň poplatek, neb příštím měsícem bude pokladna N. J. S. takřka prázdná, obzvláště ty jednoty, které dluhují ještě za I. ¼letí.

Doufám, že si toho br. tajemníci povšimnou!

Na zdar!

JAN ČERNÝ, jednatel.

Adresář Národ. Jed. Sokolské ve Sp. Státech

VÝKONNÝ VÝBOR Národní jednoty sokolské v New Yorku: Schůze každé 1. pondělí v měsíci v Sokolovně, 420 24 E. 71. st. F. Martyny, starosta, 1329 First Ave.; F. Bartuněk, náměstek, 318 E. 71st St.; Jan Černý, jednatel, 437 E. 71st St.; Max Grabenstein, tajemník, 1 Teasdale Pl.; F. Lier pokl., 410 E. 71st St.; výbor tělocvičný: V. Hampl, A. Jahoda a Kar. Hrbek; výbor účetní: Fr. Hroch, Stěpán Kostka a V. Zvoník. Náčelník A. Haller, 818 S. Ashland ave., Chicago, Ill.; podnáčelníci Aug. Tesař, St. Louis, Mo. a Fr. Filip, Cedar Rapids, Ia.

Župa Východní, sídlo v New Yorku.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR: Starosta Vác. Hampl, náměstek Ant. Mysliveček, jednatel Jos. A. Knedlhans, 420-424 East 71st St., N. Y. City, pokladník Stan. Sýkora, náčelník Fr. Bartuněk, 318 E. 71st St., podnáčelník Ed. Vokál, finanční výbor Jos. Sklenka a Ferd. Martiny. — Schůze odbývá se každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer v Sokolovně, 420 až 424 vých. 71. ulice, N. Y.

SOK. JED. BLESK v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston Sts.; Fr. Beneš, 1734 Ashland Ave.

T. J. ČESKO-SLOVANSKÝ SOKOL v Bayonne, N.J. odbývá schůze v místnost Geo. Waško, 94-96 E. 22nd St., taj. Jan Halík, 267 E. 22nd St.

T. J. SOKOL BOHEMIA, Bohemia, L. I., N. Y., (poslední sobotu), jedn. Fr. Huml.

T. J. SOKOL, Brooklyn, N. Y., 2. pondělí, tajemník Vác. Švarc, 512 Lorimer St.

T. J. S. FUEGNER, L. I., City, N. Y.; 2. sobotu, 317 Moore St.; taj. Filip Vojtěch, 166 Skillman ave., Long Island City.

T. J. SOKOL, Newark, N. J.; 2. pondělí v místnosti H. Pfeifera, roh 15. av. a 9. ul., taj. Al. Rovenský, 93 Vaverly av.

S. J. SVORNOST, Morrisania, N. Y.; 1. sobotu v místnosti Ed. Freye, 700 E. 166th st.; taj. J. Šrámek, 907 E. 167th Street.

T. J. SOKOL, New York; 2. a posl. pondělí, 420-22-24 E. 71st St.; taj. Jos. A. Knedlhans, 420-22-24 E. 71st St.

SOK. JED. PHILADELPHIA, Pa.; 1. neděli v měsíci v České budově a sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Leo J. Pavlík, 2137 W. Marshall St.

T. J. SOKOL, Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118-120 Meadow st.; taj. Fr. Rumlík, 4 Hanover st.

T. J. S. HORYMÍR v Curtis Bay, Md.; schůze 3. neděli v Národní síni Č. S. P. S., taj. Matěj Kubík, 17 Cereal St.

SBOR SOKOLEK Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md., 3. neděli v sokolovně, S. E. cor. Gay and Preston st.; taj. Antonie Tavík, 1734 Ashland ave.

Župa Sev.-Východní, sídlo v Clevelandu, O.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR: Starosta Jos. Štíbr, tajemník Fr. Cais, 14 Irand Army Ct., Cleveland, O., pokladník A. Pánka, náčelník Jan Fryš, roh Tillman ave. a Ash. St., Detroit, Mich., I. podnáčelník Josef Štíbr, II. podnáčelník A. Pánka. Další členové výboru: Jan Chábek, Jos. Rozhoň, Mat. Krejzl, V. Bernrajter, Jos. Ouřada, V. Štíbr. — Schůze 4. neděli odpol. ve 2 hodiny u "Sokola Čech".

SOKOL CLEVELAND, 3. neděli v Sokolovně, roh Central ave. a Plymouth st., jedn. Frank Čada, 43 Cumberland St.

SOKOL ČECH, Cleveland, O.; 2. čtvrtek v Sokolovně, 6 Wendal ave.; taj. J. O. Kulas, 1199 Broadway.

SOKOL ČESKO ZÁBAVNÍ, Cleveland, O.; 1. čtvrtek v Sokolské síni; taj. Fr. Cais, 14 Grand Army Ct.

TĚL. A PODP. JED. BUDIVOJ, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; taj. Jos. Janeček, 608 Antoine St.

T. J. S. PODLIPNÝ, Detroit, Mich.; 2. pátek v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Boh. Masák, 498 La Salle Ave.; účetník Bedř. Masák, 103 Tillman Ave.

SOKOL LORAIN, Lorain, O.; 4. neděli ve 2 hod. odp., v síni Aloise Štolby, 422 Charles St.; taj. O. Tomášek, So. Broadway.

Župa Střední, sídlo v St. Louis, Mo.

ÚSTŘEDNÍ VÝBOR: Starosta Vác. Šedivec, tajemník Fr. Siroký, 3450 Itaska St., pokladník Cyr. Sádlo, náčelník V. K. Triska, 1911 Geyer ave., I. podnáčelník Jan Jiroušek, Chicago, II. podnáčelník Ferd. Engelthaler, Cedar Rapids, Ia., ustavující jednatel (organizátor) Aug. Tesař, 2334 S. 13th St. Další členové výboru: Fr. Vuch, Jos. Janča a Tom. Ulrich. Schůze 3. čtvrtek v Sokole, 2001 S. 9th St., St. Louis, Mo.

Tajemník výboru sokolského na slet: V. K. Triska, 1911 Geyer Ave.

PLZENSKÝ SOKOL, Chicago; 2. a 4. čtvrtek; taj. V. Růžička, 524 W. 18th Place; účet. B. V. Nejedlý, 825 So. Harding Ave.

SOKOL CHICAGO, Chicago; 1. a 3. středu v Sokolovně, 1118 Kedzie ave.; taj. Josef Zeman, 1049 Troy Str.

TĚL. JED. ČECHIE, Chicago; 1. a 3. pondělí v síni Cechie, 32-34 Emma st.; taj. Vác. Dvořák, 667 Milwaukee av. T. J. S. TÁBOR, Chicago; 1. a 3. čtvrtek v nové sborové síni, 1300-2 41st ave.; taj. Fr. Kyzivát, 1355 So. 42nd Ave.

T. J. S. PRAHA, Chicago (Town of Lake); schůze 1. a 3. středu v síni Patronátu Č. S. P. S.; taj. Vojta Vorel, 1939 W. 47th St.

SOKOL SLOVANSKÁ LÍPA, Chicago; schůze každý čtvrtek v sokolovně, 106-108 DeKoven St.; tajemník Jind. Hájek, 133 W. Taylor St.

ČES.-AMER. SOKOL, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slovan. Lípy; Jos. A. Heyduk, taj., 1612 Wolmer St.

T. J. SOKOL, St. Louis, Mo.; 2. a 4. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Karel Milčic, 1527 Picker St.

T. J. S. MOUNT PLEASANT, St. Louis, Mo.; 1. a 3. středu; taj. Jos. Černý, 4711 Minnesota ave.

TYRŠ C. R. SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolovně, roh 3. ul. a 7. ave.; taj. J. J. Hrbek, 1306 So. 2nd Str.

SBOR SOKOLEK VLASTA, St. Louis, Mo.; 3. pondělí v Sokolovně, roh 9. ul. a Allen ave.; taj. Josefina Beck, 1856 So. 12th Str.

Župa Západní, sídlo v Omaze, Neb.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Mík, tajemník Oldřich Jelen, 1231 So. 14th St., pokl. Jan Mathauser, náčelník Rud. Havelka, 1446 S. 16th St.; podnáčelníci: Frant. Pavlík, Prague, Neb., Bed. Vašák, Wilber, Neb. Další členové výboru Alois Jiran, Anna Zikmund a Barbora Šperl. Schůze 3. neděli v sokolovně v Omaze, Neb.

T. J. S. KAREL JONÁŠ, Abie, Neb.; 1. neděli; taj. Jos. Donát.

T. J. S. HVĚZDA ZÁPADU, Black Wolf, Kansas; 1. neděli; taj. Josef Doleček, Ellsworth, Kansas.

T. J. SOKOL ŽIŽKA, Bruno, Neb.; 1. neděli; taj. Vác. Blatný.

T. J. SOKOL, Crete, Neb.; 2. neděli ve své síni; taj. Jos. Pařízek.

T. J. SOKOL, Milligan, Neb.; 2. neděli v Central Hall bratří Jichů; taj. V. F. Bouša.

T. J. SOKOL, Omaha; 2. středu; taj. Rud. Fibinger, c. o. Hotel Prague, 13th & William Sts.

T. J. SOKOL, Plattsmouth, Neb., 2. pond., taj. L. Jiran

T. J. SOKOL, Prague, Neb.; 2. pondělí; taj. A. L. Vlasák.

T. J. SOKOL, Schuyler, Neb.; 2. středu v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. F. R. Chrástil.

T. J. SOKOL, So. Omaha, Neb.; 1. pondělí, tajemník Jan Ohnesorg, 191 So. 24th St.

T. J. S. KAREL JONÁŠ, Wilson, Kansas; 2. a 4. neděli; taj. J. W. Somer.

T. J. SOKOL, Wilber, Neb.; 1. pátek v Sokolovně; taj. V. J. Kačer.

SBOR SOKOLEK, Plattsmouth, Neb.; tajemnice Rebecca Haines.

SBOR SOKOLEK LIBUŠE, So. Omaha, Neb.; 2. neděli v místnosti F. Franka, 20th and S. Sts.; tajemnice Barbora Sperlová, 20th and S. Sts.

SBOR SOKOLEK, Omaha, Neb.; taj. Fr. Krajíček, 1906 S. 12th St.

Listárna výpravčího.

Bratři sokolové by již mohli vědět, že když se přestěhují, mají oznámit NOVOU I STAROU adresu výpravčímu "Sokola Amerického" (Národní Tiskárna v Chicagu), zároveň s udáním ku kterému sboru patří. Ušetřilo by to mnoho nepříjemností jim i nám; dostávali by list správně, a my bychom jim pak nemuseli zasílat čísla, která nedostali. (My smíme tisknouti S. A. pouze určitý počet a když máme někomu dodávat čísla, která jsme již zaslali pak jich nemáme dost, když je pro jiný účel potřebujeme). — Někteří opět zasílají změny adres na vrchního pořadatele listu, jenž to musí pak zaslati nám, a někteří zase zasílají nám dopisy, jež mají být v S. A. uveřejněny, místo vrchnímu pořadateli.

Pošta oznamuje, že

Václav Maršálek, 2417 McElderry St., Baltimore, není v tom čísle. On sám oznamuje 26. června, že patří k Jednotě Blesk přes dva roky a že ještě žádný orgán neobdržel. Byl mu zaslán do č. 2417 McElderry St. My za to nemůžeme, že si adresu nezměnil dříve.

Dám. odbor T. J. S. Pokrok, Chicago, vrací list.

Jan Hoffman, 155 S. 21st St., Omaha, není v tom čísle.

Mates Škarda, Manitowoc, Wis., odmítá list.

Vác. Horáček, 4737 Honore St., od Sokola Praha v Chicagu, přestěhoval se a neudal novou adresu.

Ant. Tysl, 4721 Honore St., od Sok. Praha v Chicagu, přestěhoval se a neudal novou adresu.

Kejř V., 187 W. 12th St., Chicago, od Slovanské Lípy, přestěhoval se a neudal novou adresu.

Vyterna J., 513 W. 13th Place, Chicago, od Plz. Sokola, není takové číslo na té ulici.

"Sokol"

časopis věnovaný zájmům tělocvičným, založený r. 1871 Drem. Mir. Tyršem, vychází redakcí Dra. Jos. E. Scheinera jednou za měsíc o — 4 arších, přináší poučné články o tělocviku, organizaci spolkové, články technické z pera předních pracovníků sokolských. Dále přináší zprávy o tělocviku ze zemí slovanských i ciziny, feuilleton, různé zprávy a pod.

Předplatné na rok do Ameriky obnáší \$1.10.

Adresa: "SOKOL", Praha.
Václavské náměstí číslo 70.

NOVÉ KNIHY.

Na skladě u výkonného výboru
Nár. Jed. Sokolské:

1. Tyrš Mir., Dr.: Základové tělocviku \$1.00
2. Kožíšek Fr.: Cvičební večery na koni na šíř 10
3. Jindř. Fugner: Životopis 10
4. Vaniček Karel: Sokolstvo, jeho směr a cíl.—Komenský Jan Amos a jeho snahy tělocvičné. Obě za 03
5. Scheiner, Jos. E. Dr.: Tělesná cvičení ve starém věku 65
6. Hanušová Kl. Duchácká: Hry mládeže 45
7. Pexa Václav: Cvičební večery na hrazdě 20
8. Kožíšek Fr.: 100 příkladů cvičení prostných 18
9. Hron K.: O cvičební soustavě řeči Dra. Mir. Tyrše. —Povšechné úvahy o věci Sokolské, I. 1 25
10. Povšechné úvahy o věci Sok., I. 2 25
11. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; I. Bez náradí 15
12. Klenka Jos.: Tělocvičné hry pro školy; II. S náradím 25
13. Hanušová K.: Dětský tělocvik 20
14. " " Hry mičem 15
15. Pexa Václ.: Cvičební večery na bradlech 18
16. Tyr. Mir. Dr.: Životopis 10
17. Klenka Jos.: Cvičební večery na kruzích 10
18. Vaniček Kar.: Sokolské epistoly od 1. do 4. seš., 1 výtisk 02
19. Ploc K.: Návod o prvé pomoci při úrazech a nehodách 25
20. Dlouhý Fr.: Tělověda a zdravotvoda 50
21. Klenka Jos., skoky prostě, útokem o tyči 10
22. Klenka Jos.: Skoky smíšené na koze a na stole 10
23. Vaniček J. Dr.: O rohování (box) a šermu holí dlouhou (baton) 10
24. Očenášek August: Zápas 20
25. Sládek Jos. V.: České písně 05
26. Klenka Jos.: Cvičení s kužely 15
27. III. slet všesokolský v Praze 30
28. IV. slet všesokol. v Praze, cena 10 sešitů s poštovní zásilkou 1.50
10 sešitů bez poštovní zásilky 1.50

Knihy tyto, pokud zásoba stačí, zasílá vyplacené jednatel výkonného výboru tomu, kdo při objednávce pošle výše udanou částku buď ve známkách, nebo poukázkou poštovní.

JAN ČERNÝ,
437 E. 71st St., New York City.

Česká výprava do St. Louisu.

Jelikož ku Českému Dni v St. Louis se chystá mnoh krajanů na návštěvu výstavy a jsa výborem k obstarání jízdného pro členy Plzeňského Sokola, již se závodů sokolských účastní a jsa pověřen Velkořádem Státu Illinois Č. S. P. S. dovoluji si zváti české obecnstvo, by se každý účastník u mne přihlásil osobně neb dopisem. Za účelem získání větších výhod železniční dopravy. Budou-li přihlášky většího počtu, může se zajistiti zvláštní český vlak s velkými výhodami. Každému se vyplatí, ať jede kdykoliv, poněvadž, prodá-li se větší počet lístků i mimo řádně, poskytnuty budou nám též výhody železniční společnosti.

Pište neb osobně se obraťte ihned na adresu S. J. Halík,
621 Centre ave., aneb 112 S. Clark St.

LÉKEM

pro chorobné a slabé a blahodárným nápojem pro zdravé jsou

PRAVÁ PŘÍRODNÍ VÍNA

z našich vlastních vinic	Naše vinné BRANDY jsou výborným domácím lékem.	v Sonoma County, California
	Zádejte naše zboží od Vašich obchodníků a nemají-li je na skladě, pište nám o ceně a další podrobnosti.	

F. KORBEL & BROS.,
684-6 W. 12th St. Chicago, Ill.

Všichni Sokolové

měli by znáti:

Úvahy a řeči Dra. Miroslava Tyrše. Pořádá Dr. J. E. Scheiner.

I. Povšechné úvahy o věci sokolské. — Díl první 25c. Díl druhý 25c.

Objednávejte buď u svých sborů neb u jednatele výkonného výboru N. J. S.

Solidní obsluha.

Beneš a Chalupa,

jeden z největších
ČESKÝCH MODNÍCH OBCHODŮ

1442 První Ave., roh 75. ul.,
NEW YORK.Velký výběr oděvů nejnovějších střihů a vzorků. Velký výběr unio-
vých klobouků. Vrchní košile. nákrčníky, spodní prádlo, ponožky
a rukavice. Obstaráváme veškeré potřeby pro sokolské jednoty.

Mírné ceny.

Právní záležitosti v Čechách.

Vymáháme dědičné podíly a vyhotovujeme právoplatné plné moci, kvitance,
výmazy atd. Jsme ve spojení se čtyřmi advokáty a notáři v Rakousko-Uher-
sku. Sta záležitosti lacino a rychle vyřízeno a statisíce korun pohledávek
vymožno. Výplaty se dějí prostřednictvím Živnostenské banky v Praze.
Dotazy se zodpovídají zdarma.**TOMÁŠ ČAPEK & CO.,** advokátní a notářská kancelář,
300 E. 72nd St., New York City.

FRANK ŠIŠKA.

1357 První Avenue,
mezi 72. a 73. ul., New York.má na skladě velký výběr klo-
bouků, čepic a deštníků.Sokolské klobouky obstarávám pro
všechny jednoty. Vesměs uniové zboží.

EMIL ČÁSTKA.

vlastní

nejstarší českou lékárnou,
roh I. Ave. a 73. ul., New York.Léky se připravují co nejpečlivěji dle
lékařských předpisů ve dne i v noci.
Patentní léky všeho druhu na skladě.

Atlas Brewing Co.,

(dříve Česká Pivovarnická Společnost)

684-706 Blue Island Ave.

CHICAGO, ILLINOIS

SOKOLSKÉ STEJNOKROJE.

SOKOLSKÝ KROJ CVIČEBNÍ.

J. J. Dvořák & Sp.

oděvní a zakázkový krejčí. 598-600 Blue Island Ave.

Zhotovují sokolské stejnokroje, kroje cvičební pro Sokoly i pro žactvo i mají na skladě sokolské pasy i
monogramy. Vše v cenách nejnižších. Tež oděv hotový i zakázkový, klobouky, čepice, atd.

Zdali pak víte,

že u nás koupíte dobré hodinky a klenoty levněji než kdco-
liv jinde? — Můžeme Vás lehce přesvědčit v pádu, že potře-
bujete hodinky pro dámy neb pány, řetízek, prsten, náušnice
atd., žádáme Vás pouze, abyste dopsali si pro

NÁŠ NOVÝ ČESKÝ CENNÍK.

který má přes 40 stránek ilustrací a cen nejnovějšího zboží
zlatnického a jsme jisti, že shledáte, jak prospěšno jest ob-
chodovati se závodem, který vždy Vám prodá zaručené zboží
za cenu o čtvrtinu levněji než jinde. Adresujte:**W. J. Wiša & Syn,** 381 západní 18. ulice,
CHICAGO, ILL.

Záklasník,

fotograf,

402 vých. 71. ul., New York.

Jos. A. Matoušek

364 East 72nd St.,
NEW YORK

ZAKÁZKOVÝ KREJČÍ

Sokolské stejnokroje a cvičební
kalhoty pro sokoly a žactvo.

Ferda Martyny

zařídil první třídy

modní obchod pro pány a hochy

1329 První Avenue,
NEW YORKNejnovější vzorky košil, nákrčníků a
spodního prádla mám na skladě vždy
hojnost, jakož i chlapecké oděvy. So-
kolské košile, nákrčníky a vůbec ve-
škeré cvičební potřeby jsou u mně
vždy k dostání.

OZNÁMKY

českých obchodníků, české výroby a
práce, v odbor náš tělocvičný a jiný
spadající a oznámky vůbec jakéhokoliv
druhu, rázu čistého, dojdou listem na-
ším značného rozšíření. "Sokol Ame-
rický" jest velice výhodným prostřed-
kem oznamovacím po celé Unii vlasti
naší nové. O podmínkách a poplatku
za oznamování podrobnosti ochotně u-
dělí jednatel V. V., aneb jeho k cíli to-
mu ustanovení zvláštní jednatelové. —
Pište pod adresou:JAN ČERNÝ,
437 E. 71st Street, New York City.

SOKOL

JOS. WOCEL

pojišťující jednatel všeho druhu

607 East 83rd St.,
NEW YORK CITY.Sokolové, kteří jakékoliv pojištění po-
třebujete, věnujte mu pozornost svou!